

கல்கி

கல்கி டிசம்பர் 7, 1952

4

அனு

நாளுக்கு நாள் அதிக ஆரோக்கியமான தெளிவுள்ள சருமம்

ரெக்ஸோனானிலிருக்கும் 'கேடில்' உங்கள் சருமத்தை அதிக தெளிவுடையதாகவும், அழகுடையதாகவும் செய்யும். தினமும் இருமுறை இச்சோப்பினைக் கழுவுங்கள்.

ரெக்ஸோனா

'கேடில்' கலந்த சோப்
இது ஒன்றே

* சருமத்தை மிருதுவாக்கும் பன்மனைகளில் பிரத்தியேக காயணவியை செஜ்மட்டில் செயல்பாட்டே செயல் இது.

R.P. 35-50 TM

ரெக்ஸோனா ப்ரொபர்ட்டிஸ். பி. லிமிடெடாவுக்கே இசுதிரலாஷியம் தயாரிக்கப்பட்டது

கல்கி பொருளடக்கம்

மார்ச் 12
இதழ் 19

1952 ஏப்ரல் 7

தந்தை
பரிந்துரை 22

காஞ்சிக் குன்றில் அன்பு ஒளி	(தமிழங்கம்)	...	3
சமீப நினைவு	(கார்ட்டூன்)	...	4
அஞ்சு பிள்ளைக்கு அழகம் வாயழை பழம்!	5
கிரிக்கெட்டில் பாடுக்கு வெற்றி!	சகு	...	6
ஆசையின் கண்ணில் போடு! அல்லது ஒரு கவிட்டியைப் போடு!	7
'பட்டினி' சாவு' கூக்குரல்!	8
பொய்மனதின் செல்வன்	கல்வி	...	9
அரண்மனை வேலைக்காரனும் (பாப்பா மலர்)	இதழிதழ் ஏ. எஸ். பி. அம்மா	...	19
கோயில் தனித்தது!	எஸ். வி. எஸ்.	...	20
விதி சிரித்தது!	விஜய்	...	22
உயிர் கொடுத்தவர்	ஸோமன்	...	27
நினைவு முடியவில்லையே!	31
பூசல் நினைவு (படித்துப் பார்க்க!)	32
இரண்டு பிள்ளைகள்	கே. ஆர். கோமளம்மா	...	38
தந்தையின் பரகம்	இதயமணி	...	37
பார்த்த மூகம்	பி. எம். சாந்திதாஸ்-காஞ்சி	...	43
கோதண்டியின் வேதனையின்	என். வி. எஸ். ஆறுமுகம்	...	49
பிரபல டாக்டர்	வெங்கு	...	52
சாணி மாதவி	இ. சா. கோமளம்	...	54
தியாகி யார்?	எஸ். பி. ஹர்ஷன்	...	58
ஆதோக்கிய சகலியம்	வி. என். குமாரசாமி	...	60
அவன் வெண்குளோன்!	புஷ்பம்	...	69

"கல்கி"யின் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

பெரெட் ஸ்கீட் ஸ்பா (Regd.)

(Estd. 1931)

©©©

7-12-1952 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 5 மணிக்கு

பெரெட் R. B. C. C. C. நைரோபிஸில்

புதிதான எம். எஸ். கப்பல்கள்	...	பாட்டு
திருவாரூர் புதிதான கத்தோலிக்க	...	சமீப
கல்பாத்தி புதிதான கத்தோலிக்க	...	நினைவுகள்
க.ம.யா.யின் புதிதான கோதண்டியின்	...	கூட்டு
காஞ்சிக்குடி பிள்ளைகள் வீடு சமீபத்தில்	...	அவர்கள் நினைவுகள்

30.11.52 நாடாளுமன்றம் சென்னை, கல்கி கல்கி கல்கி கல்கி 7 11 52 அந்த நாடாளுமன்றம்

கள்ளிக்கோட்டை பண்டஸ் லிமிடெட்

(இந்தியாவில் சந்தாமிக்கப்பட்டது)

மிகு ஆபீஸ்:

9, செம்புதாஸ் தெரு., மதராஸ்-1

எங்கள் மாத சீட்டுகள்

எஸ்பிப் மாத சீட்டு வரிசையில் இடம்பெறாத பல நன்மைகளின் வேண்டுகோள்களுக்கிடையே தயக்கமிட்டுக் கொள்ளுங்கள்.

எஸ்பிப் மாத சீட்டு வரிசை

(4 வது குவாண்டம் எம் வரிசை)

சந்தா செலுத்தக் கூடாது தேதி: 20 - 12 - 52

முதல் வரவு தேதி: 28 - 12 - 52

கருப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
C	ரூ. 100/-	ரூ. 5000/-
D	ரூ. 50/-	ரூ. 1500/-
E	ரூ. 25/-	ரூ. 750/-
F	ரூ. 20/-	ரூ. 600/-
G	ரூ. 15/-	ரூ. 450/-
H	ரூ. 10/-	ரூ. 300/-

20 சந்தாபத்திரம் — 30 மாதங்களுக்கும்

முன்பும் வண்டியில் விவரணத்தையே அனுதி விவரணப்படுத்துக
கொள்வனவர்களுக்கு, கம்பெனியின் தயாரிப்புகள் இவ்வாறு
மாக அனுப்பப்படும். ரூ. 25/-க்கும் அதற்கு மேற்பட்ட
தொகைக்கும் இத்தொகையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட
பாங்குகளின் பேரில் செக் பெற்றுக் கொள்ளப்படும்.
குறைந்த தொகைகள் எவ்வாறாக, பேரட்டம் ஆட்டர்
முதல் அனுப்பப்படும். இந்த சந்தாபத்திரம் தயாராக
உடனே விவரணப்படுகிறது.

(பேரட்டம் உத்தரவுப்படி)

எம். வி. விவரணத்தின், மாதாந்திர கட்டக்கூடல்

தந்தி: KALLIFUNDS

சோஞ்சிக் குன்றில் அன்பு ஒளி

மீத்திய பாரதப் பிரதேசத்தில் உள்ள சாஞ்சி வேதத்திரத்தில் சேன்ற ஞாயிற்றுக்கிழமை நிகழ்த்த புனித வைபவம் பாரத நாட்டுக்கு மாத்திரமல்ல, இந்தப் பூவுலகத்துக்கே முக்கியமாகிறது. சாஞ்சிக் குன்றிலே அமைக்கப்பட்டுள்ள விநாயகத்தில் அன்று புத்த பிரானின் பரம சீடர்களான சாரி புத்தர், மகா மோகன்யன் இவர்களின் சிவவடிவம் மீண்டும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டன.

தோன்றாது ஆண்டுக்கொன்று முன் மேற்படி சிவவடிவங்கள் பிரிட்டிஷார் சாஞ்சிப் பிரதேசத்திலிருந்து எடுத்துச் சென்று இங்கிலாத்தில் உள்ள கங்காட்சி சாலைகளில் வைத்திருந்தனர். இந்திய மகா போதி சங்கத்தின் பெரு முயற்சியால் அத்தச் சிவவடிவம் இப்போது வரானந்தானத்துக்கே திரும்பி வந்து விட்டன.

சாஞ்சியில் நடத்த மேற்படி வைபவத்தில் இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி ஜவாஹர் லால் நேரு, உப ஜனாதிபதி சர் சாதாசுக்ரன், பரிமா பிரதமர் தக்கென் து, இவர்களுடன் உட்காட்டு மந்திரி ஸ்ரீ சந்திரயாக் உட்காட்டு இவர்களுடன், பர்மா, தாய்லாந்து, ஜப்பான் முதலிய பன் நாடுகளிலிருந்தும் விஜயம் செய்துள்ள இருநூறு பேரத்தப் பிரமுகர்களும் கமர்ஸ் ஜப்பனியர்கள் பத்தர்களும் கலந்து கொண்டார்கள்.

புத்த பகவானின் அரிய உபதேச மந்திரங்களான சத்தியம், அன்பு, சிவப்புத்தன்மை, ஜீவகாருண்யம் இவற்றின் பெருமையைப் பன் பிரமுகர்களும் மனம் உருகி மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறினார்கள்.

மீத்தத்தையத் தடுத்து, உலகத்தில் மொத்தானத்தை நிலை நிறுத்துவதற்காகச் சர்வதேச அரங்கம் மேடைமீது இந்தியப் பிரதிநிதிகள் செய்து வரும் பெரு முயற்சிக்குச் சாஞ்சியில் நிகழ்த்த வைபவம் ஆகிய அனிக்க வன்வது என்று கூறலாம்.

மகாராஜனின் குடும்பத்தில் ஐந்தாம் மொதம புத்தர் சாத்தியதிரததையம் உப போகங்கியையும் அறத்தார். மானிட வர்க்கத்துக்குத் தோன்று செய்ததையம் தமது யாழ்வின் எட்டியமொகக் கொண்டார். மானிட அறத்தை அன்வம் படுத்தி வந்த வறுமை, பிணி, துன்பம், துயேவும் முதலிய கொடுமைகளைத் தம்முடைய புனிதமான உபதேசங்களால் அகற்ற முயன்றார்.

போரின் மகத்தான வெற்றி பெற்ற கரோகர் சக்கரவர்த்தி, புத்த முனிவரின் உபதேசங்களால் மயக்கம் தெளித்து, போரின் ஏற்பட்ட உயிர்ச் சேதத்தைக் கண்டு கண்ணீர் வடித்தார். பிறகு ஆயுதங்களைத் தூர எறித்துவிட்டு, அன்பு வழியைப் பின்பற்றி, அமைதியை நிலை நிறுத்த அருள்பாடு மட்டார்.

புத்த பகவானின் உலகத்தில் உலக மக்களின் மூன்றில் ஒருவர் விஜயம் பெறத்த மகத்தைத் தழுவினார்கள் எனில், அவரது உபதேசங்கள் எவ்வளவு தூரம் மானிட வர்க்கத்தில் மனத்தைக் கலத்திருந்தது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

அன்று உலகத்தில் பெரும் பகுதியில் வெற்றிக் கொடி நாட்டிய அரோகர் சக்கரவர்த்தி ஆயுதங்களைத் துறத்துவான், இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தில் வெற்றி பெற்ற வன்வர்க்கம் ஆயுதப் பரிசுறாம் செய்த முற்பட்டிருக்குமாயின், உலகம் இன்றுள்ள பரவலான நிலைமக்கு வந்திராது.

இரண்டாயிரத்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன், அநாவது பட்டவங்களுக்குள் போது ஐவங்களுக்குள் அழிவு ஏற்படாமல் போரின் நிகழ்த்த அக்காரத்திரையே அரோகர் சக்கரவர்த்தியினால் போரின் வெதியையும் கொடுமைகளையும் சிக்க முடியவில்லை யெனில், ஹைராஜன் குன்று கலாபத்தின் சிக்கிக் கொண்டுள்ள இன்றைய உலகத்தைப் பற்றி என்ன சொல்வது!

அன்பும் உருகின் உள்ளமுமே மானிட வர்க்கத்தை உய்விக்க முடியும் என்பதைப் புத்த பகவான் உலகத்துக்கு உபதேசித்தார், அவரது முக்கிய சீடர்களான சாரி

புத்தரூம், மகா மோகனம்மாரூம் அந்த உபநேசத் தின் உதாரண புருஷர்மாரக விவரங்கொடுக்க.
 ஆபுத வறியையத் துறந்து அன்பு வறியேனும்
 ராஜ்யத்தை ஆபீஸ் புரியலாம் என்பதற்கு அவரோ
 கள் சகலவாதித் துதாரணமாகத் திருந்தனர்.
 உத்பத்தியில் காந்தி மகான் அநே அன்பு வறியைப்
 பின் பற்றி, மகத்தான உத்கிதரப் போசில்
 மார்பெரும் வெற்றியைக் கொண்டார்.
 புத்த பகாவதின் அபிப உபநேசமே பாரதத்
 தாவிய மணிக் மோபெய்க் அரோகன் சகலமாரக
 உருப் பெற்றுத் திருந்தெறு.

அமுத பிள்ளைக்கு அமுதம் வாகையுப்பறம்

அட்டா! எழைக் கைத்தறிவாளர்மீது
 இத்திய சர்க்காரின் தொழில் இலாகாக்குப்
 பிறந்த அருமைமை என்னவென்று சொல்லுவது!
 பரிசீலித்து என்று அமுதெ குழந்தைக்கு அமுதம்
 வாகையுப் பழத்தைக் கொடுக்கும் அருமைதான்!
 உத்பத்தப் பார்த்து விட்டு "அமுதம்" என்று
 மொத்தியம் மறைபட்டும்! தந்தியில் பிடித்த
 பிள்ளை எதற்காக அமுதம்! அமுதம் வாகையுப்
 பழத்தைக் கொடுத்துத்தான் அதைத் தண்டிக்க
 வேண்டும்!.....

கைத்தறித் தொழிலுக்கு உதவி செய்வதாகச்
 சொய்க்கிச் செய்த வாரத்தில் இத்திய சர்க்கார்
 பிறப்பித்திருக்கும் உத்தரவு அந்தமாதிரி ஆகா
 னாட்டி மோசம் செய்கும் வாய்ப்பா பிடுக்கிறது!
 உண்மையில் கைத்தறித் தொழிலுக்கு அதனுல்
 உதவியும் இல்லை; பரது கார்பும் இல்லை.

கனா போட்ட வேஷ்டி கொலையக் கைத்தறித்
 செய்த ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் என்று சொ
 ல்கச் சட்டசபை கேட்டுக் கொண்டது. நேரம்
 முழுநிலையும் உண் முய்ப்பது வட்டம் கைத்தறித்
 தொழிலாளர்கள் அந்தக் கோரிக்கையை வந்
 புதுத்திருக்க. அதனுல் தங்களுக்குத் தீர்ப்பு
 உதவி கொடக்கலாம் என்று வம்புதீர்க்க. போது
 னது அபிப்பிராயமும் அந்தக் கோரிக்கையைத்
 தீவிரமாக ஆதரிப்பதாகத் தொன்றது.

அதன்பேரில் இத்திய சர்க்கார் மனமுயர்ந்து
 மூன்றாது "ஆகவேதான் 1951-ம் ஆண்டில் உத்ப
 பத்தியான கனாபோட்ட வேஷ்டிகளின் அளவில்
 100-க்கு 60 பங்குதான் இனி உத்பத்தி செய்க
 லாம்" என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள்.

"கைத்தறிவாளர்களுக்குமேலான இந்த உத்தர
 வைப் போட்டிருக்கிறோம். பாக்கி 100-க்கு 60 வீதம்
 கனாபோட்ட வேஷ்டிகளைக் கைத்தறிக்கே ஒதுக்கி
 பிடுக்கிவிடும்" என்று விளக்கமும் தந்திருக்கிறார்கள்.

மொசம்பிக்ஸைக்கு இந்த உத்தரவு ஏதோ
 கைத்தறினுக்கு ஓரளவு உதவி செய்கும் உத்தரவு
 என்பதாகத் தென்றுவிருந்ததுவா!

உண்மையில், அங்கீகரிக்க இல்லை. ஆகவே
 உதவி செய்கும் உத்தரவே அல்ல.

சென்ற ஆண்டில் ஆகவேதான் கனா போட்ட
 வேஷ்டிகளை மீதமிட்டி உத்பத்தி செய்கதான்.
 அதன் பாலாக, வித்பகையாளர்கள் சர்க்கு தங்கிப்
 போயிற்று. எனவே, ஆகவேதான் இவ்வுருவத்தில்
 கனாபோட்ட வேஷ்டி உத்பத்தியைக் குறைக்கத்
 தொடங்கிப் பிடுக்கிவிட்டனர்.

1951-ம் வருஷத்தில் மாதம் ஒன்றுக்கு மூலப்பதி
 ளாயிரம் டெட்டுக்கள் வீதம் உத்பத்தி செய்த
 வந்தன. இந்த வருஷத்தில் வரப்பதினுமீதம் டெட்டுக்
 களாகக் குறைத்துக் கொண்டிருக்கிறதான்.

மேலிய தொழில்களை டெட்டுகள் முதலாளிகள்
 சில எம்மல் தங்களுக்குக் கொடுப்பாரு செய்து

"தவிப்பிட்டவர்களில் பிரச்சினையாகியும் சரி,
 சர்க்குதோப் பிரச்சினையாகியும் சரி, அதற்குத்
 தீர்வாகிப் புத்த பகவான் அருளிய அன்பு, சமீப்
 புத் தன்மை, எருளை ஆகிய தெந்தாத்தங்களைப் பிற்
 பற்ற வேண்டும்" என்று கெருஜி சாட்ரி வைபவத்
 தின் போது குறிப்பிட்டார்.

எடுக் டெட்டுவை தவிக்கும் மானுடிகளுக்கு வறி
 காட்டும் வகையான தீவந்தரப் போல், சாட்ரிக்கி
 குற்றிப்பெய்கை டெட் வீறும் அன்பு, ஓர் பகை,
 தமையாம், போர் வெற்றியாளி டெட்கில் தத்தளிக்
 கும் உதக மக்களுக்கு வறி காட்டி உயிர்க்குமாக!

கொள்வார்கள். நேமையுக்கு அறிமையாகச் சர்க்கு
 உத்பத்தியாகி அதனுல் விசை குறைக்க வேறுவதை
 அவர்கள் விருப்பமுதற்கில். ஆகையால் உத்பத்
 தியை அவர்களே டெட்டுப்படுத்திக் கொண்டார்கள்.
 இத்தருச் சில சந்தர்ப்பங்களில் சர்க்காரின் உதவி
 வையும் காடிப் பெறுவார்கள்.

அங்கீகரிக்க ஆகிய முதலாளிகள் உதவி கொடும்
 நிலையையில் சர்க்காரே மூன்றாது 1951-ம் வரு
 ஷத்து உத்பத்தியில் 100-க்கு 60 வீதம் என்று
 ஆகவேதான் வேஷ்டி உத்பத்தியைக் கொடுப்பதற்கி
 விருக்கிறார்கள். அதாவது ஏற்கனவே ஆகவேதான்
 உத்பத்தியைக் குறைத்திருப்பதை உத்தரவு மூலம்
 ஊர்ஜிதப் படுத்தி விடுக்கிறார்கள்.

ஆகவே, ஆகவேதருத்தான் இந்த உத்தர
 வினுல் வந்தவை. தங்கியோர் சர்க்கரை விசை
 குறைக்காமல் தன் வீடுவதற்கு இந்த உதவி
 செய்கும். இனிமேலும், கனா போட்ட வேஷ்டி
 களுக்கு காட்டும் எவ்வளவு மொகி உண்டோ,
 அவ்வளவு மட்டும் உத்பத்தி செய்த சிறத்திக்
 கொண்டுவதற்கும் உதவி செய்கும்.

கைத்தறித் தொழிலுக்கு இதுவும் எந்தவித
 வந்தமையும் இடையாத; அனுல் தீமை உண்டு.

"ஓர் அருமைமான சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்
 தோப்; அதைக் கைத்தறிவாளர்கள் பயன்படுத்
 திக் கொள்ளவில்லை!" என்று மெ மாதத்திற்குப்
 பிறகு சொல்லிக் காட்டலாம் அவ்வளவு!

"அருமைமான வாகையுப் பழத்தைக் கொடுத்
 தென். அந்தத் தழுவல் வாயை அதைச் சார்ப்
 போய்க் கந்தித் விட்டார்!" என்று சொன்
 னும், கொடுத்தது அமுதம் வாகையுப் பழம் என்று
 தெரியாதவர்கள் வம்பக் கொடு அவ்வளவு!

மேலும் உத்பத்தியை முழுதும் கைத்தறிக்கு
 ஒதுக்கி வைப்பதற்கும், அதன் குறைபாடு ஒதுக்கி
 வைப்பதற்கும் சொய்க் வித்தியாளர்கள் உண்டு.
 கனாநாது முழுதும் தாண்டுவதற்கும், பாரதி
 கென்று தாண்டுவதற்கும் உண் வித்தியாளர்கள்தான்.
 முழுக் கென்று தாண்டினால் உயிர் தப்பிப் பிழைக்
 கலாம். பாரதி கென்று தாண்டினால், கனா வாரி
 உயிர் தப்ப முடியுமா! முடியாது.

சம்பா கெல் பரிசீலக் கலாம் ஐந்து மாதம்.
 அதாவது டெடி எட்டு நாட்களாவது மாதத்தில்
 பரிசீ அதுவடை செய்கலாம்.

உடறு எட்டு இரண்டாய் மாதத்தில் அதுவடை
 செய்தும், என்ன கொடக்கும்! கெல்லுக்குப்
 பதில் புதுத்துத்தான் கொடக்கும். "பாரதி கெல்
 சன் உண்டு முதல் ஆகவில்லை!" என்று கெட்டியா
 புத்தியாளையப் பற்றி என்ன சொல்வது!

கனாபோட்ட வேஷ்டியை முழுதும் ஒதுக்கி
 வைத்தாக், கைத்தறிவாளர்கள் ஒரு துறையிலா

இதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்வது இந்நிய சர்க்காரின் பொறுப்பு; செயல்பாட்டின்படி கைத்தறித் தொழிலுக்குச் செல்பும் தீங்கு.

இவ்விதம், செயல்பெண்டியத்தைச் செயல்பாடில் விட்டு விட்டு, "கைத்தறித் துணி விற்ப அடிமை விடுக்கிறது" என்று அறிவாதவர்களை நோக்கி அராக்கித் தடுவார்களும் பற் செல்லுவது, குறிசை மீறும் தன்னிசை மக்களால் குழியும் பற்றிப்பது போன்ற காரியம்.

பாரதகாட்டின் கைத்தொழில்களில் மீடப் புராதனமான கைத்தொழில் கைத்தறித் தொழில். ஒருவாசத்தின் உலகமே பார்த்து விலக்கும்படியாக

இருந்த தொழில். இக்கைத்தறித் தொழில் மூப்பது மட்டும் குடும்பங்கள், தீவனத்துக்கு அத்தொழிலியை நம்பி இருக்கின்றனர்.

இந்நியாவின் மீடப் புராதன கைத்தொழிலையும் மூப்பது மட்டும் ஏழைக் கைத்தறிவாளர்களின் குடும்பங்களையும் காப்பாற்றுவதற்கு இந்நிய சர்க்கார் உடனடியாக மூன்று யர் வேண்டும். காக்குப் போக்குச் சொல்லிக் காலத்தை ஒட்டுவது குறைவாக. "தூற்றுக்கு 40 சதவீதம் ஒதுக்கி இருக்கிறோம்" என்பது போன்ற அழகிய வார்த்தைப் பழ உத்தரவைப் போடுவது புண்ணியை வேல் விட்டுத் துன்பத்தை அடிமைக்குவதற்கும்.

ஆசையில் கல்லைப் போடு! அல்லது ஒரு கமிட்டியைப் போடு!

பிறழ்வு பிச்சிக்கு ஆட்சியில் அநிலா வர்க்கத்துக்குப் பிடிக்காத ஒரு காரியத்தை ஐயப் பீர்த்திருக்க அநிலா வர்க்கத்துக்கு, பொது ஐயக் கிளர்ச்சி வலுக்குப்போய் நோன்றினும், ஒரு விராசினக் கமிட்டியைப் போட்டு அநிலா வர்க்கத்தார் நிலைமையைச் சமாளிப்பது வழக்கம்.

கமிட்டி போட்டால் விட்டதென்றும், விஷயத்தை ஐயப் போட்டால் விட்டது என்று அறிதம். ஐயங்களின் ஆசையில் கல்லைப் போட்டால் விட்டது என்றே வைத்துக் கொள்ளலாம்.

அநிலாநிலி மூதையை இப்போது இந்நிய சர்க்காரும் கைப்பிடித்த வகுத்து மீடவும் ஆர்வமான நிலை.

சென்ற ஒரு மாதத்தில் காது கமிட்டிகள் இந்நிய சர்க்காரால் நியமிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

குடிசைக் கைத்தொழில் கமிட்டி ஒன்று பத் தொன்பது அங்கத்தினர்களுடன் சீயமீக்கப் பட்டதைப் பற்றி மூன்றாமே எழுதி இருக்கிறோம். அவர்களில் எவருக்குக் குடிசைக் கைத்தொழில் என்றும் இன்னதென்றே தெரியாது. அந்த வகையில் கல்வதுதான்! அவர்கள் குடிசைக் கைத் தொழில் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்குச் செயலாகக் கால மெல்லாம் விஷயத்தை ஐயப்போட்டு வைத்திருக்க வசதியா இருக்கும் அல்லவா!

சென்ற வாரத்தில் பதினொரு பேர் அடங்கிய இரக்குமதி ஆலோசனைக் கமிட்டி ஒன்றும், மீதும் பதினொரு பேர் அடங்கிய ஏற்றுமதிக் கமிட்டி ஒன்றும் நியமனம் ஆகியிருக்கிறது!

இந்நிய சர்க்கார் காரியவயத்தில் ஆயிரம், இரண்டாயிரம், ஐயாயிரம் என்று சம்பளம் வார்டிக் கொண்டு வேலை பார்க்கிறார்கள் எல்லாம் இந்த இரக்குமதி—ஏற்றுமதி விஷயத்தைக் கைவிட்டுக் கொண்டு மாட்டார்கள்! இந்தனை நாளும் கைவிட்டு வாய்க்கியவா! புதிதாக மூப்பத்து ஐயு வேறாக் கமிட்டியைப் போட்டு அவர்களுக்குப் போக்கு வரத்து செயல் செய்வதற்காக ஆலோசனை கிடைக்குமா! அப்படி வேலைவாரிக் ஆலோசனை அவசியம் வேண்டுமென்றும், பரவி மெண்டு அங்கத்தினர்களைக் கொண்டு கமிட்டியை அமைக்கக் கூடாதா! விண் செயல் ஏற்படாமலாவது இருக்குமா!

இதெல்லாம் போக, தொத்தித் துணி உற்பத்தித் தொழிலின் சகல அங்கங்களையும் ஆராய்க்கு, ஆலோசனைக்கு எவ்வளவு உதவி செயல் வேண்டும் கைத்தறிக்கு எவ்வளவு உதவி செயல் வேண்டும்

என்பதைமெல்லாம் எவ்வளவுவளமாக வளர்ப்பதற்குச் செயல்வதற்கு ஒரு கமிட்டி நியமனமாகி இருக்கிறது. இந்நிலை அங்கத்தினர்களைத் தாராளமாகவும் இருக்கிறார்கள். கைவளமான தீவனமாகச் செயல் செய்கு இந்நிய சர்க்காரின் பண கைத்தைக் குறைக்கக் கூடியவர்களுடனாக.

"கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணாடி வேண்டுமா!" என்பது பழமொழி. "குட்டிக் கவரிக் குட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்றா!" என்பது இன்னொரு மூதமொழி.

வேறு காரியங்களுக்கு ஒரு வேலை கமிட்டி ஐயவு தெனவா இருக்காது இரக்கவா. துணித் தொழிலைப் பற்றி விசாரிக்கக் கமிட்டி அவசியம் இல்லை. இந்தத் தொழிலைப் பற்றிய சகலமான விவரங்களும் ஏற்கெனவே சர்க்கார் காலமாக இருக்கின்றன. ஏதெனவே கமிட்டிகள், கமிட்டிகள் விசாரனை செய்து அறிக்கைகளும் அனுப்பி இருக்கின்றன.

கைத்தறித் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கத் தெனவான காரியத்துக்கு விசாரனைக் கமிட்டி தான் என்னத்திற்கு! வினக்குமாதற்கும் வினக்கும் கமிட்டிதான் என்னத்திற்கு!

காலக் தாழ்த்திக் கைவரத் துடைத்துக் காரியத்தை உருப்பாடும் அடிக்கும் கோக்கம் இருந்தால்தான் கமிட்டியும் விசாரனையும் தெனவ.

பிச்சிக்கு ஒரு சென்ற வாரத்தில் கமிட்டிகளின் அவல் காட்டுப் தீவனமான மொத்தத்தைப் பற்றிக் கைகைப் போடு போட்டார். "ஒவ்வாங்கு தீவனப்பாடிக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் போய்க் கொண்டு இருக்கிறோம்" என்று சொல்லித் தரும் போட்டுப் போட்டு எங்கு அனுத்து விட்டது. ஆனால் போய்த் திரும்பி வருகிறவர்களால் தொத்திக்கு ஒரு பயனும் இல்லை!" என்று சொன்னார்.

தாங்கித் வருவது அதுபயத்துக்குப் பிறகு ஐயா தாங்கித்திருக்க இந்த விஷயம் மனதில் பட்டிருப்பதைப்பற்றி மனதில் அடைகிறோம்.

ஒவ்வாங்கு கமிட்டியை நியமித்துக் காலத்தைவும் போதுப் பணத்தையும் வினக்கும் காரியம் எவ்வளவு அபத்தமானது என்பதையும் ஐயா தாங்கித் திரும்பி விசாரிக்கக் கூடாது, விசாரனைக் கமிட்டிகள் நியமனத்துக்கும் ஒரு மூற்றுப் புண்ணி வைத்தால் எவ்வளவுவள கைவர்த்திருக்கும்.

விசேஷம் பிரதோசம் ஒரு 'சரி' கருப்பு இரத்தியம் அங்கிருந்து விக்கதபாசம் செப்தி ஓடினது. தோண்டிக்கு முன்னும் வந்தது. ஒரு மணிதரம் பட்டினியாக செத்துப் போனதால் புனர் ஜென்மம் பித்து. பத்திரிகைகளிலும் போதும் கூட்டங்களிலும் ஊர்ஜிதம் எழிலாக அரங்கப்பந்தாத்திருந்தது. வேறுதான் வந்திருந்தது. விசேஷம் பிரதோசம் எட்டாவதுதான் அந்தப்பந்தத்தில் வெல்லும் போட்டிகள்.

எப்போதப்பட்ட மக்கள் புரையார் பந்திய உண்மையை அறிய விரும்பினர். பட்டினியாக இறந்ததால் சொல்லப்பட்ட மனிதன் விட்டுக்கு விடப்பார்ப்புத்தாய்க் கோரிச் சென்றார். விட்டிருந்ததாக்கி விசாரித்தார். "ஆமாம்! விட்டுக் காரை செத்துப் போனான்" என்று சொன்னார். "எதனால் செத்தான்?" என்று மத்திரி கேட்டார். "பட்டினி யினால் செத்தான்" என்று சொன்னார். மத்திரி தம் அதுதரப்பந்தத் தெரிவித்து விட்டு, விட்டுக்காரனுடைய பிள்ளை குட்டிகளைப் பந்தி விசாரித்தார். பிறகு எட்டெய்தது. "செத்துப் போனவனுக்கு அப்பிதான் கருமங்கள் சென்றிருக்கா?" என்று கேட்டார்.

"ஆம்! சென்றோம்" என்று சொன்னார். "கருமத்தாத்துக்கு உத்தர உதவிதர் வந்திருக்கிறார்களா?"

"ஆம்! வந்திருந்தார்கள். துன்புறமே வந்திருக்கிறார்கள்."

"எவ்வாறுக்கும் விருத்த சைத்தத்தாரை அனுப்பினார்கள்?"

"ஆமாம்! பிள்ளை உயர் அனுப்பினார்கள்!"

"கருமத்தாத்துக்கு துன்புறமே வந்திருக்கிறதால் செப்பாடு போடத் தானியம் இருக்கிறதென்றே! பிள்ளை, விட்டுக்காரை எதிராகப் பட்டினியினால் செத்தான்!" என்று மத்திரி கேட்டார்.

செத்துப் போனவனின் செத்ததற்குள் ஒரு நேரம் வேண்டுமென்று விதித்தார்கள். பிறகு உண்மையைக் கூறினார்கள். "செப்பாடு வந்த பட்டினியினால் செத்ததால் செக்கல் செக்கலாக இருக்கிறார்கள். அதனால் அப்படிச் செக்கலாக, விவரத்தில்தான் விட்டுக் காரை இறந்தான்" என்று சொன்னார்கள்.

விசேஷம் பிரதோசத்தில் மட்டும் அகம்: ஒரு முறையிலும் இல்லாத பட்டினிச் சாவுக் கூக்குரல் அங்கிருந்து வந்தது. இருக்கிறார்கள். இந்தச் செக்கலா இரத்தப்பந்தத்தில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் செப்பாடு போடப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. பாராவது எப்போதாவது ஒரு முறையில் விருத்த சைத்தத்தாரை என்று ஒரு பந்தப்போட்டியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உடனே "இரதே ஒரு பட்டினிச் சாவு!" என்ற கூக்குரல் வந்திருக்கிறது. "சாவுகளே இரத்த பந்தத்தில் இந்த அங்கிரஸம் வந்திருக்கிறதே! மக்களே! எழில்கள்!" என்று அழைக்கிறார்கள்.

சைத்தத்தாரை விட்டுக் சென்றோமென்றால் வேறு காரணமாக வந்தால் இங்கிலா! அதற்குப் பட்டினிச் சாவுகளாக எப்போது செப்பாடு வேண்டுமா! ஒரேத்தில் 'பட்டினிச் சாவு' சென்றதும் உடனே இந்த அரங்கம் வந்திருக்கிறதே தெரிந்து போனதென்றே அந்த முன்னிலையே தெரிந்து கொள்ளக் கூடாது! ஒரு கணம் அங்கமே ஒரு குழை அழிவோடு சென்றதும் பட்டினியாக எப்போது போனதென்கை எப்போதற்குக் கூடாது! அப்படிச் செப்பாடு மாட்டார்கள். செத்துப் போனவனாக வந்தது கொண்டிருக்கிற பிள்ளைகளைக் கூட என்று அழைக்கிறார்கள்!

பிரதோசம் ஆட்டிதல் சேது வந்ததென்று பந்த சந்தி அதுபாடு வட்டம் துண்டாக மருத்து போனார்கள். மோவியை ஆட்டிதல் சேது குழைவாக மூன்று கோடிப் பேர் பந்தத்தில் மாண்டு போனார்கள். சேதுவாக உள் சென்ற பந்த வட்டம் கொண்டிருக்கிற வட்டத்தில் எத்தனைபோது வட்டம் மக்கள் பட்டினியாக செத்தார்கள் என்பது உணர்வதற்குப் போது.

பாரத நாட்டில் வந்ததால் ஆட்டி எதிர்ப்பட்ட பந்த உணர்வதென்கை என்னவோ ஒரு தீவிரம் கூடச் சாவுகளில். மனதில்லாதவர்கள் பந்தமும், அந்த மனதிலேயே சென்ற பந்தம் பல இடங்களில் சென்றிருக்கும் மத்திய எதிராகும் சரி, மாணவ எதிராகும் சரி, அங்கப்போது பிரதோசம் பிரதோசமாக சென்று மக்களின் உணர்வதில் விதிக்கிறார்கள்.

இந்த மாணவத்தில் பந்தம் பிரதோசத்தில் ஆட்டிச் சென்றது அழிவிடுகிறதென்கை எதிர்ப்பட்டி வந்திருக்கிறது. ஆகையால் பந்தம் பட்டினியாக வந்ததற்கு முன்னிலையில் சென்றது.

ஒரு விதத்தில் பந்தம் போனது, விவரத்தில் சைத்தத்தாரை முறையிலும் சைத்தத்தாரை முறையில் பட்டினியாக சென்றார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். மீட முடியும். சொல்லிக்குக் கூட்டி வந்ததில் சைத்தத்தாரை குத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்புள்ளதிலும் அப்படியே. ஆகவே, சைத்தத்தாரை முன்னிலையில் அவர்கள் பந்தம் விட்டுக் சென்றார்கள். ஆகையால், எல்லாச் சாவுகளையும் 'பட்டினிச் சாவு' என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

மத்திய உணர்வதென்கை என்னவோ ஒரு முறையில் பட்டினி விட்டு இருந்தால் என்பது என்னும் கம்பம் கருவியே அகம்.

இந்த நாட்டில் அந்த உணர்வதிலும் தம் மீத தையும் அங்கமே வந்திருக்கிற போட்டிகளில்.

மக்களின் தம் மீதத்தையும் அந்த உணர்வதிலும் ஒருமுறை இருக்கிறது.

பட்டினிச் சாவு என்னவோ தடுப்பதற்கு எதிரெதிரே எதிரே நிரம்பிவரக் கூட்டங்களில் விதிமுறைகள் கருவியில் கருவியாக சென்ற வந்ததில் சென்ற எதிரே அந்த உணர்வதற்கு ஒருமுறை பந்தத்திலே.

நிரம்பிவரக்கூடிய தம்மில் விதிக்கு உட்பட்ட பிரதோசத்தில் பாராவது உணர்வதென்கை பட்டினியாக சைத்தத்தாரை எதிரெதிரே, அந்தப் பந்தத்திலே சென்ற கம்பம் இருக்கக் கூடாது. பட்டினிச் சைத்தத்தாரை தடுப்பதற்கு உடனே உணர்வதென்கை எதிரே சென்றும், அங்கமே உணர்வதென்கை போனது வந்ததில் சென்றதில் எப்போதில் விட்டுக் காரைக்கு அந்த உணர்வதில் சென்றதென்கை பந்தம் பந்தம் சென்றதில் — இங்கிலாதி நிரம்பிவரக் கூட்டத்தில் சென்ற விதிக்கிறது.

'பட்டினிச் சாவு' பந்திய போட்டி கூக்குரல் வந்த காரணமாக எதிரே சென்றிருக்கிற கருவியில் இந்த உணர்வதில் மெத்தென்கை நிரம்பிவரக்கூடிய போதுப்போது சென்ற எதிரே ஒருமுறை பந்தத்திற்கு விதிப்போது வந்தது.

நிரம்பிவரக்கூடிய தம்மில் போதுப்போது விதிப்பதில் விதி நிரம்பிவரக்கூடிய எதிரே எதிரே இருக்கிறது. போதுப்போது அவர்கள் குத்தாக்கம் சென்ற சென்றதிலும்.

அத்தியாயம் 21

பல்லக்கு ஏறும் பாக்கியம்

அந்த ஆண்டில் வழக்கமாக மாரி காலம் ஆரம்பிக்க வேண்டிய காலத்தில் ஆரம்பிக்கவில்லை.

இரண்டு நடவை மழை தொடங்கு வது போல் தொடங்கிச் சட்டென்று நின்று விட்டது.

காவேரி ஆற்றிலும் அதன் கிளை நதி களிலும் தண்ணீர்ப் பிரவாகம் வர வரக் குறைந்து வந்தது.

புது நடவு நாட்ட வயங்களுக்குத் தண்ணீர் வரத்து இல்லாமல் பயிர்கள் வரடத் தொடங்கின.

"எல்லாம் வரல் நட்சத்திரத்தினால் வந்த விபத்து!" என்று மக்கள் பேசிக் கொண்டலாணார்கள்.

"நாட்டுக்கு எவ்வா விதத்திலும் பிடை வரும் போவத் தோன்றுகிறது! இராஜ்ய காரியங்களில் குழப்பம்; இள வரசனர்ப் பற்றித் தகவல் இல்லை; அதற்கு மேல் வானமும் ஏமாற்றிவிடும் போயிருக்கிறது" என்பவை போன்ற பேச்சுக்களை வழி நெடுகிலும் சேர்தன் அமுதனும் பூங்குழலியும் கேட்டுக் கொண்டே வந்தார்கள்.

மழை பெய்யாம விருந்தது அவர்க ளுடைய பிரயாணத்துக்கு என்னமோ சௌகரியமாகத் தானிருந்தது.

அன்று காலைவிழித்து வெய்யில் களிர் வன்று அடித்தது. பிற்பகலில் நாங்க முடியாத புழுக்கமா யிருந்தது. இராஜ பாட்டகடலில் மாங்களின் குளிர்ந்த கிழலில் சென்ற போதே அவர்களுக்கு விபரத்துக் கொட்டியது.

"இது இப்படி மாதமாகவே தோன்ற வில்லையே! வைகாசிக் கொடை மாதிரி வல்லவா இருக்கிறது?" என்று ஒருவருக் கொருவர் பேசிக் கொண்டு போனார்கள்.

பழுவேட்டையாரின் அண்ணாவிப் பல்லக்கு அவர்களைத் தாண்டிச் சென்ற தெரிது போத்துக்குப் பிறகு திடீரென்று குளிர்ந்த காற்று வீசத் தொடங்கியது.

காலை மாங்களின் இளைகள் காற்றில் அசைந்தாடிச் சைசல வென்ற சத்தத்தை உண்டாக்கின.

வடகிழக்குத் திசையில் இருண்டு வரு வது போவத்தோன்றியது.

வானத்தின் அடிமுகட்டில் இருண்ட மேகத் திரைகள் தலைகாட்டின.

சிறிது போத்துக்குள்ளே அந்த மேகக் கூட்டங்கள் யானை மந்தை மதங் கொண்டு ஓடி வருவதுபோல் வானத் தில் மோதி அடித்துக் கொண்டு மேலே மேலே வரலாயின.

இளங்காற்று பெருங் காற்றாக மாறி யது. பெருங் காற்றில் சிறிய மழைத் துளிகள் சித்க்கொண்டு வந்து விழுக்தன. சிறு தூற்றில் விழத் தொடங்கிக்கால் நாழிதை மேரத்தில் 'சோ' என்ற இரைச் சலுடன் பெருமழை கொட்டலாயிற்று. காற்றிலும் மழையிலும் சாலை ஓர்த்து விருட்சங்கள் மட்டபாட்டைச் சோவ்லி முடியாது. சடசடவென்று மரக்கிளைகள் முறிந்து விழத் தொடங்கின. அப்பொழுது அவற்றில் அடைக்கலம் புகுந்திருந்த பட்சிகள் சேதிட்டுக் கொண்டு காலா திசையிலும் பறந்தோடியன.

சாலைமீல் போய்க்கொண்டிருந்த ஜனங் களும் காலாபுறமும் சிதறி ஒடினார்கள். காற்று மழையிலிருந்து தப்புவதற் காகச் சிலர் ஒடினார்கள். மரக்கிளைகள் தலையில் விழ்ந்து சாக நேரிடுமோ என்ற பயத்தினால் மற்றவர்கள் ஒடினார்கள்.

அண்ட கடாகங்கள் வெடிப்பது போன்ற இடி மூங்கத்ததைக் கேட்டு அஞ்லி வேறு சிலர் ஒடினார்கள்.

மழை பிடித்துக் கொண்ட சிந்து நேரத்துக் கெல்வாம் பகற்பொழுது சென்று இரவு நேரத்தி லுந்தது.

அன்றிரவு தஞ்சாவூர்க் கோட்டைக் குள் பிரவேசித்து விடவேண்டும் என்ற எண்ணத்தைச் சேர்தன் அமுதனும் பூங்குழலியும் கைவிட்டு விட்டார்கள்.

சேர்தன் அமுதனின் கந்தவனக் குடி யுக்கு அன்றிரவு போய்ச் சேர்த்தால் போதும் என்று தீர்மானித்தார்கள்.

மழைக்கால இரட்டியல் ஒருவகை யொளவுந் ததறியப்படுத்திக் கொண்டு, ஜாக்கிரதையாக நடந்தார்கள்.

"பூங்குழலி! எடுக்கடலில் எவ்வளவுவா புயல்களையும் பெரு மழையையும் பார்த்த வளாயிற்றே! மலைபோன்ற அலை களுக்கு மத்தியில் படகு விட்டுக் கொண்டு போகிறவன் ஆவிறே! இந்த மழைக்கு இவ்வளவு பயப்படுகிறாயா?" என்றான் சேர்தன் அமுதன்.

"எடுக்கடலில் எவ்வளவுதான் புயல் அடித்தாலும் மழை பெய்தாலும் கடலில் மரம் ஓடிந்து விழாதவ்வரை? விடிந்தால் இடிதானே விழும்?" என்றான் பூங்குழலி.

இவ்விசம் பூங்குழலி கூறி வாய் புடு வதற்குள் அவர்களுக்கு எதிரே சற்றுத் தூரத்தில் சடசடவென்று மரம் முறிந்து விழும் சத்தம் கேட்டது.

சேர்தன் அமுதன் பூங்குழலியின் கையைக் கெட்டியாகப் பற்றிக்கொண்டு மேலே செல்வதை நிறுத்தினான்.

"இனி அவசரப்பட்டுக் கொண்டு போவதில் உபயோகமில்லை. சாலை ஓர்த்தில் இங்கே சில மண்டபங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்றில் சிதிது போம் தங்கி மழையின் வேகம் குறைந்த பிறகு மேலே போகலாம்!" என்றான் சேர்தன் அமுதன்.

"அப்படியே செய்யலாம். ஆனால் மண்டபத்தை இந்த இடத்தில் எப்படிக்கண்டு பிடிப்பது?" என்றான் பூங்குழலி.

"மின்னல் மின்னும்போது பார்த்தால் தெரிந்து விடும். இதுபுறமும் கவனமாகப் பார்க்க வேண்டும்!" என்றான் சேர்தன் அமுதன்.

விடவத்தையும் பூமிவையும் போன்றோளி மயமாகக்கி் கண்டனைக் கூச்ச செய்த ஒரு மின்னல் மின்னிவது.

"அதோ ஒரு மண்டபம்!" என்றான் சேர்தன் அமுதன்.

பூங்குழலியும் அந்த மண்டபத்தைப் பார்த்தான். அதே மின்னல் வெளிச் சத்தில் அவர்களுக்கு முன்னால் சற்றுத் தூரத்தில் ஒரு பெரிய மரம் விழ்ந்து கிடப்பதையும் பார்த்தான். விழ்ந்த மரத்தினடியில் சிலர் சிக்கிக் கொண் டிருப்பது போலத் தோன்றிவது.

"அமுதா! விழ்ந்து கிடந்த மரத்தைப் பார்த்தாயா? அதையிலும்..." என்றான்.

"ஆமாம், பார்த்தேன். அந்தக் கதி லும்தம் ஏற்பட்டுவிடப் போகிறது. சீக்கோம் மண்டபத்துக்குப் போய்ச் சோ வாம்!" என்று கூறி விட்டு அமுதன் பூங்குழலியின் கையைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு மண்டபம் இருந்த திசையைக் குறி வைத்து வினாந்து சென்றான்.

இருவரும் மண்டபத்தை அடைந் தார்கள். கொட்ட நின்றிருந்த துணி களிலிருந்து தண்ணீரைப் பிரிந்தார்கள். துணியைப் பிரிந்த பிறகு பூங்குழலி தன் கீண்ட கூத்தையும் பிரிந்தான்.

பிரிந்த ஜலம் மண்டபத்தின் தரையில் விழ்ந்து சிறு கால்வாய்களாக ஓடியது.

"அடடா! மண்டபத்தை சாராக்கி விட்டோமே?" என்றான் பூங்குழலி.

"மண்டபத்துக்கு அதனால் திங்கு ஒன்றுமில்லை. ஜாக்கிரதாய், காய்ச்சல் வந்து விடாது!" ி இப்படிச் சொட்ட நின்றது விட்டாயே?" என்றான் அமுதன்.

"நான் கூவினேயே நிறந்து வளர்க் தவன். எனக்கு இன்னொரு பெயர் 'சமத்திர குமாரி' என்று மழைத் தண்ணீர் ஒன்றும் செய்து விடாது" என்றான் பூங்குழலி.

அவளுடைய உன்னம் அப்போது தஞ்சாவூர்க் கோட்டைக்கு அருகிலிருந்த சாலை ஓர் மண்டபத்திலிருந்து நகரைப் பட்டினத்துச் சூடாமணி விதவாத்துக்குப் பாய்ந்து சென்றது. "சமுத்திர குமாரி" என்று அவளை முதன் முதலாக அழைத்தவர் அந்தச் சூடாமணி விதவா ரத்தில் அவ்வளவு இருந்தார்?

"பூங்குழலி! என்னுடைய எந்த வளமும் குடிசையும் சிறிது தூரத்திலே தான் இருக்கிறது. மகழ விட்டதும் அங்கே போய் விடலாம். ஏன் தாயார் உன்னைச் சரியாகக் கவனித்துக் கொள்ளு வான்!" என்று அமுதன் கூறிய வார்த்தைகள் பூங்குழலியின் காதில் அதர குதறலாக விழுந்தன.

மிறுபடியும் பளிச்சென்று கண்ணைப் புதித்தது ஒரு மின்னம்.

அதன் ஒளியில் அவர்கள் முன்னம் அளரகுதறலாகப் பார்த்த காட்சி நன்றாகத் தெரிந்தது. இருவரும் நிரூபிப்பது போனார்கள்.

சாலையில் ஏறக்குதைய அந்த மண்டபத்துக்கு ஏதிரே ஒரு பெரிய ஆலமரம் வேரோடு பதிகப்பட்டு விழுந்து விடத் தது. விசாலமாகப் படர்ந்திருந்த அதன் கிளைகளும் விழுதுகளும் தாறுமாகும முறிந்தும் சிதைந்தும் விடந்தன.

அவற்றுக்கடியில் இரண்டு குதிரைகளும் ஐந்தாறு மணிதரங்களும் அகப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்படி அகப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வர்களை விடுதலை செய்து காப்பாற்றுவதற்காக வேறு சிலர் மூவன்று கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. அவசரம் அவசரமாக அவர்கள் முறிந்து விடந்த கிளைகளை அப்புறப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"ஐயோ!" "அப்பா!" "இங்கே!" "அங்கே!" "செவ்வாய்!" என்பனவ போன்ற குரல்கள் மகழச் சத்தத்தி னிடையே மலிவாகக் கேட்டன.

இவற்றையெல்லாய்விட அதிகமாகச் சேந்தன் அமுதன்—பூங்குழலியின் கவனத்தை லெனென்று கவர்ந்தது. விழுந்து விடந்த மரத்துக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் ஒரு பல்லக்கு தரையில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் அருகில் இரண்டு ஆட்கள் ஈட்டும் நீண்டார்கள். மற்றவர்கள் விழுந்த மரத்தினடியில் அகப் பட்டுக் கொண்டவர்களைக் காப்பாற்றுவதில் முனைந்திருந்தார்கள் போலும்.

"அமுதா! பல்லக்கைப் பார்த்தாயா?" என்று கேட்டான் பூங்குழலி.

"பார்த்தேன். பழுது இல்லைய ராணி யின் பல்லக்குப்போல இருந்தது."

"விழுந்த மரம் அந்தப் பல்லக்கின் மேல விழுந்திருக்கக் கூடாதா?"

"கடவுளே! ஏன் அப்படிச் சொல் கிறாய்? பழுது ராணியைப் பார்த்து அவள் மூலமாக ஏதோ காரியத்தைச் சாதிக்கப் போகிறதாகச் சொன்னாயே!"

"ஆமாம்; இருந்தாலும், அந்தப் பழுது இல்லைய ராணியை எனக்கு அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை!"

"பிடிக்கா விட்டால், அவன் பேரில் மரம் முறிந்து விழவேண்டுமா, என்ன?"

"சாதாரணப் பட்டவர்களின் தலை விழேதான் மரம் விழவேண்டுமா? ராணிகளின் தலையிலே விழக்கூடாதா?... அது போனால் போகட்டும். இப்போது நாம் பல்லக்கினருகில் சென்று பழுது ராணியைப் பார்த்துப் பேசலாமா? கோட்டைக்குள் போவதற்கு அவளுடைய உதவியைக் கேட்கலாமா?"

"அமுததான்! ராணியைப் பேட்டி காண்பதற்கு நல்ல சமயம்; நல்ல இடம். பல்லக்கின் கிட்டப் போனால் மகழக் கால இருட்டில் திகுட வருகிறோம் என் றென்னி நம்மை அடித்துப் போட் டாலும் போடுவார்கள்."

"ராணியை நான் பார்த்து விட்டால், அப்பறம் காரியம் எளிதாயிவிடும்....."

"அது எப்படி?"

"என் அண்ணியின் பெயரைச் சொல் வேன். அவ்வது மந்திரவாதி சமீதாஸன் அனுப்பினான் என்பேன்."

"நல்ல யோசனாதான்! ஆனால் ராணி யின் அருகில் இருங்க முடிந்தால் அல்லவோ?... அதோ பார், பூங்குழலி!"

மீண்டும் ஒரு மின்னல் மின்னியது அதன் வெளிச்சத்தில் இரண்டு பேர் பல்லக்கைத் தூக்குவது தெரிந்தது. ஆகா! இளம்பி விட்டார்களா? இவ்வா, இவ்வா! மண்டபத்தை நோக்கியல்லவா பல்லக்கு வருவதுபோலக்காண்கிறது?

ஆம்; சிறிது வேர்த்தில் பல்லக்கு மண்டபத்தின் மூகப்புக்கு வந்து சேர்ந்தது. பல்லக்கைச் கார்த்த வந்தவர்கள் அதை இறக்கி வைத்தார்கள்.

"பழுது இல்லைய ராணி நம்மைத் தேடிக் கொண்டல்லவா வருகிறாள்?" என்று பூங்குழலி.

அமுதன் அவளுடைய காதைப் பற் திக் கொண்டு மண்டபத்தின் உட் புறத்தை நோக்கி நகரமூவன்றான். ஆனால் பூங்குழலி அவ்விதம் நகர மறுத்தான்.

இதற்குள் "யார் அங்கே?" என்று ஒரு அதட்டும் குரல் கேட்டது. பல்லக் கைச் சுமந்து வந்தவர்களில் ஒருவரின் குரல் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, "பயப்படாதே. அண்ணா! உங்களைப் போல் நாங்கலும் வழிப்போக்கர்கள் தான். மறைக்காக மண்டபத்தில் வந்து ஒதுங்கி யிருக்கிறோம்!" என்று சொன்னான் பூங்குழலி.

"சரி, சரி! பல்லக்கின் அருகில் வர வேண்டாம்!" என்றது அந்த குரல்.

"நாங்கள் ஏன் பல்லக்கின் அருகில் நெருங்கப் போகிறோம்? பல்லக்கில் ஏது வதற்குப் பாக்கியம் செய்திருக்கவேண்டாமா?" என்றான் பூங்குழலி.

சேந்தன் அமுதன் "வன்னாவர் பெரு மான்கூட இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார். முற்பிறப்பில் செய்த வினைப்பயனைப் பற்றிக் கூறுப்போது....." என்று தொடங்கினான்.

"போதும் போதும்! வரையறாபுக் கொண்டு கம்மா இருக்கன்! நீங்கள் எத்தனை பேர்!"

"நாங்கள் இரண்டு பேர்தான். இன்னும் இரண்டு நூறு பேர் வந்தாலும் இந்த மண்டபத்தில் மறைக்கு ஒதுங்க வாம்!....." என்றான் அமுதன்.

தான் உண்மை பேன்று அம்பலவாதியே அமுதன் சொன்னான். அதே மண்டபத் தின் உட்புறத்தில் துணின் மறைவில் மூன்றாவது மனிதன் ஒருவன் சிந்தது அவனுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை.

பில்லக்குச் சுமந்தவன், "நான் அப் போதே சொன்னேன். மறை வந்ததும் மண்டபத்தில் போய் ஒதுங்குவாய் தான் நான்; கேட்கவில்லை. அதனால் இந்த சங்கடம் வந்தது!" என்று தன் தோழனிடம் சொன்னான்.

"இப்படி ஆகும் என்று யார் அப்பா, கண்டது? மறை வதுப்பதற்குக் கேட்ட கடக்குள் போய்விட்டாய் என்று என்னிடுமும். இந்த மட்டும் பல்லக்கின்மேல் மரம் விழாமல் போச்சோ!" என்றான் அவன் தோழன்.

இச் சமயம் இன்னொரு பிரகாசமான மின்னல் மின்னியது.

சேந்தன் அமுதன்-பூங்குழலி இவர் களுடைய கண்களும் கவனமும் பல்லக் கின் பேரிகேயே இருந்தது.

ஆகவாயல் அந்த மின்னல் வெளிச்சத் தில், பல்லக்கின் திசையை விசுக்கிக் கொண்டு ஒரு பெண்ணி் தாங்கள் சிந்த திசையை உற்று நோக்கிக்கொண்

டிருந்ததை அவர்கள் பார்த்தார்கள். அப்படி நோக்கிய பெண்ணியின் முகம் அவர்களைப் பார்த்து இன்னார் என்று தெரிந்து கொண்டு புன்னகை புரிந்ததை யும் கவனித்தார்கள்.

மறு வினாடி மண்டபத்திலும் வெளி யிலும் இருள் குழிந்தது.

மிக மெல்லிய குரலில் பூங்குழலி, "அமுதா! பார்த்தாயா!" என்றான்.

"ஆம், பார்த்தேன்."

"பல்லக்கில் இருந்தது யார்!"

"பழுதுர் இளைப ராணிதானே?"

"உனக்கு என்ன தோன்றியது?"

"பழுதுர் ராணியைப் போலேதான் இருந்தது. ஆனால் கொஞ்சம் சந்தேக மாக இருந்தது."

"சந்தேகமில்லை; நிச்சயந்தான்."

"எது நிச்சயம்?"

"பழுதுர் ராணி அவள்; பித்துப் பிடித்த என் அத்தை ராணிதான் பகி லக்கில் இருக்கிறாள்!"

"உஷ்! இகாந்து போதே!"

"இகாந்து போகவிட்டால் 'காரியம்' உட்ப்பது எப்படி?"

"என்ன காரியம்?"

"எதற்காக இந்தனை நூரம் வந் தோமோ, அந்தக் காரியந்தான். அத்தை யைக் கண்டு பிடித்து விட்டோம். அவளை விடுவித்த அமைத்துப் போக வேண்டாமா?"

"இப்போது அது முடியாத காரியம். பூங்குழலி! பல்லக்கு எங்கே போய்ச் சேர்ந்தது என்று பார்த்துக் கொள் வேளம். பிறகு யோசித்து விடுதலை செய் வதற்கு வழி தேடலாம்."

"துக்கை விட்டு விட்டு வரலைப் பிடிக்க வேண்டும் என்கிறாயே? அதைல் வாய்முடியாது. இப்போதே அத்தையை விடுதலை செய்தாக வேண்டும். உனக்குப் பயமா பிடுந்தாய் நீ கம்மா இரு!"

"விடுதலைவரவதற்கு உன் அத்தை சம் மதிக்க வேண்டாமா? பல்லக்கில் ஏறி நூரம் நூரம் என்று போய்க்கொண்டிருக்கிறான். எங்கே போகிறான், எதற்காக, யார் அவனைப் பிடித்து வரச் செய்தது என்றெல்லாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா?"

"பாதாளச் சுறைக்குக் கொண்டு போகிறார்களோ, என்னமோ? அட்புறம் கும்மால் என்ன செய்ய முடியும்?"

"தன் முடியாது? பாதாளச் சுறை யில் கூடுதலாக இருந்து வெளியுத்தவந்தான். அரண்மனைகளில் என்னக்கும் கொஞ்சம் செயலாக்கு உண்டு. உன் அத்தையை

எப்படியாவது காள் விடுதலை செய்
கிறேன். இப்போது நீ கம்மா இரு!"

பூங்குழலியும் அச்சமயம் பொறுமை
யுடன் கம்மா இருக்கத்தான் வேண்டும்
என்று தீர்மானித்தாள். அப்போது
அவர்கள் சிறிதும் எதிர்பாராத காரியம்
ஒன்று நிகழ்ந்தது.

ஒரு பல்லக்கின் விலகிய திரை இன்
தும் கன்றிப் விவருவது போலிருந்தது.
அதன் உள்விரிந்து ஓர் உருவம் வெளிபே
வந்தது. சத்தம் சிறிதுமின்றிப் பூனை
நடப்பதுபோல் நடந்தது. அடுத்த வினாடி
அவர்கள் அருகில் வந்து விட்டது.

இவ்வளவும் எல்ல இருட்டில் நடந்த
படியால், மண்டபத்தின் அடிப்படிக்களில்
நின்ற காவலர்கள் கண்ணில் படவில்லை.
பல்லக்கிலிருந்து வெளிவந்தவன் ஊமை
ராணிதான் என்பதைப் பூங்குழலி அந்த
இருளிலும் கன்றியத் தெரிந்து கொண்டு
விட்டான்.

ஊமை ராணி அந்த இரண்டு பேரின்
கைகளையும் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு
அம் மண்டபத்தின் பின் பகுதிக்கு
விரைந்து சென்றாள்.

பூங்குழலியைத் தழுவித் கொண்டு
உச்சி முகந்து, அவளைப் பார்த்ததில் தன்
மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தான்.

பின்னர், அத்தைக்கும் மருமகனுக்கும்
சமிக்ஞை பாலையில் சிறிது நேரம்
சம்பாஷனை நடந்தது.

அந்தக் காரியத்தில் அவர்கள் பூதவருக்
கொருவர் எப்படித்தான் பேசிக் கொண்

டார்களோ? ஒருவர் கருத்தை ஒருவர்
எவ்வாறுதான் தெரிந்து கொண்டார்
கனோ? அது எம்மால் விளக்கச் சொல்ல
முடியாத காரியம்.

பூங்குழலி சேத்தன் அமுதனிடம்,
"அத்தை சொல்லுவது உனக்குத் தெரிந்
ததா? என்னைப் பல்லக்கில் ஏறிக்
கொண்டு போகச் சொய்மருன். அவளை
உன் விட்டுக்கு அழைத்துப் போகச்
சொல்லுகுன்!" என்னுன்.

"உன் சம்மதம் என்ன? பூங்குழலி!"
என்று அமுதன் கேட்டான்.

"அத்தை சொல்லுகிறபடி செய்யப்
போகிறேன். அவளைப் பிடித்துக்
கொண்டு வரச் சொன்னவர்கள் இன்னார்
என்று தெரிந்து கொண்டதற்குச் சரி
பான உபாயம் அல்லவா?"

"யோசித்துச் சொல்லு! பூங்குழலி!
உபாயம் சரிதான்! அதில் என்ன அபா
யம் இருக்குமோ?"

"அமுதா! நீ கவலைப்படாதே! அத்தை
சொன்னபடி செய்வதினால் எனக்கு ஓர்
அபாயமும் ஏற்படாது. அப்படி ஏற்படு
வதாயிருந்தால், என் இருப்பில் இந்தக்
கத்தி இருக்கவே இருக்கிறது!" என்று
சொன்னான் பூங்குழலி.

அத்தையை மறுபடி ஒருமுறை தழு
விக் கொண்டு விட்டுப் பூங்குழலி அவ
ளைப் போலவே சத்தம் செய்யாமல்
நடந்து சென்று பல்லக்கில் புதுர்து
திரையைபும் விட்டுக் கொண்டான்.

அத்தியாயம் 22

அநிருத்தரின் ஏமாற்றம்

முதன் மந்திரி அநிருத்தப் பிரம்ம
ராயர் சில தினங்களாகத் தலைவகரியேயே
தங்கியிருந்தார். அவரைக் காண்பதற்கு
அரசாங்க அதிகாரிகள், சிற்றரசர்கள்,
சேனைத் தலைவர்கள், அபல் ராட்டுத்
தூதர்கள், வர்த்தகக் குழுக்களின் பிரதி
நிதிகள், ஆலய நிர்வாகிகள், கென்
மொழி வடமொழி விதவான்கள் முதலி
பேரர் வந்த வண்ண மிருந்தார்கள்.
ஆதலின் அவருடைய மாளிகையின் வாச
லில் ஜே, ஜே என்று எப்போதும் ஐயக்
கூட்டமாக இருந்தது.

அநிருத்தர் தமக்கென்று தனிப்பாகக்
காவல் பாட வைத்துக் கொண்டவையிலும்,
பரிவாரங்களும் மிகக் குறைவாகவே
வைத்துக் கொண்டிருந்தார். ஆதலால்
பழுவேட்டையரசர்களோடு அவருக்குத்

தகராறு எழுவதற்குக் காரணம் எது
வும் ஏற்படாம லிருந்தது.

ஆனபோதிலும், சின்னப் பழுவேட்
டையரசர் முனுமுனுத்துக் கொண்டிருந்
தார். முதன்மந்திரி தஞ்சை நகரில் தங்க
ஆரம்பித்ததிலிருந்து கட்டுக் காவல்
குறைந்து போயிருந்தது. முதன்மந்திரி
வைக் கான வேண்டுமென்ற வியாஜத்
தில் உண்டவர்கள் எல்லாம் கோட்டைக்
குள் நுழைந்து கொண்டேயிருந்தார்கள்.
சக்கரவர்த்தியின் அரசன் மனைபை
அடுத்து முதன் மந்திரியின் மாளிகை
இருந்த படியால், அரண்மனை வட்டா
ரத்திலும் ஐயக்கூட்டம் அதிகமாகிக்
கொண்டிருந்தது. முதன் மந்திரியின்
பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டும் அவ
ருடைய இயக்கிணையைக் காட்டிக்கொண்

டும் அநேகம் பேர் அங்கே வந்து
அவரைப் பார்த்தவண்ண மிருந்தார்கள்.

இதையெல்லாம் ஓரளவு கட்டுப்படுத்த
வேண்டும் என்று சின்னப் பழுவேட்டையர்
விருப்பினார். ஆனால் கோவில்
முதன் மந்திரியிடம் போய்ச் சண்டை
பிடிப்பதற்கு வேண்டிய துணிச்சல் அவ
ருக்கு இல்லை. பேரிய பழுவேட்டையா
யரும் இருந்தால், இருவருமாக யோசித்து
ஏதேனும் செய்யலாம். இந்தச் சமயம்
பார்த்துப் பேரிய பழுவேட்டையர்
கடம்பு நக்குப் போய்விட்டதனால், சின்ன
வரான காலாத்த கண்டடுக்கு ஒரு கை
ஒடிந்தது போல் இருந்தது.

கோட்டைக்குள் ஐயக் கட்டத்தைச்
சேர்த்துக் கட்டுக் காவலுக்கு ஊறு
விளைப்பது போதாது என்று, முதன்
மந்திரி அநிருத்தர் அடிக்கடி ஏதாவது

சின்னப் பழுவேட்டையாரிடம் உதவி
கேட்கும் பாவனையில் அவருக்குக் கட்
டனை அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்.

சில நாளைக்கு முன்பு கோடிக்கரைக்கு
அனுப்புவதற்குச் சில வீரர்கள் வேண்
டும் என்று கேட்டார். காலாத்த கண்
டரும் ஆட்களைக் கொடுத்து உதவினார்.
பிறகு, கோற்றைக்கு, உயர் தலத்துப்
பெண்மணி ஒருவரைத் திருவையாற்றி
விடுத்து அழைத்தவர வேண்டுமென்றும்,
அதற்குப் பழைய அரண்மனையின் முது
பல்லக்கு ஒன்றும், சிறிதக தூக்கிகளும்
வேண்டும் என்றும் சொல்லி அனுப்
பினார். சின்னப் பழுவேட்டையர்
இந்தக் கோரிக்கையையும் சிறைவேற்றி
னார். ஆனால் மனத்திற்குள், "இந்தப்
பாய்லையை ஏதோ குழ்ச்சியில் ஈடுபட்
படுக்கிறது. அவ்விதம் முடு பல்லக்கில்

வைத்து வரவழங்கக் கூடிய உயர் குடும்பத்தப் பெண்மணி யார்? ஏதற்காக இங்கே வருகிறான்? இதை எப்படியும் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் தனமயனார் இங்கே இவ் வசமற் போய்விட்டாரோ? என்று அவர் மனம் சஞ்சலப் பட்டது.

புதன் டந்திரி அசீருத்தரின் மானிகைக்கு மூடு பல்லக்கில் வந்தது யார் என்று தெரிந்து கொள்ள இன்னொரு மணிதனும் ஆவல் கொண்டிருந்தான். அவன் வேறு யாரும் இல்லை; அசீருத்த பிரம்மராயரின் அருமைச் சடனான ஆழ்வார்க்கடியான்தான்.

பெருமறை பெய்த அன்றைக்கு மறு நாள் காலை யில் அசீருத்தப் பிரம்மராயர் ஸ்நானபாணம், ஐயத்தம், புறஜ புனல் காரம் ஆகியவற்றை முடித்துக்கொண்டு

மானிகையில் மூன் முகப்புக்கு வந்து சேர்ந்தார். தம்மைக் காண்பதற்கு யாரார் வந்து காத்திருக்கிறார்கள் என்று சேவகனைப் பார்த்துக் கொண்டு வரச் செய்தார். காத்திருந்தவர்களில் ஆழ்வார்க்கடியான் ஒருவன் என்று தெரிந்ததும், அவனை உடனே கூட்டி வரும்படி ஆக்ஞாபித்தார்.

ஆழ்வார்க்கடியான் தன் குருநாதரின் மூன்றால் விநாயக வந்து பயபக்தி விலயத்துடன் நின்றான்.

"திருமலை! போன காரியம் என்ன ஆயிற்று?" என்று அசீருத்தர் கேட்டார்.

"குருவே! டய்விக்க வேண்டும். தோலனி யடைந்து திரும்பினேன்" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"ஒருவாறு நான் எதிர்பார்த்தது தான். ஆதித்த காரியாலகரச் சந்திக்கவே முடியவில்லையா?"

"சந்தித்தேன். ஐயா! நான்கள் சொல்வச் சொன்ன செய்திகளையும் சொன்னேன். ஒன்றும் பயனில்லை. இளவரசரைக் கடம்பூர் அரசன்மனைக்குப் போகாமல் தடுக்க முடியவில்லை....."

"இளவரசர் இப்போது கடம்பூரில் தான் இருக்கிறாரா?"

"ஆம். குருவே! சம்புவரையரின் மானிகையில் அவர் பிரவேசித்ததைப் பார்த்து விட்டுத்தான் வந்தேன். இளவரசருக்குச் சம்புவரையர் இராஜோபசார வரவேற்பு அளித்தார். சற்றுப் புறத்து மக்கள் காட்டிய உற்சாகத்தையோ வர் ணிக்க முடியாது.."

"அதெல்லாம் எதிர்பார்க்கக் கூடியது தான். கடம்பூர் மானிகைக்கு இன்னும் யார், யார் வந்திருக்கிறார்கள்?"

"இளவரசருடன் பார்த்திபேந்திரனும் வந்திவத்தேவனும் வந்திருக்கிறார்கள். இங்கிருந்து பெரிய பழுவேட்டையர் இளைய ராலியுடன் வந்திருக்கிறார். இன்னும் ௧௦ நாட்டையும் திருமூளைப்பாடி நாட்டையும் சேர்ந்த பல சிற்றரசர்களையும் அழைத்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன்....."

"திருக்கோவலூர் மடையமான்?....."

"ரணிமுத்தா நதிவரையில் இளவரசருடன் வந்து திரும்பிப்போய்விட்டார்!"

"அந்த வீரக் கிழவன் கயமா இருக்க மாட்டான். இதற்குள் காவியும் திரட்டத் தொடங்கி யிருப்பான். தெற்கே யிருந்து கொஞும்பாளூர்ப் பெரிய வேளான் பெரிய கைவந்ததுடன் வருவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இந்த ராஜ்யத்துக்குக் கேடு நன்றும் வராமல் கட

டாடா அக்ரிகோ கருவிகள்

எந்த விதமான வேலைக்கும் அக்ரிகோ கருவி
உள்ள தகுதியானவை. அக்ரிகோ கருவிகள் எல்லாம்
உலகம் எங்கேயுள்ள தயாரிக்கப்பட்டன. அக்ரிகோ
யான உறுதியும் தகுந்தவற்றாகவும் தயாரிக்கவும்
உயர்ந்திருப்பதாக அமைக வேறுபாடு தன்மை
உறுதியுடையவை.

தேசிய
கருவிகள்

மிகவும் பயனுள்ள வேலைகளுக்கும்

அக்ரிகோ

கருவிகளை தகுதியானவை

அக்ரிகோ
கருவிகள்

அக்ரிகோ
கருவிகள்

அக்ரிகோ
கருவிகள்

தேசிய அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி

தேசிய அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி
23B, தேசிய அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி
அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி
அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி
அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி
அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி

20.2402

லாக்டர் உள்ளே ஆராய்ந்து பார்க்கிறார்

... நுகரப்படுதல்

உள்ளே இருக்கும் கண்ணின்

—கலம்—கலங்களை ஒத்தும் காட்டுகிறது. அது

தான் அமைப்பின் வடிவம்.

கீளாகோடன்- டெர்ப்-வசாகா

அமைப்பின் தனித்தன்மையைத் தீவிரமாகத் தீவிரமாக

அரசனும் வேணக்காரனும்

நீதிபதி ஏ. எஸ். பி. அய்யர்

ஒரு நாள் திருவங்கூர் மகாராஜா தம் மூடைய வேணக்காரன் பிள் வகுமாறு முண்டி மூன்றுக்குக் கொண்டிருந்ததை ஓட்டிக் கேட்டார்: "இது அக்ரமக் காலம்! நாள் எல்லாம் உழைக்கும் எனக்கு ஏழ் ரூபாய் தான் சம்பளம். ஆனால் மோட்டார் காரில் சவாரி செய்வதும் மற்ற ரோமெல்லாம் ரோம்பிக் கிடப்பதுமாக இருக்கும் மகிழ்ச்சிக்கு இரண்டாயிர ரூபாய் சம்பளம்! என்ன அபிப்பாயம்!"

டபேதாரின் சியாயமற்ற இந்தக் குற்றச் சாட்டை உணர்ந்த வேண்டும் என்று மகாராஜா நினைத்தார். அந்தச் சமயம் துரத்தில் ஒரு பல்லக்கு போய்க் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தார். உடனே வேணக்காரனை அழைத்து அந்தப் பல்லக்கில் வரப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்களென்று பார்த்து வரும்படி சொன்னார். டபேதார் ஓடிப் போய் விசாரித்து விட்டு வந்து, "சங்கராச்சாரியா! போகிறார்" என்று கூறினார்.

"எந்த மடத்தைச் சேர்ந்த சங்கராச்சாரியா!" என்று கேட்டார் மகாராஜா.

மறுபடியும் அவன் ஓடிப்போய் மேல் மூச்சுக் கிழி மூச்சு வாங்கித் திரும்பி வந்து, "திருமேதர் மடத்துச் சங்கராச்சாரியா!" என்று,

"கவாயிகள் எங்கே வீழ்ந்து வருகிறார்கள்?" என்று கேட்டார் மகாராஜா.

உடனே பல்லக்கை நோக்கி ஓடிப்போய் வந்து "செங்கோட்டையி லிருந்து வருகிறாரா?" என்று கூறினான் வேணக்காரன். மறுபடியும், "எங்கே போகிறார்கள்?" என்று சாவதான மாகக் கேட்டார் மகாராஜா.

மறுபடியும் ஓடலானான். பிறகு கொஞ்ச நேரம் கழித்துத் திரும்பி வந்து, "கவாயிகள் காலடிக்குப் போகிறார்கள்" என்று சொன்னான்.

"துவக்கு இந்த ஊரில் தங்கப் போகிறாரா?" என்று சாஜா.

மறுபடியும் ஓடிப்போய் வந்து, "ஆமாம்" என்றான் வேணக்காரன்.

"எத்தனை நாள் தங்கப் போகிறார்கள்?" என்று திருவங்கூர் சாஜா.

இப்பொழுது என்ன செய்வான், பாவம்! மறுபடியும் மூச்சுத் திணற ஓடிப் போய் வந்து, "ஓரே ஒரு நாள் தான் தாமசிக்கப் போகிறார்கள்" என்றான்.

சாஜா, "எங்கே தங்கப் போகிறார்கள்?" என்று கேட்டார்.

ஓரே அடியாய் அலுத்துப் போயிருந்த டபேதார் மற்றுமொரு தடவை ஓடிப் போய் "கவாயிகள் சேர்ந்த மடத்தில் தான் இறங்கப் போகிறார்கள்" என்று விசாரித்து வந்து கூறினான்.

"கவாயிகளுக்கு என்னைப் பாக்கடி ஒழியு மாமா!" என்று சாஜா.

அவ்வளவுதான். 'பிடி ஓட்டம்' என்று ஓடிப் போய், "ஆமாம், தங்களைப் பாக்கடிப் போகிறார்கள்" என்றான் திரும்பி வந்து.

"எப்பொழுது?" என்று சாஜா.

இதற்குள் சங்கராச்சாரியாரின் பல்லக்கு மடத்தை நெருங்கி விட்டது. அவ்வளவு தூரம் ஓடிப் போய்விட்டு வந்து, "இன்று, மூன்று மணிக்கு" என்றான் டபேதார்.

இதற்குள் சாஜா, மகிழ்ச்சியை வரச் சொல்லி ஆன் அறுப்பி வீழ்ந்தார். மகிழ்ச்சியும் வந்தார். மகிழ்ச்சிக்கு அங்கு நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றும் தெரியாது. அந்த மகிழ்ச்சியிடம், "இன்று காலை நம் ஊருக்குப் பல்லக்கொன்று வர வாய் என்று வசாரியுங்கள்" என்று சாஜா.

உடனே மகிழ்ச்சி புறப்பட்டோடு போய் அதை மணி நேரம் கழித்துத் திரும்பி வந்தார். அந்த டபேதார் மூன்றாகியே மகிழ்ச்சி சாஜா

விடம் கூறினார். "மகாஜா, ரெட்டிகை மடத்துச் சங்கராச்சாரியார் வந்திருக்கிறார். சவாமிகன் செங்கோட்டையிலிருந்து வந்திருக்கிறார். காலடிக்குப் போகிறார். சவாமிகன் உன்னால் மடத்தில் ஒரு காணிக்கைத் தங்கையைக் கொடுப்பதாக இருக்கிறார். சேனகாரியப் பட்டாமி, இன்று கோவில் உச்சிகாவ பூஜைக்கு சவாமிகளே வந்தாலும் வரலாம்" என்றார். மகாஜா டபேதார் பக்கம் திரும்பி, "இப்போது பார்த்தாயா எந்த விஷயத்தை

விடக்க உனக்கு ஒப்பது கனட ஓடிப்போய் அங்கத்து. ஐந்து மணி நேரத்தில் தெரிய வேண்டியிருந்ததோ, அதை விஷயத்தை ஒரே கையால் அதை மணி நேரத்தில் மந்திரி நேரித்து கொண்டு வந்து விட்டார். இப்போழுது புரிகிறதா, உனக்கு ஏன் எழு ரூபாய் சம்பளம் என்பதும் அவருக்கு இரண்டாயிர ரூபாய் சம்பளம் என்பதும்?" என்று கேட்டார்.

டபேதார் வெட்கத்தால் தலை குனிந்து சிலைபோல கிண்கு

கோபம் தணிந்தது!

நீம் நாட்டிலிருந்து வேளாண்டுக்கு குழந்தைகள் யாணைப் பரிக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டனர். அப்போது மந்திரி நேரத்திலும் வேளாண்டுக்கு குழந்தைகளுக்கு யாணைப் பரிகளிக்கிறார் அவ்வாறு ஆம், பாரத தேசம் என்னுடைய எந்த நாட்டினர்க்கும், 'யாணை' வரை போருத்திய நாடு' என்றுதான் முதலில் ஞாபகத்துக்கு வரும்.

இப்போத்தில் ஒரு சர்க்கன் கம்பெனியா ஸ்டீல் ஒரு யாணை விருத்தது. அது வேரு நாட்டின் அந்த சர்க்கன் கம்பெனியில் புக வர்களைக் செய்து பெரியவர்களுக்கும் ஒரு வர்களுக்கும் மகிழ்வீத்து வந்தது!

ஒரு சமயம் அந்த யாணை மிகவும் கோபம் அடைந்தது. அதன் அருகில் யாருமே கெருவக் குடிவாழ்ந்த செப்து வந்ததாம். அதன் மாவத் தனை மூன்று மூன்று கொன்று விடக் கூடப் பார்த்ததாம். இறுவர்க்களும் நிறுமிக்கும் அத னுடன் விளையாட கெருவெனும் கோபப் கொண்டு துக்கிகளைய துப்படியும் அப்படியு நாட்டியப் பாராதுத்தி வந்ததாம். இந்த யாணையின் அட்டகாசத்தைப் பார்த்துத் தட்டிகள் கம்பெனி மானேஜர் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தவித்துப் போனார்.

கனடாவில் இந்த யாணையை இன்றுப் பவி குடும்ப வைத்துக் கொண்டிருந்தால் 'ஆபத்த தான்' என்று முடிவு கட்டினார். ஆகவே, அதைக் கட்டுக் கொன்றுவிட வேண்டியது தான் என்று நினைவித்து விட்டார்.

நீட்டியாடு கிப்பிப் வக்கெரு பீராவ ஆசிரியர் இருந்தார். அவர் நம் தேசத்தில் பிறந்தவர். நம் நாட்டில் வாழ்ந்தவர். நம் நாட்டு மருகங்கள், அவற்றின் பழக்க வழக்கங்கள் முதலியவை வெவ்வேறு அவருக்கு நன்கு தெரியும். இந்த மருகங்களை வைத்து அருமைவாய் என்ன கதைகள் எழுதி விடுகிறார். — அதைகளுக்குக் காக 'போபல் பரிக' கூடப் பெற்றிருக்கிறார்.

அவர் அந்தச் சமயம் இப்போத்தில் இருந்தார். சர்க்கன் யாணையைக் கட்டுவதில் போகிறார் என்று தெரிவித்து அவர் காதலரை எட்டி வந்து, அவருக்கு இருப்புக கொள்ளவில்லை!

அந்த மூரட்டு யாணையைக் கண்டுடன் கொண்டு வந்து கிறுத்தினார்கள். சர்க்கன் கம்பெனி மானேஜர் யாணையைக் கட்டு வதும்படி உத்தரவு கொடுக்க வேண்டியது தான் பாக்டி. அந்தச் சமயத்தில் யாரோ ஒருவர் வந்து சர்க்கன் கம்பெனி மானேஜர் கையைப் பிடித்தார். மானேஜர் திரும்பிப் பார்த்தார்.

"யார் ஐயா நீ?" என்று மானேஜர், "யாணையைக் கட்டு விடப் போவதாகக் கேள்விப்பட்டே வந்தேன். யாணையின் கண்டுக் குள் போய் அதைச் சமாதானப் படுத்து வதற்கு வந்தேன். ஒரு அக்கிரமமாய்வுக் கிணை" என்று கேட்டுக் கொண்டார் அவர்.

"கண்டுக்குள் போனால் யாணை உம்மைச் சேதி செய்துவிடும், தெரியுமா?" என்று சர்க்கன் கம்பெனி மானேஜர்,

"நீ சொல்வது சரியல்ல என்று கிறைக் கிறேன். எனினும், நீ சொல்லுகிறபடி யானே உயிர் துறக்க நேரித்தாலும் உன்மைப் பாதிக்காதபடி, என் பொறுப்பிலேயே யாணைக் கண்டுக்குள் நுழைந்ததாகத் தந்தா வேறுகூட தாராத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதனால் என்னை யாணைக் கண்டுக் குள் போக அனுமதியுங்கள்!" என்று சொல் விக்கொண்டே அவர் தந்தாவேறுகளை கிட்டினார்.

தந்தாவேறுகளை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு, மானேஜர் அவரை யாணை யினிதிக் கொண் டிருந்த கண்டுக்குள் போக அனுமதித்தார்.

என்போரும் இளம் கொட்டாயில் அவரை பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். "என்ன நேரப் போகிறதோ, அந்தப் புது பணத்தை யாணை என்ன செய்யப் போகிறதோ!" என்ற பயம் அங்கிருந்தவர்கள் அந்

தனியேப் பணத்திலும் இருந்தது. திக் திக் என்று கேள்வியும் அடித்துக் கொண்டது.

உண்டி நான் புருத்த புது மனிதர் கம்மா உண்டியில்லாம். ஏதோ பேசிக் கொண்டே நுழைந்தார். அவர் பேசியது அங்கிருந்த வர்களுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. ஆனால் அவர் மொழிகளைக் கேட்ட அந்த கதிரைத் திரை நன் கோப மெல்லாம் அடங்கி, பசுப்போல் ஆவி வீட்டது. அதன் கண்களில் கோபக் கனல் மாறி அன்புக் கண்ணீர் வந்தது. அந்தப் புது மனிதர் யானையைத் தட்டிக் கொடுத்தார். யானையும் அவ

ருக்குத் தன் அன்பைக் காண்பித்துக் கொண்டது. இதை யெல்லாம் பத்து நிமிஷ நேரம் உண்டுக்குள் நிகழ்த்தின.

பிறகு வெளியே வந்த அந்த மனிதர், "யானைக்குத் தன் கதிரை ஞாபகம் வந்து

★
உபாத்தியாயர் (ஒரு ஆரஞ்சுப் பழத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு):—உலகத்தை ஆரஞ்சுப் பழத்துக்கு ஒப்பிடலாம்.

மாணவன்:—அப்படியானால் உலகத்தை எத்தனை கணியாகப் பிரிக்கலாம்?

★

விட்டது. அதனால் தான் கொஞ்ச நாளை அப்படிப் பொல்லாத தனம் செய்து கொண்டிருந்தது. அதனுடன் சற்று நேரம் திரிந்து தானியில் பேசிக் கொண்டிருந்தேன்.... இனி அது எப்பொழுதும் போலிருக்கும். கவலைப் படாதீர்கள்!" என்று மானேஜரிடம் சொல்லி விட்டு, தாம் அவரிடம் கொடுத்த தஸ்தாவைக் கூடத் திரும்பி வாங்கிக் கொள்ளாமல் 'விரி' என்று போய்விட்டார்.

மானேஜர் அவரை விடப்பட்டுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். கொஞ்சநேரம் கழித்து தஸ்தாவைக் பிரித்துப் பார்த்த போது

அடியில் "ரட்டயாசிட்டு கிப்லிங்" என்ற கையெழுத்திருந்தது. இப்பொழுது அவர் அடைந்த ஆச்சரியம் சொல்லும் தரவந்து!! ஆனால் நம் பாரத நாட்டு யானையின் தேச பத்தியைப் பார்த்தீர்களா? எம். சி. எம்.

ஒவ்வொரு காரியாவதத்திற்கும் ஒவ்வொரு விதத்திற்கும் அத்யாவசியமான பாதுகாப்புக்கும் தம்பிக்கைக்கும் உகந்த

ஸ்மஸ் அலமாரிகள்

★

உயர்த்த ரக ஸ்மஸ்களையும் மிக நேர்த்தி யாகத் தயாரிக்கப்பட்டு கண்ணைக் கவரும் வண்ணம் உள்ளது. அட்ஜஸ்ட் பன்னை வைத்துக் கொள்ளுமாறு 4 ஷேப்புகள் பொறுத்தப் பட்டுள்ளது. மிகவும் குறைந்த விலை.

கடை: 75" x 35 1/2" x 18"

விலை ரூ. 205/-

கடை: 37" x 21" x 15 1/2"

(இவ்வுருவெழுத்துடன் உருவாக)

விலை ரூ. 80/-

விவரங்களுக்கு

ஸாம்ஸன் & கம்பெனி லிட்.
151, பிரிட்ஜே, த. பெ. 1218, மதராஸ்-1
டெலிபோன் : 45311 [தந்தி : BARAPATH

விகி சிரித்தது!

வினா

வாஞ்சிகாதன் அமாணுபய வேகத்துடன் ஓடிக்கொண்டிருந்தார். அவருடைய செற்றியிலே அரும்பி வின்ற விவரணைத் துளிகள் அவருடைய வேக கதிரின் சின்னங்களாக வழித்தோடின. இருதயம் அந்த சிமிஷத்தில் தும் எக்கல் எக்கலாகச் செறி உடைந்து விடுமோ என்றவாறு 'படாட' வென்ற அடித்துக் கொண்டது.

விட்டை விட்டுக் கிளம்பும் பொழுது, "அரை மணி நேரத்தில் வந்து விடுகிறேன்" என்று தம் நோயாளி மனைவியிடம் சொல்லி விட்டுக் கிளம்பினார் வாஞ்சிகாதன். கிளம்பும் பொழுது அரை மணி நேரத்தில் நீக்காயமாகத் திரும்பி விடலாம் என்ற கம்பிக்கையுடன் தன் விட்டை விட்டு வெளியே காடி எடுத்து வைத்தார்.

வழக்கம் போல, அவருடைய கம்பிக்கை கோதண்டிக்கு ஆனாடி, சிராசையில் வந்து மூடித்து எழிர் பாராத சிக்கல்களைக் கிளப்பி விட்டுப் போய்விட்டது.

ஒரு எலிமெண்டரி பாடசாலைக்கு வாஞ்சிகாதன் உபாத்தியாயராக இருந்தார். வருகையின் ஏகப் பிரதிநிதியாக இவர்க்கு கின்ற அவருக்கு ஒரே ஒரு பெண் பிறந்தான். எப்படியோ கஷ்டப்பட்டு, பெண்ணை வளர்த்து ஒருவனுக்குக் கண்ணகதானமும் செய்து கொடுத்து விட்டார்.

"எங்கள் விட்டு நாய்க்கு தள்ள பின் கொடுத்து வேண்டும். உங்கனிடம் இருக்கிறதா?"

"ஆஹ! தங்க பிள்ளைகளுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் பள்ளியின் மேல் 'நாயின் ஆகாரம்' என்று போட்டிருக்கும். அது பற்றி உங்களுக்கு..."

".....பாதம் ஒன்றுமில்லை. என் உணவர் பிள்ளைகளுக்கு எப்போதும் பட்டாடி, தாய்க்குப் படிக்கத் தெரியாது!"

ஆனால் அவருடைய புத்திரி பூக்கம் சென்ற மூன்றாம் மாதம் தன் தாயையும் தந்தையையும் கணவரையும் மறந்து இயல்பாக விட்டே மறைத்து விட்டாள்.

வாஞ்சிகாதனுக்கும்கூட அவருடைய மனைவிக்கும் வாழ்வின் விரக்தி ஏற்பட்டு விட்டது. மனைவி வாழ்வின் வறுமையை மறந்து, ஏதோ ஒரு லட்சியத்துடன் வாழ்ந்து வந்த அந்தத் தம்பதிகளின் எதிர்கால வாழ்வை விட ஒரு குழியம் குடிவெண்டது.

பதினெட்டு வருஷங்களாக, அந்தத் தம்பதிகளின் கஷ்டங்களின் மாற்றி, விட்டின் கை உலர்ப்பை ஓர் விவர அலன் இறந்தவுடன் வாஞ்சிகாதனுக்கு உள்மத்தமே பிடித்துவிடும் போலாகிவிட்டது. அவருடைய மனைவியோ, திராத நோய்க்கு ஆளானாள்.

வாஞ்சிகாதன் உட்பலவரை, காட்டு வைத்தியம் பார்த்தார். மனைவியின் உடல்நிலை தெறுவதாயிற்று. கைடிலும், தெரிந்த டாக்டர் ஒருவரை அழைத்து வந்தார். அவர் இவரை மருத்துவ ஆயோசனை அளித்து விட்டு ஏதோ ஒரு மருத்தின் பெயரை எழுதிக்கொடுத்தார்.

பிறகு, அந்த டாக்டர் வாஞ்சிகாதனைத் தன்னையிலே அழைத்து "மீண்டி! உம் மனைவியின் சிகிச்சை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. காள் எழுதிக்கொடுத்த மருத்தை எவ்வளவு சிக்கிரமாக வாங்கித் தருகிறீர்களோ அவ்வளவு விரும்பும் விரைது. கோயாளி ரோம்பியும் ஆபத்தான சிகிச்சை அடைந்து விட்டார்" என்று எச்சரிக்கை செய்தார்.

வாஞ்சிகாதனின் சிகிச்சையை விவரிக்க வர்த்தகனே இவ்வை. மறுபடியும் பேசியதா? முதல் இடியின் தாக்குதல் சமாளிக்க முடியவில்லை! இதற்குள் இன்னொரு இடி!!

டாக்டர் தம் கடமையைச் செய்து விட்டுப் போய் விட்டார். மருத்துவ வாய்க் வேண்டும். அதற்குப் பணம்?

பணமில்லாத தோஷத்தினால் அவ்வளவு காட்டு வைத்தியம் தேர்த்தவர்களைக் கொண்டு செல்வித்து வந்தார் அவர்?

டாக்டர் சென்ற பிறகு, கலகரத்தில் 'தண்ணி' என்று அந்த அம்மான் மூலமே பிறகுதான் வாஞ்சிகாதனுக்குத் தன் உணர்வு வந்தது. அதுமேல் தோஷமாகக் கிடந்த அவனை மார்த்தவாடன் அவர் கண்களில் நீர் மட்டுமேது. வறுமையிலே, தளர்ந்த மறு துணை வாய், எத்தனையோ கோதண்டிகளைக் கடந்த அத்தாங்கி இன்று நாயின் கொடுமை வாய் வாட்டுப் பொழுது தன்னுள் நோயின் கொடுமையைக் குறைக்கிறதோ, பகிர்ந்து

கொண்டயோ முடியவில்லையே என்ற எக்ஷம் வாஞ்சிகாதனைச் சூழ்ந்து கொண்டது.

"அவர் என்ன சொன்னார்?" என்று டாக்டர் சொன்னதை அறிய விரும்பிக் கேட்டாள் அவருடைய மனைவி.

"அவர் என்ன சொன்னார்? சரிவரவீதும், கவனிப்பீரே!" என்றார்.

"நான் எதற்குக் கவனிப்பேன் பட்டினனம்? நானென்ன திரை? இல்லை. விவரம் தெர்ப்பதற்கு? பிராயம் போய் கடக்கிறது." வாஞ்சிகாதனை கண்ணீர் துடைத்துக் கொண்டாள். இதைக் கண்ணீர் அவள் "சரிதான், சீக்க எதற்கு அழுவேணும்?" என்று சொல்லிவிட்டு அவரும் அழத் தொடங்கி விட்டாள்.

ஆஞ்சி வயதில் கொடுத்த பிறகு வாஞ்சிகாதனை வேலியே இணங்கினார். "அரை மணி நேரத்தில் வந்து விடுகிறேன்" என்று மனைவியிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு வேலியை புறப்பட்டுச் சென்றார்.

"யானையாவது போய்க் கேட்கலாம், உடனே பணம் கிடைத்துவிடும்" என்று எம்ப்ரிதான். அரை மணிக்குள் வராமலாகச் சொல்லிக் கொள்ளு. ஆனால் அவருடைய துரதிருஷ்டம் எதிர்பார்த்த இடத்தில் பணம் கிடைக்கவில்லை. மேலும் பணப்பல இடம் களுக்குப் போய் அங்கு வேண்டியிருந்தது. எப்படியும் மருத்து வாய்க்காமல் திரும்புவதில்லை என்ற இட சங்கடம் சென்று கொண்டு அவர், வேலியை தங்கு மேல் துண்டைப் போட்டுக் கொண்டு அங்குதான், அவருடைய உள்ளம் காணாத பங்குதான் உறையினதில் முழுவதும் கிடந்தது.

அவர் பணத்தை எதிர்பார்த்த ஆசாரி, கடைகளில் ஒரு தொட்டத்தில் எதிர்ப்பட்டார். மாரி கோல் எழுந்தி விட்டது. அந்த மனைவி இவரைப் பார்த்தவுடனே போக வேண்டும் விசாரிக்கத் தொடங்கினார். "ஐயா வந்த இனார் ஒன்று வேட்டிக் கொடு" என்று நாயனுக்குக் கூட்டினவீட்டார்.

வாஞ்சிகாதனை சிவனாயைச் சொல்லிப் பணம் பெற்றுக் கொண்டதற்கு அரை மணி நேரத்துக்கு மேல் ஆவியது.

பணம் கையில் வந்தவுடன் குடிலைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு மருத்துக் கடைக்கு ஓடினார். "ஸார், வேறு கடைவீயே கேட்டுப் பாருங்கள், நான் இங்கு மருத்துகளை 'ஸ்டாக்' செய்யவில்லை" என்று முதல் மருத்துக் கடைக்காரர் சொன்னவுடன் வாஞ்சிகாதனை ஐயுடைய நுகம் அங்குக் கொணமாக மாறிவது, மறுபடியும் வேறு ஒரு மருத்துக் கடைவந்ததேய்த் கொண்டு ஓடினார்.

இரண்டாவது மருத்துக் கடைவீல் வாஞ்சிகாதனைக்குத் தேவையான மருத்து இருந்தது. ஆனால் கடைக்காரர் வாஞ்சிகாதனைக்குச் சவகாரமாக மருத்து கொடுத்த அவருடைய பொறுமையைச் சொந்ததார்.

வாஞ்சிகாதனை மன உளைச்சல் கணத்திற்குக் கணம் பெருகிறது. "நாகத்தால் தலிப் பானை! படுக்கிறதே, என்னவோ? தனிமை கைக் கொண்டு வேறு பயப்படுவான்!"-- வாஞ்சிகாதனை கையில் மருத்துப் புட்டி கிடைத்தவுடன் கிட்டை கொக்கிப் பறக்கத் தொடங்கினார்.

வழியிலே, விதி சரித்தது! எதிரில் வேகமாக வந்த வாரியில் மோதி 'போத்'தென்று விழுந்தார், புட்டி, உடைந்து மருத்து கொட்டத் தொடங்கிற்று. சமயத்தில் சமாளித்துக் கொண்டு மீதி விழுந்த மருத்துப் பத்திரப் படுத்தினார்.

அந்த நிலையில் அவர் அந்தச் செய்கையைத் தம் சை கண்களில் செய்ததாகக் கூற முடியாது. தன் கஷ்டம் கவனத்தில் எடுக்கொடுத்த மனைவியிடமிருந்து அவர் கொண்டிருந்த 'அன்பு' அப்படி அந்த மருத்துச் செய்கையைப் பற்றிச் செய்தது.

ஆனால் வாஞ்சிகாதனை உண்மையில் ஆரத்தியை விவரிக்க முடியாத சொகத்தின் சோகை ஒன்று ஊடுருவிப் பாய்ந்து விட்டது. பயங்கரமான உற்பனைகள் வாஞ்சியின் உணர்வுகளில் தலை மிரித்தாடத் தொடங்கின. "என்ன கேட்ட சுகனம்!" என்று பணம் கேட்டது.

மேலில் வேதனை பொறுக்க முடியாமல் தோறித் கொண்டிருந்தார் அம்மான். அவ

எழும்பூர் புரமபுக் கௌண்டி (ரிஜிஸ்ட்டர்)

மேற்படி கௌண்டியாரைக் கடத்தப்பட்டு வரும் எழும்பூர் சங்கீதம் பங்கிட்டு நடத்தும் சுகி நிதிக்காக நாட்டிய காவிரி சூ கழகம் நாமமாய் பிள்ளை அவர்களின் சிஷ்ய

குமாரி (பேரி) கமலா - நடனம்

புனம்பு 1-ம் தேதி குறித்துக்கூறும் மாலை 6 மணிக்கு

மியூசியம் தியேட்டர்ஸ்

டிக்ஷெட்டுகள் : கு. 10, 5, 3 & 2

0*0

டிஸ்ட்ரிக்ட் மனோரம்!

ஒரு நாடகத்தை மூன்று மூன்றாம் பாகம் வந்ததில் நயித்தான் தயாராய் இருந்தார்கள் எல்லாம் அந்த நாடகத்தில் பங்கேடுத்துக் கொண்டவர்கள் அபாரமாய் நடந்துத்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற பதில் எந்தேமியுக்கே முடியாது. இப்படியப்பட்ட புகழுடன் வந்தே நெய்தல் நிலம் கழகத்தார் கொள்முதம் 15, 16, 22 தேதியில் ஸ்ரீ டி. கே. கோவிந்தன் எழுதிய 'மனோரம்' என்ற நாடகத்தை அபாரமாய் நடத்தினார்கள். அந்த நாடகத்தில் ஒரு காட்சியைத் தான் இங்கே வேலையில் கருக்கிறோம்.

0*0

தரக் காணவில்லை. அவருடைய கெடுகாத தாளம் வரட்டிக் கொண்டிருந்தது. அதை மணி நேரமாயிற்று. ஒரு மணிக்கு மாயிற்று.

"எங்கே போனார் இந்த மனுஷர்?..."

படுக்கையில் படுத்தல் உதர முட்டை வெறிக் கொடுக்க கொண்டுபோன அந்த மெய்க்கை உருவம் எழுந்து உட்காந்தது கொண்டது.

அம்மான் தான் உட்காந்திருந்த அதைவை ஒரு மோட்டம் பார்த்தான்.

இருபத்தாறு வருஷங்களை அந்த வீடு அவர்கள் இருப்பிடமாக இருந்தது. ஒரு சமையல் அறை. ஒரு பெரிய அறை இவ் வானவர்கள். ஆனால், 'வாத்தியாசம்' வாடகை மீட்டாமல் கிடைத்த வீடு. அவன் அந்த வீட்டில் துறைத்து வளவன் கைப் பிடிக்கும் பொழுது இளமை கொழிக்கும் வளவியை இருந்தான். மிகு அந்த வீட்டில் தான் அவருடைய மகன் மிகுது வளவன் கொஞ்ச காலம் அவர்களை மகிழ்வித்தான்.

வக்கப் பெரு மூக்க இந்தப் பதையை மிகுது சொல்ல, அம்மான் துன்ப சினைவகை சினைத் துக் கொண்டிருந்தான்.

அந்த வீடுதான் எல்லாவது கதை சொல் லும், வாத்தியாசம் வா குடும்பத்தைப் பற்றி?

அம்மானுக்கு, கடந்த காலச் சம்பவங்கள் அப்போழுதுதான் கடந்தவைபோல ஒன்றன் பின் ஒன்றாக சினைவகை வரவாயின.

அதையிலிருந்து மதைய வடியாறம் ஒன்று 'டக், டக்' என்று ஒலித்து, தாக்கு வளி இருக்கிறதென்று தெரிவித்துக் கொண்டது.

மிகுது மூன் வந்தது.

மணி மூன்றாம் வந்தது.

அம்மான் கடியாத்தைப் பார்த்தான். வாத்தியாசம் பார்த்தான். வேளா சிழல் வாசலில் விழுப்பொரு தெல்லாம் அவர் வந்து விட்டாசென்று சினைவகை. ஆனால் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் ஏமாற்ற மடைந்தான்!

மிகுது இவரையும் சொல்.

சிறிது கண்ணாடித் துருக்கொண்டிருந்தான் அவன்.

செய்தும், சினைவகை இடையில் நினைவகை வரவோ வரவகையே பேசும் சத்தம் கேட்டது.

கண் விழித்தான்.

"வாஞ்சி..." அந்த மெல் அவருக்கு ஒன்றம் புரியவில்லை. ஆனால் ஏதோ விப சினை வந்த விட்டது என்பதைப் புரிந்து கொண்டான்.

தன்னாடித் தன்னாடி கடந்த கொண்டே ரேழியை அடைந்தான்.

அங்கே வாஞ்சிவதன் கிடந்தான். அதை வந்த கிடத்தப் பட்டிருந்தான்.

அவருக்கு விஷயம் புரிய அதிக சொல் ஆகவில்லை.

அவருக்கு பரணம் சொல்லுது என்று வாஞ்சிவ போதிய அவர் வளம் பால் சொல்கு விட்டார். அவருடைய கை. கைகளை மருத்து சினைவகை, பட்டியை வாத்தியாசம் கைவிக் கொண்டிருந்தது!

தி பாவுஸோரி பெனிமிட் சிட் மண்டலி

(இந்தியாவின் எந்திராபீக்ஷயம்)
3, சிங்கராச்சாரி தெரு, திருவல்லிக்கேணி
தபான் லைடி எண். 414 - மதுராஸ்-5
தெல். 19634845 - டபான் 65834

இயற்குட கடைசி 1964-1965 சீட்டுகள்

பரிசு பாதம் பற்றிக்கொண்ட
மக்கள் தேர்வு. சிபிஎம்எம்
தேர்தல் தேர்வு தேர்வு
அப்போது எங்கள்

4-வது பரிசு சீட்டு விவரம்
(4-வது பரிசு சீட்டு விவரம்,
ஏப்ரல் 1965)

சந்திரா தேவதாஸ் கடைசி தேதி 15-12-62

சந்திரா	மாதம்	சந்திரா
சு.	100/-	
சு.	80/-	
சு.	85/-	
சு.	80/-	
சு.	16/-	
சு.	10/-	

28 மாதங்கள்

முதல் பரிசு தேதி 28-12-62

சந்திரா	மாதம்	சந்திரா
சு.	2,500/-	
சு.	1,250/-	
சு.	625/-	
சு.	500/-	
சு.	375/-	
சு.	250/-	

28 மாதங்கள்

சு. 2500/- அந்தரம் மேற்பட்ட தொகைகளும் இத்தியாவிலுள்ள அக்கேசிகளிடமிருந்து
பார்க்குமளவு செல்வோரும் கொடுக்கப்படும். அந்தரம் குறைந்த தொகைகள்
மனிதர்களுக்கு அல்லது இத்தியாவிலுள்ள அக்கேசிகளிடமிருந்து அல்லது பரிசு
தொகைக்கு இவ்வாறு சிபிஎம்எம் கிடைக்கக்கூடிய பரிசு அளவிலும்.

ஆய்வு செய்ய

காலை 9-12 மணி

மாலை 2-5 மணி

சந்திரா தேவதாஸ் கடைசி தேதி 15-12-62

(மேல்குட கடைசி தேதி 15-12-62)

சு. 2500/-, சு. 1250/-, சு. 625/-, சு. 500/-, சு. 375/-, சு. 250/-

மலச்சிக்கலை

ஒரே இரவில்
அகற்றுகிறது

ப்ரூக்லாக்ஸ்

ருசி மித்ராத் சாக்கலைட் மலமிளக்கி

ஏஜன்டுகள்: ஓரியண்டல் மெர்க்கண்டைஸ் ஏஜன்ஸி

80-A, அரண்மனைக்காரத் தெரு, மதுராஸ்-1

கேச வீருத்திக்கும்

முக மலர்ச்சிக்கும்

ஸ்வஸ்திக்

வாஸனை

கேஸ்டர் ஆயில்

ஸ்வஸ்திக் ஆயில் மில்ஸ் லிமிடெட், ஹைதராபாத், பம்பாய்

செப்டம்பர் 1953

உயிர்கொடுக்கவர்

“இப்புகள டாக்டர் அர்ஜுன்கு.

என் உயிரைக் காப்பாற்றிய நன்மைக்கு என் விதத்தில் என் வந்திரைத் தெரிவித்துக்கொள்ளு தென்று தெரியவில்லை. நான்மேல் நான் செய்த சிரமத்தால் பாராமல் என் இயலாத்தகு வந்து வரும் நூலின்று இரவு அளிக்க கிழம்பும் விடுகிறத ஏற்று என்னை மெழுவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வண்பன்

அருஞ்சாலை”

இந்தச் சரத்தத்தால் படித்ததும் டாக்டர் மது குதான் சிறிது நேரம் போகவில்லை. அந்தநேரம்.

உடனும் திருச்செல்லப்பள்ளியிலிருந்து வந்திருந்தது. பெரிய தொழில் அபிமான அருஞ்சாலை எழுதியிருந்தார்.

புரீமான் அருஞ்சாலைக்கு வந்திருந்த டாக்டர் சாதாரணமாக வரவில்லை. அவர் அந்தக்குக்கு ஏற்ற முறையில் பிரமாணமாக்கதான் வந்திருந்தது. டாக்டர் மதுகுதான் இது வரையில் அவ் வளவு சிக்கலான ஆப்பிரைசன் வரட்டும் செய்த தில்லை. மமது பண்ணாது வருஷ அதுவாத்தின் அவர் அருந்து முறையில் அந்தப் பெரிய மனித குக்கு டாக்டர் வந்திருந்தது. டாக்டர் தம் முழுத் திறமையையும் உபயோகப்படுத்தி அந்த ஆப்பிரைசன் வேந்திரைமான் கொள்வப் பெரு நூலில் எடுத்தக் கொண்டார்.

டாக்டர் மதுகுதான் வரும் பட்டணத்தில் சிறு குழந்தைக்கும் அவர் பெயர் தெரியும். பிர மாணமான ஆப்பிரைசன் கொள்ளும் என்னை டும் விளக்கத்தக்க முறையில் என்னை செய்து அவர் பெரும் புகழுடன் வலங்கினார். அருண்டா டாக்டர் பெயர் வரவில்லை எப்போதுதான் பார்த்தானும் ஒரு மாடுபுரீ டாக்டர் காத்துக் கிடக்கும். அவர் சை வலக்கும் வந்தக் கொண்டு குதாமைமம் இத்தத்தில். ஆகையினால் கொண்டு வரத்தில் மட்டுமல்லாமல் மானமும் முழுவிதமும் அவர் புகழ் பரவித் கிடந்தது. இந்த இரம் வலங்கி

டாக்டர் மதுகுதான் அடைந்திருந்த புகழுக்கு அருண்டா திறமை மட்டும் காணவில்லை; அவற்றைத் துறையில் சிபுராசை விளங்கிய அவர், ஏழை எல்லார்க்கிடமெல்லாம் மனிதனை எட்டித் கொண்டதான் முக்கியமான காரணம்.

பணம் செய்ய செய்த சிவ்வாசை செய்த கொள்ள முடியாத சிவ்வில் இருக்கும் ஏழை மக்க லிடம்தான் டாக்டர் மதுகுதான் மிகவும் பரிசு காட்டுவார். அவர் லைமிருந்து ஒன்றையும் எழி பாராமல் மிகவும் சிரத்தையோடு அவர்களைக் வேல்பார்; அவர்களுக்காகத் தம் கொந்தப் பணத்தைக் கூடச் செய்ய செய்வார்.

அவர் முழுதும் ஒன்று ஒழியிட்டு கொள்ளி லைக் வலந்தது வந்த அலகுக்குத் தம் தொழில் முறையில் வரும் எந்தக் கொள்கை சிக்கலையிருந்த தில்லை; எந்தக் வலமான ஆப்பிரைசனையும் புரீ வதை பூத முத்ததன் பதட்டமில்லாமல் சிதானமாக வலங்கினார்.

ஆப்பிரைசன் பெரிய டாக்டரையே இந்தத் திருச்செல்லப் பள்ளி வலங்கி வலந்து கிட்டது. இந்த ஆப்பிரைசன்களை டாக்டர் மதுகுதான் திருச் செல்லப் பள்ளிதோறும் செல்லியிலிருந்து விமானத் தப்பிப்புகழிபாள் வலந்தது வந்தார். தொழில் அந்தமும் வலங்கிப்பிற்புறான அருஞ்சாலைக்கு இந்தச் செல்லெல்லாம் ஒரு பிரமாணம்!

அருஞ்சாலைக்கு வந்திருந்த டாக்டர் மதுகுதான் பிற் குருகி வந்திருந்தவையினால் அதன் ஆப்பிரைசன் செய்த கொள்ளப்படுத்த டாக்டர் மது குதான் மிகவும் சிரமப்பட வேண்டி வந்தது. ஆப்பிரைசன் வேந்திரைமான் முடிந்த கொள்ளி இறந்து கிட்டலாம் என்று சொல்லு என்ற கொள்கையில்தான் டாக்டர் மதுகுதான் சதானமும் முழுவித் கிடந்தார்.

கடைசியில் ஆப்பிரைசன் வேந்திரைமான் முடித்தனிட்டது. அருஞ்சாலையில் பிளந்தது கிட்ட டாக்டர் அருஞ்சாலைத் தம் வரிக்குள்ளே டாக்டர் மதுகுதான் மிகவும் பாடுபட வேண்டி வந்தது. பழமுறை சிவ்வை இழந்தது, அருஞ்சாலை மூர்க்கை

சிறிதது போயினாலுக்குச் செய்யும் வேலையே யாதலால், தன் மனை டாட்டருக்குப் படிக்க வைக்க விடுவதுதான். அது சந்திரோதரனைப் போன்ற பெரிய மனிதர்கள் மாயம் வைத்தால் எடுத்துவிடும் என்றும் கூறினான். சந்திரோதரன் மிகவும் மெய்க்கொண்டு அந்தப் பொறுப்பைத் தாழ்மையுடன் கொண்டான்; அந்தப் படிப்புக்கு வேண்டிய தேவையை மதுவின் பெயரால் பாய்வில் எட்டி ஒரு சிறிதளவாகி ஒப்படுத்தி விட்டான். மதுவுக்கும் அவன் தாயருக்கும் அவருக்கு பெரிய கவனிப்பு உருவாகி வந்திருந்ததால்.

மீதையும் அருளும் அதன் எட்டின் செல்வம் பழையபடியில். அவர்கள் இறையும் செல்வம் பழையபடி ஒன்றாக காலந்தான் இருக்கும். அதற்கும் அதன் பழையபடி உண்மை அவன் மார்பில் எட்டிச் செல்லும்படி யாகி விட்டது.

பழையபடியில் மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்த சந்திரோதரனின் அவன் மார்பை இருந்தான். அவருக்கு நன்றாகவே இயல்பாதலால் அருளாத தம்முடன் அமைத்துச் சென்று விட்டான். அதன் மதுவையும் தந்திருந்த பழையபடி அமைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று சொல்லவும். ஆனால் பட்டினம் பிடிவதால் பிடித்தான்.

"மது. நீ சந்திரோதரன் பழையபடி வந்து விடு. இரண்டு பேரும் பழைய மார்பை விட்டால் இருந்து கொண்டு படிக்கலாம். அவருக்கும் உன்னை அப்போது அமைத்துச் செல்லவில்லையென்றும் இருக்கிறது. அவர் பணக்காரர். நீ அங்கு வரவரும் அவருக்கு ஒன்றும் குறைந்தது போய் விட்டது. மேலும் உன் படிப்புக்கு ஆகும் செலவு முழுவதையும் என் தாயருக்கு ஏற்றுக் கொண்டு விட்டபடியினால் நீ அனாதர் பதவிக்கு கொஞ்சம் உட்கார்ந்துப் படிக்கலாம். உன் அம்மாவையும் அப்போது அமைத்துக் கொண்டு போய்விட்டோம். உன் சொந்தியைக் கண்டால் எல்லாம் கவனித்துக் கொள்ள என் இருக்கிறேன்!" என்று அதன் மிகவும் அவ்வாறும் ஆதரவோடும் கூறினான்.

மதுவின் கண்ணில் நீர் கலையுமளவு. சிறிது நேரம் அவன் பேசுவது சிறிதும். சிறிது, "அதன் உன்னைப்போல அமைக்கிற அன்புக்கு உன் பன்றும் உடனடிப்படிக்குக்கொண்டு. இதைப்

பழையபடி அமைத்து உன் தந்தையிடமும் அருளையும் உதவியையும் என் கவனியும் எதிர் பார்க்கலாம். இந்த உதவியை என் கவனியைப் படிப்போடுத்துக் கொண்டு படித்து முடித்து வர வேண்டுமானால் ஏதாவது மிகுந்த வாழ்க்கை தான் கவனம். என் மனது எதிர்பார்த்தல் உற்பித சென்று கொண்டுபுக்கும் டாட்டர் பதவியை என் மிகவும் இவ்வாறு அடைந்த விட முடியுமா? அதற்கு மிகவும் பெரியபடி வேண்டுமென்றால் அதற்கெல்லாம் என் தாயருடன் இதை விடுத்து கொண்டு படிப்பதுதான் கவனம். மேலும், பழையப் பட்டினத்தில் செலவு அங்கம் என்று என் செல்வம் படிப்புக்குக்கொண்டு. என் தாயருடன் என் அப்போது இருந்து கொண்டு படிப்பதற்குச் சொந்தியைப்போல உன்னைத்துற. ஆனால் என் அப்போது இருந்தாலும் உன் சிறிய மார்பை விட்டுக் கொண்டு. உன்னைத்தான் என் வாழ்க்கை மையப் போடுவது? உன்னை விட்டுப் பிடிக்கொண்டு என்னைக் கட்டமாய்த்தான் இருக்கிறது. என் அப்போது இருந்தாலும் உன் கையத்துக்கு வந்து உயிரைக் கொடுத்து உதவினான்! இதைத் தவிர என் உதவிக்கு என்னை கொடுக்கமுடியும்!" என்று மது உணர்ச்சியோடு சொன்னான்.

அதன் கவனியும் நீர் கவனியும் விட்டது. வேறு வழியில்லை அவன் மதுவின் வாசித்ததைக்குக் கட்டுப்பாடு வேண்டியவராகிற்று. அவர்கள் இறையும் சிறியபடியைப் பெற்றுக் கொண்டு சிறிதளவு மதுவின் மார்பில் அப்படியே பறிந்து விட்டது. அங்கிருந்து இரண்டு பாதையும் சிறிது விட்டது. அதன் தன் மார்புடன் பழையபடி குறி போனான். மது தந்தியைப்போல இதைப்படிப் படித்துக் கொண்டு இருந்தான்.

உன் கவனியைப்படி படிப்பு முடிந்ததும் மது மேலே கவனியைப் படிப்புக்காகக் கொண்டு வந்து சென்றான். அவன் தந்திரோதரனையும் இதைப்படிப்பதையும் இதைக்கொண்டு சென்ற மார்பைக் கவனியில் எப்படியிருந்த அவன் சேர்த்துக் கொண்டுவிட்டான்.

மதுவின் சந்திரோதரன் மதுவின் அமைத்து வந்த உதவி கவனியைக் குடும்பியோல் சந்திரோதரன் இருந்தது. மதுவின் அவன் தாயருக்கும் உண்டான ஆதரவம் கொண்டு முடிவாகு.

வினாயக் கட்டுரைக்கு நூறு குபாய் பரிசு!

தன்னை, புன்னை, வாய்நீர், பழத்தோட்டம் ஆகிய பங்கேறு வினாயத் துறைகளில் வாய்நீர்வெள்ளம் தாழ்த்திக்குத் தன்னைமையான சந்திரோதரன் பந்திரோதரனிடம் மிகச் செல்வ கட்டுரைக்கு ரூ. 100 பரிசும், இரண்டாவது செல்வ கட்டுரைக்கு ரூ. 30 பரிசும் வழங்கப்படும்.

அத்தனைவரின் கட்டுரைகள் மற்ற வினாயகங்களுக்கு உபயோகப்பாடக்கூடிய வினாயகங்களுக்கும் புன்னை வினாயகங்களுக்கும் இருக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் வாய்நீர்வெள்ளம் பங்கேறுவதற்கு அமைத்திருக்க வேண்டும்.

சுரு வினாயகங்கள் தங்கள் திணைகளில் அதன் நெருங்கும் மற்ற திணைகளையும் விளக்கித்துச் செல்லும் பரிசைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் பரிசைப் பெற்றவர்களைத் தங்கள் சொந்த அனுபவங்கள் விவரித்துக்கொண்டு வருவதால், அவ்வாறு பங்கேற்ற உன்னதங்கள் அத்தான் பரிசைப் பெற்ற வினாயகங்களைக் கவனி அமைக்கலாம் வர சந்திரோதரன் வினாயகங்களைத் தெரிந்து கொண்டு வருவதால்.

நேயர்களின் வினாயகத்தின்மேல் கட்டுரைகள் அனுப்ப வேண்டிய கணம் சிறிதே நேரம் அப்படி மார்பைப் பந்திரோதரன் சிறிது வினாயகம் தீய்த்திருக்கிறேன். தாயுர் செல்வ உதவியில் பரிசை வினாயக சந்திரோதரன் கட்டுரை" என்று குறிப்பிட்டு அனுப்புக.

தம்ப முடியவில்லையே !

தீர்த்தி இரண்டு மணி கிடுக்கும்.
நியாயம் நீதிமையம் மோம்பும்
சுயம் பிட்டு கோம்புகுத்தார்.
அருகிடு மன் மோம்பு மன்
கோத்தல் உன் பரிபரித்தல்.

அங்குலம் அருளும் மன்னர் கவித்து
கவித்துக் குழலாய்வி தனித்துக் கொண்
டிருந்தான். அதுதான் நினைவாகவகதிந்
தெய்துத் துதித்துக் கவித்துக் கொண்

அந்த இரவு போயியில் அந்த அம்மா
என்ற அபெண்டிடிதல் கோவக்கு அவர்
என்று சொல்ல முடியும் பதில் நேரமாக
இருந்தாலும் அப்பத்திலிருந்து கோண்டு
சென்று அப்பரேஷன் செய்யலாம். இந்த
போயியில் அவர் என்று சொல்ல முடியும்
ஆனால் அம்மாவின் கப்பலோடு தங்கக்
கூடியதாக இல்லை.

கடைமீறிய துயரம் வெளிப்படுத்த
உரக்கூற ஏழாம் வெளிப்பாட்டால்
மீறிய மூலம் கட்டினால்.

டெஸ்போன் எடுத்து, அங்குக்கு வந்து
முகத்துடன் டாக்டர் குடியரசாங்குப்
போன் டெஸ்போன்.

“ஹோ! டாக்டர் குடும்பமவா?...
நாங்கள் இவ்வளவுமே பெருந்தேவர்...
நம் மனைவி அபெண்டிஸ்ட்ஸ் லை
பெருக்க முயலாமல் தவிக்குது. நீங்கள்
உரிசு புறப்பட்டு வந்து ஆப்பிரிக்க
செய்துவிட்டுப் போங்கள். எல்லாம் அப்பர்
புதிம் உலகத்தைப் பார்த்துக் கொண்
டிருக்கிறார்கள்...”

“என்ன! உயிரோடா! மனலிக்கு
அப்போடிப்பட்டது! துறையான ஸா,
உத்தரவு இருக்கிறது! உயிர் உயாதா
இப்போது” என்று டாக்டர்.

“ஒருவர் வருஷத்திற்கு ஒரு மூலம் மலர்வதற்கு அப்பெயர்ந்திருக்கும் ஆயிரம் ரொண்ட செம்பெயர் வர்த்தமே ! மறுபடியும் இரண்டாண்டுகள் அப்பெயர்ந்திருக்கும் மூலத்திற்கும் என்று இந்திய வருஷ எண் வைத்தவர் அனுபவத்திலே கோட்டே தெரிவிப்பே, நாரா” என்று டாக்டர்.

“அபெண்டிஷிப்பில் இரண்டாம்
தடவை ஸ்தலத்திலே விழுந்தார்கள். நான்
இரண்டாம் தடவையாகச் சென்று சென்
டிரிக்டோரேட்” என்று கிளிவர்ட் கூறினார்.

“அம்மா, நீ மூலப்பெயராய் ‘பாக்கராத்ரீயா’ பதநிச் சொல்லுவாயே, அது சந்திரசேகரநாப் போலத்த வளாயிடுமேயென்றே லிட்டது. அது மட்டும் இந்த உதவினைச் செய்ய மூல வரலினைச் செய்குங் காரம் செய்யாதிரு வது முடியுமா?” என்று குறாவும் மறு உதவினார்.

11 உயர்மன்றத்தார் அப்பா! நான் பொதுவாக உலக இயல்பைக் கூறினேன். அவரைப் போன்ற உத்தமர்கூட இந்த உலகம் இல்லாமல் இல்லை. நான் அவர் தந்த மனதும் உண்மையுமாகக் கீழேயே! மகன்தான் உயர் தவரா!

இது மிகவும் கஷ்டப்பட்டுப் படித்த பாக்டீரியாவைக் குழந்தையாகப் பார்க்கின்றோம். இது பெரிய பாக்டீரியம் தோராயம் அது பாய் பெறுவதற்கு அமர்த்தலாம். இது மிகவும் பாக்டீரியம் மிகுந்தான் என்று அறியக்கூடியது. அப்பொழுதுதான் அந்தப் பாக்டீரியம் போய் கூலாக மாறியதாம் வந்தது. அந்த பாக்டீரியம் மிகுந்ததையும் பாக்டீரியத்தைப் போலவேயல்ல வந்தது. அம்மாதிரித் தோன்றுகிறது எனவே அது கொண்டுப் படிப்பதாம்.

விதர்ப்பவர் பல சென்றனர். மதுரநகரின்
தாயவர் மகிழ்ச்சி 1914-ம் ஆண்டு இரத்த
விட்டனர். தாயவர் இரத்தபேயை மெலிதில்
மாதிரியாகத் தரப் பிடுகுதான் அவர் அப்பன்
ஒருவர் பூயம் அப்போது. மதுரநகரின்
சென்றவர்களை வந்தவர்களைத் தங்கியிருந்தனர்.
அப்போதுதான் சந்திரசேகரன் அமரமாவட்ட
பேரறிவுரைக்குத் தேர்வாகியவர். அவரால்
குறிப்பித்தவர்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டனர். அவர்கள்
மதுரநகரின் சிந்திக்கும் பேரறிவுரை. திருச்சி

அவர்கள் குடும்பத்தைச் சேரும் இல்லை. அவர்கள் பங்களானில் வாரோ குடித்தனம் இருந்தார்கள். அங்கு கிராமத்தின் அவர்கள் சொந்தத்துக்குச் சென்று விட்டதாகத் தெரிக் வந்தது. பிறகு மதுரத்தின் தன் உடன்பார் அழகியப் பார்த்த அவர் சென்று பம்பாய்க்குப் போனார். அங்கே அருள் இல்லை. அவன் தொழில் அதுபயம் பெறுவதற்கு அமெரிக்கா சென்று இருக்கிறான் என்று தெரிந்தது. இதுவுமேலும் மான் குற்றம் து மதுரத்தின். மீண்டும் உடல் உட்கு சென்று மேலும் மேலும் மயக்கிவிட்ட துறையில் ஆராய்ச்சி செய்த அதுபயம் பெறுவதின் தன் குழை உணர்வதன் சென்ற ஆயிரத்தோள்.

இந்த வழியே செத்துப் போய்விட்ட விமானத் தீவரணத்தையே விட்டு விட்டுச் சென்றுமொன்று உட்கார் மதுகதவன் புறப்பெய்தார்.

திருச்சி இலங்கை ரிப்போர்ட்டில் இலங்கை அருண்
சலத்தின் க்கு தலையெடுத்து காத்தும் கொள்
கின்றது. இலங்கைத் திருச்சி இறங்குவதும்
பட்டி மருத்துவமனையும் அருண்சலமும் இரண்டி
யோருவர் கையாண்டு பார்க்கும் கொண்டலர்.
நேரத்திற்குப் போது அருண்சலம் மருத்துவ
மன கையாண்டு பார்க்குவது இவ்வாறு.

“அருண், அருண்! என்னைத் தெரியவில்லையா!” என்று கேட்டுப் பதில் மறுத்ததன் காரணமாக வந்த அருண்மேல் செவ்வ கோண்டி. அருண் சமீப சந்திர நேரம் மேல்முறக்கு போனது.

"சீரகம் மது.....இருக்கலா!" என்று கேட்டு விட்டு, "சீரகம் சமைத்து இரண்டு ருளையாக வரிசை செய்துப் பிளாஸ்டிக் பாத்திரத்தில் வைத்து..."

இரண்டு பிங்கிகள்

கே. ஆர். கௌசல்யா

சூட்டை முடிக்களை ஒவ்வொருவருக்கு உதறிவிட்டு, "போய்விட்டு வரேண்டா சத்தானம்! அடிக்கடி கடுகாடு எழுதிக் கொண்டிரு!" என்று சொல்லிக் கொண்டே வண்டியில் ஏறி உட்காந்தான் விசாலம்.

சட்டென்று ஏதோ நினைத்துக் கொண்ட வன் போய் வண்டிக்குள்ளிருந்து தலையை நீட்டினான் அவன். "ஏன்! சொல்லியான தெல்லாம் போதவில்லையாக்கும்! இன்னும் என்ன தலையை நீட்டலாட்டம்!" என்று மூணாமூணாத்தான் சேழியில் நின்று கொண்டிருந்த கமலா.

"கமலா, உன் உடம்பை ஐக்கிரகதயாகக் கவனித்துக் கொள்" என்று சொல்லிவிட்டுத் தலையை உன்ருக்கு இழுத்துக் கொண்டான்.

"ஐயோ! என்ன அக்கறை! என்ன அக்கறை!" என்று மூகவாயைத் தோளில் இடித்துக் கொண்டே கமலாவின் மெல்லிய குரல் 'கட' 'கட' வென்று நகர்த்த வண்டியின் ஓசையில் தேய்ந்து விட்டது.

விசாலத்தின் ஓரே அருமைக்குமாதன் சத்தானம். அவனுக்குக் கமலாவை விவாகம் செய்துவைத்தபோது தனக்கு காட்டுப் பெண் வந்துவிட்ட பெருமையில் பூரித்துப் போய் விட்டான் விசாலம்.

விவாகமாகி இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குக் கெல்லாம் புகக்கம் வந்தான் கமலா. வந்த புத்தித் மாமியாரும் காட்டுப் பெண்ணும் இதைத்து இதைத்து பழங்கதைக் கண்டு ணராவே அதிசயித்துப் போய்விட்டனர். மாமி -அதிகாரம் சேல்தாய் காட்டுப் பெண் பணித்து போவதும் 'கமலா' கமலா' என்று அடிக்கொரு தடவை தன் காட்டுப் பெண்ணை அன்போமுக விசாலம் அழைப்பதும் ஏதோ எதிர்ப்பிட்டு வக்கறாவின் கண்ணை உறுத் தியது. கமலா அஞ்சலையில்லாமல் மாமியாளை உட்கார வைத்து ஒருத்தியே ஓடிவாடிச் சார்வர்கள் செய்வதைக் கண்டு அவன் உள்ளம் கொதித்தது.

என்ன விசாலம் வீட்டிலிலாத சமையல் களில் வந்து காலாவிடம் உறவு கொண்டாட ஆரம்பித்தான் அவன். தேனெழுகப் பேசும் அவருடைய வஞ்சகப் பேச்சில் மூவ்வி விட்டான் கமலா.

"ஏன்டி. கைத்தியமே! என்ன தான் காட்டுப் பெண்ணை இறுத்தாய் என்ன! இப்படி உதைத்து உதைத்து ஓடாய்ப் போக வேண்டுமா என்ன? ஏரி குளங்களுக்குப் போய்த் தண்ணீர் எடுத்து வருவது முதல், வீட்டில் பார்த்திசங்கள் தேய்ப்பது வரையில் நீ தானு எல்லாம் செய்ய வேண்டும்? உட்கார்க் திருக்கிறேன் உன் மாமியா! அவளுக்கு

என்ன வேறு வந்து விட்டது? வெளியே போய்ச் செய்கிற சார்வர்களையாவது அவன் செய்யக் கூடாதா என்ன?...?" என்று ஒரு நாள் போச்சு வாக்கில் கூறி அவன் உள்வாத்தல் ஒரு விஷயத்தை அன்றியிட்டான் அவன்.

கமலாவின் கண்ணத்தில் காணா காட்டத்தில் மாமியா! மேல் அளவு கடந்த வெறுப்பு வேர்விட்டது. மூல்போய் விசாலம் 'மாமியா!' என்ற மூறையில் செய்யும் அதிகாரத்தை அவன் இப்போதெல்லாம் வாயை மூடிக் கொண்டு கேட்டுக் கொண்டிருப்ப திவ். 'பணிச்' 'பணிச்'சென்று பறித்துப் பதில் பேசி வந்தான். அவருடைய நிமிர் மனமாற்றம் விசாலத்துக்கு அளவற்ற வெறுப் பையும், விரப்பையும் அளித்தது.

"பாமாய்ப் போன வீட்டில் உதைச்ச உதைச்ச என்னுடம்பு துருமாயிப் போகிறது. இதே எங்கம்மாவா யிருந்தால் இதைப் பார்த்துக்கொண்டு கம்மலா இரும் பான்?" -உக் "சென்று குடத்தைக் கீழ வைத்துக் கொண்டே மெல்லிய குரலில் மூணாமூணாத்தான் கமலா.

"அதிலவமாகத்தான் இருக்கிறது! காட் டும் பெண் என்று வீட்டுக்கு வந்தாய். அவனை ஊஞ்சலாடச் சொல்லி விட்டு மாமியா யேன் செய்வான்? காலம் தவிரோகத்தாய் வரவா மாறிக் கொண்டு வருகிறது!" என்று இதைத்தான், கமலாவின் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டே வந்த விசாலம்.

பெரிய ஈன்திரை—காசை சோம்ப வேகமாக விடாத்தயம்பா! எவருக்குப் பயமா விருக்கிறது!

டிசைவா :— நீங்கள் பயப்பட்டுத் தீர். காச் வேகமாய்ப் போகும் போது எங்கிப் போக நீங்கள் கண்ணைக் கேட்டியாகவாடிக்கொண்டுவிடுங்கள்!

இருவரின் அடுப்பில் காங்கு கொண்டு நின்ற பானம் புடவைத் தலைப்பாகப் பிடித்து இறக்கி வைத்தான் கமலா.

"புடவைத் தலைப்பாகப் பானம் இறக்கி வைப்பானா? அதற்கென்று இருந்த துணி எங்கே போக? திரையும் செம்பிறை காசிப் பதிக் உட, விதாண்டிபாகச் செம்பத் தெரிய வில்லை" என்று விசாவம்.

"ஆமாம்!... துணி அப்பிடவில்லை என்று இனி மேல் பானம் போட்டு விழிய விட்டுவிட வேண்டும் என்று இப்பத்தான் தெரிந்தது! இதுமேல் அப்படியே செம்பிறை!" என்று கொபத்துடன் சொல்லி முடிந்ததை நினைப்பீக் கொண்டான் கமலா.

இதவிதமாக காமோடு கண்டவரும், பெருந்தோடு தக்கவருமாகக் கமலா-விசாவம் அன்போன்பு பாவம் வளங்கி கொண்டே வந்தது! விட்டுக் காசிப்புகள் ஒங்கொன்றும் போட்டா போட்டியிற் மேல் வந்த வந்தன. மாமியாரும் காட்டுப் பெண்ணும் பக்கத்து வீடு, எதிலிருந்து என்ற மாதி மாதக் கொத்து தங்கக் குகைகளை ஓயாமல் வேளி விட்டு அங்கொங்குக் கொண்டனர்.

சத்தானத்தில் நிலை தரிசு சங்கடமாகி விட்டது. தாங்குப் பரிந்து போனதும் பானம் உறுதியாக. பானங்குப் பரிந்தால் தாய் கண்ணி சிந்துவான். அதனும் எதுவும் பட்டும் படாமதும் அவன் இருந்து வந்தான்.

அன்று புதன்சனம் கொண்டுவந்த உத்தர குரங்கு பக்கத்து வீட்டு மார்பிடம் 'மெல்லி' அடித்துக் கொண்டிருந்தான் கமலா.

"இப்போ பானங்கள் மாமி! என் தங்கை கபத்தாவுக்கு ஒரு கம்ப வான் வந்திருக்கு! கோவந்தாடில் கம்ப கம்பனத்தில் சத்தி போகத்தொடங்கி இருக்கிறது. சத்திகள் என்று பெயராயி! அப்பா, அம்மா என்று மேதே உறவினர் என்று பாரும் இடைவாதி! இந்த வான் இடைத்தால் எங்கே கபத்தாளை விட அழிந்தாதி! பானமே இல்லை. மீது விஷம் மெல்லாம் எப்படியிருந்தாலும் என் மாதிரி.

இந்த மாமிமாரிடம் படுகிற கஷ்டங்கள் இருக்காது. இல்லையா! புதுசெய்தி 'தாய்' இருக்கலாம். அதுவும் மீதோ பணத் தோற்றமே கம்பனம் கின்று விடும் போக்குக்கொன்றாம். அப்பா சொம்ப தாள் வந்துதப்பட்டு எழுதிவிடுகிறது. இந்த வறையும் சிவத்தொடங்கி விளக்கவும் சொம்பக் குகைவான். பணக் கஷ்டத்திலே கை கொடுத்தப் போய் சிந்திஞ்சாம். அவர் கபத்தாளைப் பரிசுத்திக்குது எனக்கு மானம் சரிவாகவே இல்லை" என்று சொல்லிக் கொண்டே குடத்தை எடுத்துக் கொண்டு உங்கை வந்தான் கமலா.

"எங்கள்! உன் தங்கைக்கு மாமிமாரி இவ்வாறு இடமாக வாய்க்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள் சொல்லிக்கொள். அண்டை அண்டை இருக்கிறவர்களை மெல்லாம் அறந்து என் போன இழக்கென்று?" என்று குரங்கு விளக்கத்தான் கமலா.

விசாவம் எதிரே கொபத்துடன் சிந்து கொண்டிருந்தான்.

"ஆமாம்! குற்றம்கூட வேறு குற்றத்திற்கு. என் 'மாமியார்' இவ்

வாத இடமா' இருக்கணும்னுதானே சொன்னேன்! உங்களுக்கு ஏன் பொத்துக் கொண்டு போய் வருமேது!" என்று சொல்லி விட்டு மூக்கத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு உள்ளே சென்று விட்டான் கமலா. அன்று விடியும் போய் தூத்துக்கு மூன்றி விட்டது.

அன்று மாலை சந்தானம் ஆரீஸ்மீருக்கு எப்போது வரப் போகிறது என்று அவரோடு காத்துக் கொண்டிருந்தான் கமலா. அவன் வந்ததும் வராததுமாக அன்று நடந்த விஷயத்தை யெல்லாம் ஒன்று விட்டாமல் மணப்பாடம் செல்வன் போல் ஒப்பித்துக் கொண்டு உருத்தான்.

"ஈசுவரதான் உங்களுக்குக் கல் கொட்டையாட்டமா விடு திருக்கி! அவ்வளவு நல்ல விட்டை, வினக்கு ஏற்றிவைக்க ஆனிலாமல் புட்டி வைத்துப் பாழாய்பாடுன்னே! அங்கே போய் உங்களை இருக்கக் கூடாது என்ன!" என்று கடைமொக ஒரு விசம்பாடுடன் கூறினான் கமலா.

சந்தானம் ஒரு சீரையும் மெனமமாக இருந்தான். "இதோ பாரு. கமலா! இதை என்று நான் அம்மாவிடம் போய் 'ஈ ஈருக்குப் போ' என்று எப்படிச் சொல்கிறேது? ஈதலா வது எனக்கோணகவராதபோக இருக்கி!"

"சரி! சிங்கம் சொல்வோ வேண்டாம். அவருடைய அதிகாரத்தையும், அதட்டலையும் நான் வாயை மூடிக்கொண்டு சித்தித் கொள்கிறேன். சந்தானே! திருத்தினானே?" இப்படியும் பட்டை வேன்ற கூறிவிட்டு உள்ளே சென்று விட்டான் கமலா.

மறுநாள் காலை சூரியிற்றுக்கேழுமையாதலால் சந்தானம் மெதுவாகத்தான் படுக்கையை விட்டெழுந்தான். உடத்தில் அவனுடைய தாயர் மூட்டை மூடிக்கண் கட்டிக் கொள்புகிறான்.

"ஏன் அம்மா, இதென்ன! எங்கேயாவது புறப்பட்டாயா. என்ன!" என்று அதிசயத்துடன் கேட்டான் அவன்.

"ஆமான்டாப்பா! என்னவோ கேற்ற சாத்திரி ஏதோ கிளைத்துக் கொண்டேன்.

ஈசுவே கடவாட்டமா வினாவுப் பூட்டிக் கொட்டு, அங்கு வினக்கிவந்தி வைப்பார்க்காமல் பாழாய்ப் போகிறேதே என்று தோன்றி வது. அங்கே போய்க் கொஞ்ச நாள் இருந்து விட்டு வருவோமென்று புறப்பட்டு விட்டேன். இங்கே எங்கேயும், கமலாவுக்கும் என்னவோ ஒத்துக் கொள்வதில்லை. என்னும் பட்டை என்று பேசுவா சபா வப்படி காது வார்த்தை சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை, கமலாவுக்கு அமைப்பு பொறுத்துக் கொள்ளக் கஷ்டமாகிக்கு. கொஞ்ச நாள் இரண்டு பெருமே பிச்சித்ருத்தானாவது மகை சமா தானப்படுமோ என்றுதான் புறப்பட்டு விட்டேன்."

மூதல் நான் தானும் காலாவும் பேசிக் கொள்புகிறதற் கேற்ப இன்று தானாகவே விராவம் புறப்பட்டு விட்டதை என்னி விப்பாய் கிதம்பித்து விட்டான் சந்தானம்.

"சரி, போவாவிடுவா அம்மா! நான் வேறே என்ன சொல்கப் போகிறேன்!" என்று அவன் கருக்கமாக, விசாவம் ஈருக்குப் புறப்பட்டு விட்டான். கமலாவின் உள் ஈத்தல் சிம்மதி பிறந்தது.

பூற்றத்து வேம்பினில் ஒரு விதனைக் காயப் போட்டுக் கொள்புகிறதான் விசாவம். "போகி!" என்ற குரல் கேட்டுப் பரபரப் புடன் ஓடிய அவன் தயாக்காரன் சிப்பிய கரிசுட வாய்க்கிக் கொண்டு உள்ளே வந்தான். கடிதம் சந்தானத்தான் அவருக்கு வழுதி விருத்தான்.

"அம்மாவுக்கு கண்களாம்.

இங்கு எவ்வோரும் சொல்லியும், அங்கு ஈருக்கு அனேகசொமொன்று நிம்மலாரிலிருக் தோது! ஈ ஈருக்குச் சென்று விட்டதி விருத்தி விடே வேறீச் சென்றிருக்கிறேது.

கமலாவின் தந்தை சபதராவுக்கு கல்ல வேம்பாக மூன்று சொக்கிக் கொள்புகிற வரான கிதம்பமானி விட்டது. கமலா தான் வருகிற குவிலாறு கோலப்புத்தாரித்தான் உட்கல் போகிறேது. ஈ இருக்கு மிடத்தி விருத்தி அத்தனை சொம்பக் கிட்டத்திலிருப்ப

திருமணம்

திருக்கு "லோகப்பிரகாரம்" ஆசிரியர் ஸ்ரீ டி. என். வைத்தியசுவரப்பி அவர்களது குமார சோமுலி டி. சி. யாரிசுவரனாகும் கும்பகோணம் எப் - சிதூர்ஜிதர் ஸ்ரீ டி. ஆர். திருமணமூர்த்தி டி. டி. பி. எ. அவர்களது குமார் சௌபாக்கியவதி எதித்தித்துப் சமீபத்தில் கும்பகோணத்தில் விவாகம் மிகவும் சிறப்பாக நடத்தெதல்.

வாழ்க பரமேஸ்வரன் - சாவித்திரி!

தாலும். அவசியம் வலாகத்திற்கு ல் வலு
போகவேண்டுமென்பது கமலாவின் பெற்
றோன் றிருப்பமாதலாலும், ல் அவசியம்
வருவாய் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். ல்
காலாவும் கலப்பானத் தனது முதல் லின்
இங்கிருந்து புறப்படுகிறது. — சத்தவகம்

கி.தத்தைப் படித்து முடிந்த விசுவம்
உள்ள வேலைகளைக் கவனிக்கச் சென்றான்.
அவர் உள்ளம் ஈர்க்கிறதே! அங்கு இருந்தது.

விடுதலையும் போலோருமாகக் கல்யாண
 வீடு அமனி துணைப் பட்டுக் கொண்டிரு
 தது. மிகவும் கூடத்தில் ஒரு புறமாக
 அபரிபுது கொண்டிருந்தான். அவன் பாரும்
 கவனிக்கவாயிற்று. ஒரு வார்த்தை சொல்
 வியல்லை. அவர் மட்டும் 'மாயியாறாயிற்று'
 எனது இர்ப்புக்கு இரண்டோரு வார்த்தைகள்
 போய்விட்டது தன் பிறந்த வீட்டவர்களைச்
 சிந்தித்துச் சிந்தித்துப் போகக் கொண்டிருந்தான்.

முடிந்ததும் ராஜ்யத் துறியை நோக்கித்
கெல்னாதி மாடியிலிருந்து ஏதோ எடுத்து
வருவதற்காகச் சென்றால் கமலா, பாதிப்
பாக்கெட்டுகளை வெகமாகக் கட்டித் தொன்று
விட்ட அவள் கால்களை மேலே ஏறவேண்டி
1942ல் தடுத்த கீதத்தில்து, மாடியின்
கெட்ட ஈதத்திப் போகக் காணா

“மாயி! சங்கமத்தும் என்னை அல்லவாவு
வற்புறுத்திச் சொன்னிராவிட்டால் நீதான்

மபன் பின்னர்
மனக்கித்தலையும் அதிலுள்ள
பொருத்தியை.

முன்பேயும், அப்பாதுரியமாக, மத்திய அரசு உடனடி நடவடிக்கை எடுத்தல் வேண்டிய இடங்களிலும் தேவையற்ற இடங்களிலும், டாக்டர் கம் சேரிசு போன்ற அறிஞர்களுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கும் ஏமாற்றம் உண்டாகிறது என்பது உண்மை. ஆகவே உடனடி நடவடிக்கை எடுத்தல் வேண்டிய இடங்களிலும் தேவையற்ற இடங்களிலும், டாக்டர் கம் சேரிசு போன்ற அறிஞர்களுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கும் ஏமாற்றம் உண்டாகிறது என்பது உண்மை.

பைல் பீன்ஸ்

நாடு-நாடு சிந்தை-சிந்தை.

மாநக இக்குத் தவ்வாணத்திற்கு நான் சமீபத்தில் திருக்கோவையே மாட்டேன், இவ்வளவு படிப்பு படிக்கிறதெதற்குமே இவ்வளவு உயர்ந்த உத்தியோகத்திலே அமர்த்திக்குக்கொடுத்தும் என்னுடைய ரிசைனேஷனோ ஸ்பீசி'லிப் பரீட்சைகள் என்னதான் இக்கு வரைகுக் குறும்பத்திலே சம்பந்தம் பண்ணியிருக்கிறேன். ஆகியிலே, திக்கத்த ஒரு சிவ்வாயிலே நான் இக்குத் போது சிலக லாசித்துப் பெரியவனுக்கியதற்கு நான் உலகநுக்குப் பட்டிருக்கும் எந்தக் கடனைத் திரிக்க வேறு என்னதான் செய்யப் போகிறேன்? என்னதான் இக்கு விவாகத்துக்கு சம்பந்திதேன்?"

“சத்திராஜி உள்விடம் நான் இத்தனை நாள் சொல்லவில்லை. இத்தகையவாணா? பெண்ணினுடைய அக்கா நாகராதன் என்றாட்டுப் பெண், அவளுக்கு அலாகம் செய்து வைத்திருப்பாது அளம் அளா எவ்வளவோ கண்ணுத்தான் சி சைத்தி செயல்படும் செய்தாள். ஆனால் சமீப காலத்திலேயிருந்துதான். மணமில்லாம நிலநெல்வாய் காங்குதியாய் அளம் கைகொடுக்கப் போய் விட்டது. இப்படிப்பட்ட ஒரு கஷ்ட நிலையிலே நமிக் கறையாளுக்குக் கை கொடுத்து உதவ உதவ உதவ உதவ உதவ விட்டுக் கொடுத்ததற்காக வருத்தப்படாதே! பெருமைப்பட்டிருக்கோள்!”

“மாமி! உங்கன்மாதிரி பெருத்தன்மை உலகத்திலே எங்கேயோ இருத்திடம்தான் அபூர்வமாக இருக்கும்!”

“அதெல்லாம் இடக்கட்டும்! ஆதலால் உங்கள் கண் காப்பாத்திவை பேசுகிறேன். அந்த கந்தி விசுவாசத்தினால் இப்போது இருக்கிற அந்தஸ்து எல்லாத்தையும் மறந்துட்டு, என் வார்க்கைக்குக் கட்டுப்பாட்டை நான் அடிவாய் கத்தானம் என் வயிற்றின் பிறகு பிள்ளை. நீ கண் வளர்த்த பிள்ளை. அய்யவையதான். மற்றப்படி பாசம் என்பது எனக்கு உங்களுக்குடந்திதும் சமஸ்தானம் இருக்கிறது” என்று காமதாசியின் மாதிரி விசுவாசம்.

தட தடவென்று மாடியிலே ஊர்தான்
கமலா. கதான் கீழே இறங்கிக் கொண்டு
விட்டான்.

“அம்மா!” என்று உணர்ச்சியுடன் பெருமூட்டம் அறைந்தது. வீரலத்தின் இரு கைகளையும் சுறுசுறுப்பாகத் தன் கைகளால் பிடித்துக் கன்னத்தில் ஒத்திக் கொண்டான் கமலர். பேசுவதற்கு அவனுக்கு வாய்திறையே வரவில்லை. வீரலத்தின் கைகள் கமலரின் கன்னங்களில் உறைந்தன. கமலர் கொல்லுமையுடைய சமீப சாதம் அவ்வளவையும் உணர்ச்சி மிகுந்த அவன் கன்னத்தில் பிசுவாசம் கொட்டு விட்டிருந்தது.

“காலா, என்ன இது? என் அழகுறது? உன் மேல் ஒரு தலையும் இல்லை, என்னிசைத்துடைத்துக் கொள்!” என்று மிகவும் பரிமேலாக கூறிக் காலாவை மிகாலம் அணைத்துக் கொண்டான்.

நெருக்கியின் பாசம்

இதயவாசி

மீது அகங்காரத்தை மூடித்துக் கொண்டு மடிக்கைப்பிடிச் சவருக்கருகில் வந்து நீண்டும் சாதா. அவன் கண்ண்கேருவைத் துழாவினா. தூரத்தில் வரும் பரிமாசிற 'பிழல்' காணக் கண்டதும் அவன் மூக்கத்தில் மின்னெட்டுப் போன்ற ஒரு புயல்வாடை கொடுத்தது. 'இன்று சிக்கிரமாகவே வந்து விட்டாச்சா! காப்பி தயாராக இருக்கிறதோ என்றுமோ?' என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டே சமையலறைையை நோக்கி மிடைத்தான். மறுபடியும் ஆவி பறக்கும் காப்பியுடன் கணவன் பதிலில்வந்ததில் நான். ஆரில் கடைகளைக்கூட சீக்கிரமாக ஆவாக்கியுடன் சோபாவில் காத்த சத்திரன் பக்கத்தில்பிடம் ஒரு கிருமண அளாழப்பித்தறை விட்டிருந்தான். காப்பியை மோதலில் கைத்த சாதா ஆவாதுடன் அளாழப்பித்தறை வாய்க்கப் படுத்தான். அவருடைய கண்ண்கள் ஆச்சரியத்தால் அகல விசீர்த்தன.

"நான் சாகவுக்கா கண்ணாடல்? அப்பா பத்திரிகை அனுப்பி விடுக்குமா?" என்று விவரப் பொய்க்க கேட்டான் அவன்.

"உன் அப்பா அருமைப் பெண்ணுக்குப் பத்திரிகை அனுப்பி விடுக்குமா? அரைபைப் பாரு. ஆகையை! நீங்கள் விட்டிருக்கிற கைக்கு அளாழப் படுத்திவிடுகிறது. மாய் பிள்ளை என் ஆரில் மாடுமேஜர்!" என்று சத்திரன் மிகவும் ஏன்எனாக.

சாதாவின் மூலம் நிறுத்து வாடினது. விசீ கனில் போக நீ நிறையிட்டது. நான் குவித்தால். மனக் கண்ண்களே சாதவின் மூகம் நிறையினது.

"அப்பா அவர் சொன்னவுடன் பெண்ணுக்கு சோளம் வந்து விட்டதாக்கும்! சீ, சீ சிவினாவுக்கு வரப்போகிறேன் இவ்வீசை!"

"நான் வரவில்லை!" என்று வெகுக் கேண்டு பதில் சொன்னான் அவன்.

"அப்படியானால் நான் போகவிட்டு வருகிறேன். சிவினா கொட்டகையில் சாகைக் காத்திருப்பான்" என்று சத்திரன் காப்பியைத் துடித்துவிட்டுப் புறப்பட்டான். சாதா அங்கிருந்த சோபாவில் உட்கார்த்தான். வெளியே ஊர்வை விழவில்லை கொண்டு இருக்கைத்தது. சாதாவின் உன்னத்திலும் சீத்திரன் அகைகள் புறவாடு எழப்பித் கொக்கீத்தன. பிறத்த விட்டில் நீண்டவு பேரிதாக விசீது கொண்டே போகின்றது. கவனிப்பாதத்த சேடியோ ஏதோ கந்த ஹால் ராஜவதம் ஹீஸைப் பாய்க்கி கொண்டுக்கூத்தது.

சீவினாவயின் மூத்த பெண் சாதா. சாதாவுக்கும் பத்திரிகை வயது கடக்கும் பொழுதே தாயை இழந்த விட்டான். அவ

ருக்கு இரண்டு தங்கைகள் இருந்தனர். தங்கைகளை வளர்த்துப் பொறுப்பும் குறிப்ப பாடலும் அறியாத நிறுவியின் தங்கியும் வந்து விழுகிறது. வெகு சாமர்த்தியமாகக் குடும்பத்தை நடத்தினான் அவன். பல இடங்களில் வரம் தேடிச் சீத்திரன் மாயப்பிளையாகத் தேடிது எடுத்தார் சீவினாவயின். சத்திரன் வறைய விட்டும் பிள்ளை. தாய் தந்தையை சேறு வயதிலேயே இழந்து விட்டான் அவன். ஒரு கம்பெனியில் குமாந்தாவாக இருந்த சத்திரன் மாமனுடன் விட்டுக்கே வந்து விட்டான். குடியும் மாதம் வருஷம் மிகவும் இன்பமாகத்தான் கழித்தது.

அடுத்த வருஷமே ஒரு குடிநாக்குத் தவானுள் சாதா. பெண் பிறந்ததுமே சீவினாவைவருக்கு மாயப்பிளையிடும் பெண் ணிடமும் விட்டது தட்டியது. அவர்களால் தனக்குத் சேவைய அக்கிரமமேயுது என்ற எண்ணம் என்னத்தில் மேலிட்டது. அடுத்த பெண் குடித்தனம் நடத்தும் அளவுக்கு வளர்த்துவிட்டான். இவ் சாதாவின் சதரி தேவையில்கூட. பெண்ணும் மாயப்பிளையும் தனித் குடித்தனம் போலிவிட வேண்டும் என்ற தீர்மானம் அவர் என்னத்தில் கருதி யாக உதறித்தது. மனநிலைஎனதை வாய் விட்டுச் சொல்லாமல் மாயப்பிளையிடம் பேச வதைக் குறைத்துக் கொண்டார். காடாந்த சத்திரனுல் அவர் போகவைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சாதாவும் தந்தையிடம் அளவுக்கு மீறிப் பாசம் வைத்திருந்தான். தங்கைகள் தந்தைக்குச் சாதம் போடச் சம மிக்காது அவன் எனும். தானே தனக் கொடும் அப்பாவுக்குப் பரிமாறுவான்.

அன்று காலை எழுதிருக்கும் சிபாதே வானம் மய்யும் மந்தாசாஸாக இருந்தது. பேசுபேசுவேற துறில் தனையை கணத்துக் கொண்டிருக்கது. சாதாவுக்கு இரண்டு நாளைகளை கடம்பு சிவியில். அதிலும் இன்று கொஞ்சம் அதிகமாக இருந்தது சாதாவின் உட்கரினா. மனக் கரு அடித் தும் படுக்கையை விட்டு எழுதிருக்கவில்லை அவன். சாதா வறையை வைத்துக் கொண்டு அடுப்பு எரியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருந்தான் சாதாவின் தங்கை சோனினி.

பங்கித் தேவந்த விட்டு உங்கே நுழைந்த சீவினாவைவருக்குக் காப்பி ஆகாததைக் கண்டதும் கோபம் போய்வினது.

"இன்னும் காப்பி ஆகவில்லைவா?" என்று ஆத்திரத்துடன் கேட்டார் அவர்.

"அடுப்பு எரியவே மாட்டேன் என்மறுது! காப்பிக்கு அகசரப் பட்டாய் என்ன செல்விறது!" என்று முகமெனக் சோனினி.

செவ்வாசுவியர் கோயம் உச்ச சிறுத்த ஏறியது. "உன் அக்கா எப்போது தோங்குது போனாள்?" என்று இவர்த்தர்.

தன்மையில் கத்திக் கேட்ட சாதா பரபரப்பின் எழுத்து வந்தான். அவன் உடம்பு தன்னடியது. "இதோ காயி வாரெட்டிட்டு. ஏன் அப்பா கத்துகிறீர்கள்?" என்று நினைமுக.

செவ்வாசுவியருக்கு அடக்கி வைத்திருந்த சத்திர வெள்ளம் உடைத்துக் கொண்டு இப்பங்க ஆரம்பித்தது.

"வழு மரம் வளையில் தானி மாநீர் படுத்தித் கொண்டிருந்தால் வீட்டு வேலை எப்படியாகும்? இன்னமே சைமன்காரன் போட வேண்டியதுதான். தன்டக் கெலவு சேம் வதற்குத்தானே நான் எப்பாறிக்விடுறேன்?" எனக் கிறுத்த வெள்ளம் போலக் கழித்துக் கொண்டன வாய்த்தகன்.

"உடம்பு சரி யிச்சு. அப்பா! அதனாலே தான் எழுதிருக்கயிச்சு." துக்கம் தொன் உடைய அடைக்கக் கூறினான் சாதா.

"உடம்பு சமைத்து என்னைக்குத்தான் சிலாக இருக்கிறது? அந்த இரண்டு குழைதகன் இருக்கிறது வேலை சேய்வி! நீ போய் படுத்துக் கொள்" என்று என் சென்னவோ இவர்த்தர் அவர்.

சாதாவுக்கு கரணம் வந்துவிட்டது. தன் தந்தையர் இப்படிப் பேசுவதில் என்று

கிணத்து வகுத்திலும். பங்கம் கெத்துக் கொண்டு அன்று வேலை கிண முடித்த அவன் படுக்கையில் படுத்தும்போதுதான் எல்லா ஜூரம் வந்துவிட்டது. மறு காலும் ஜூரம் துடன் வேலை செய்த பைதார்தும் கிணத்துவிட்டான் அவன். ஜூரம் குளிரும் அத்து மீறிவிட்டன. தன் கிண விழுந்த படுக்கையில் விழுந்தான் சாதா.

செவ்வாசுவியர் இது ஒன்றையும் கவனித்தது போல உட்கு கொண்டார். மாரணர் ஏன் இப்படியிவ்வி கட்டிது கொண்டுவிடுர் என்று தெரிவது சத்திரன் தகைத் தான் டாட்டரை அழைத்து வரக் கையில் காணுது காசின்ன. சீயிவத் துக்கு சிரிவம் சாதாவுக்கு ஜூரம் ஏதிக் கொண்டிருந்தது. புயம்பல் அதிகாரமில் பாய்ப்பாக்களுக்குப் பார்த்துக் காட்டின. சத்திரனுக்கு என்ன சொல்வது என்று புயல் எய்தி. கம்பல்களின் உடன் கேட்டும் திரண்டு சூரம் உடக் கிடைக்கயிச்சு. குழப்பமும் கவலை யும் இவர்த்தை முற்றுகை விட்டன. கடைசியில் மாரணதாய் பணம் கேட்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

செவ்வாசுவியர் அப்போதுதான் சாய்விட்டு விட்டுச் சாய்வுதான் காலியில் வந்துசாய்விட்டார். சத்திரன்

தாய்க்கி கொண்டு அவர் எதிரில் வந்து சீங்குன். அவனை சீயித்து பாய்ந்து விட்டுப் பெயரில் கண்டினுட்டத்தைச் செலுத்தினார் அவர்.

"மாரா, பத்து ரூபாய் பணம் திருத்தாக் கொடுக்கன். சம்பளம் வாங்கிவரும் கொடுத்த விடுவிடுறேன்" என்று தட்டும் தடுமாறிக் கேட்டுவிட்டான் சத்திரன்.

"பணமா! என்விடம் ஏது? உனக்கு எதுக்குப் பணம்!" என்று கேள்வி மேல் கேள்வியாக அடுக்கினார் செவ்வாசுவியர்.

"சாதாவுக்கு ஜூரம் அதிகமாக இருக்கிறது. காட்டரை அழைத்து வரலாம் என்றும் கையில் காணுது இவ்வா!" என்றான் சத்திரன் வேதனைபுடன்.

"இந்த ஜூரத்திற்கு டாட்டரை அழைத்து வர வேண்டுமா? டாட்டர் வந்தால் உடம்பு சரியாகிவிடுமா. என்ன? உங்களுக்குச் சாய் பாடு போடுவது போதாதென்று வைத்துத் துக்குக்கட கான் பணம் கொடுக்க வேண்டுமா? எனக்கு மட்டும் பணம் கொட்டியா வைத்திருக்கிறது? வாவர உங்கன் தொர் தவறுதான் எனக்கு அதிகாரம் விட்டது!" என்று அவர் மனத்தில் உருவாகி வீழ்ந்த திமனம் வாய்த்தகனாக உருவெடுத்து உதிர்ந்தன.

பாவம், சத்திரன் உடல் கடுவது. அவ மானம் தங்காமல் அவன் தலை குனிந்தான்.

சாததாவுக்கு மென் மென் கிணறு வந்து
கொண்டிருந்தது. படுக்கையில் புரண்டால்.
தந்தையின் சொந்தக் கவன் காதித் தாசாள்
போல நுழைந்தன.

"இதுவரையில் வாங்கிய பணமெல்லாம்
திருப்பிக் கொடுத்து விட்டேனோ!" என்று
மெதுவான குரலில் சொன்னான் சந்திரன்.
செவிவாசியருக்கு ஆத்திரமும் வெறுப்பும்
எவ்வளவு விரைவாகப் போயின.

"ஈ கொடுக்கும் பணத்தில் உன் பெண்
டாட்டிக்கும் குழந்தைக்கும் இத்தக் காலத்தில்
சாதம் போட முடியுமா? யோசித்துப் பார்!
போதாதென்று மேலும் ஐந்தாம் பத்தும்கூட
கேட்கிறாய்! உங்களுக்குக் கொடுத்துக்
கொண்டிருந்தால் எனக்கு வேறு குழந்தை
களை இல்லையா? அவரவர்கள் தனிக் குடித்
தனம் செய்து பாத்தாத்தான் பணத்தில்
அருமை தெரியும். சிலைமக்குத் தகுந்தவாறு
செலவு செய்ய வேண்டும். ஏதோ பெரிய
மகாராஜன் வீட்டு மனிதர்கள் என்று கிணைத்
துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்!" என்று கத்தி
னு! செவிவாசியர்.

தந்தையின் சத்தமில் கேட்ட சாததா
படுக்கையில் எழுந்து உட்கார்ந்தான். சந்திரன்
சத்தினைப்பப் போல சீதறு கொண்டிருந்
தான். அவன் இதயம் வெடித்து விடும
போல இருந்தது.

அதற்கு மேல் அங்கு சீதக் விரும்பாதவர்
போல் செவிவாசியர் வெளியே போய்விட்
டார். சந்திரன் இடித்து போய் உட்கார்ந்து
விட்டான். தந்தையின் செவ்வகமால் மனம்
குன்றிப் போனான் சாததா. அன்று சாயர்
நிரமேசாதாவை ஜெனரல் ஆள்பத்திரியில்
கொண்டு சேர்த்தான் சந்திரன். தெய்வத்தின்
அருளால் சாததா பிழைத்தெழுந்து விட்டான்.
மறுபடி பிறந்த வீட்டுக்குப் போக அவருக்குக்
கொஞ்சமும் விருப்பமில்லை. மாப்பிள்ளை
வீடம் பேசுவதை அறிவே சிறுத்திக் கொண்
டார் செவிவாசியர். அவரவரும் மன
கேதனைமும் சேர்ந்து சந்திரனை மாப்பிணை
வீட்டிலிருந்தே விட்டனர். மாப்பிணையில்
தனி அறை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு
தனிக் குடித்தனம் செய்ய ஆய்ந்ததன்
தம்பதிகள்.

காசனடலில் சாததாவை அவருடைய
தகப்பனார் முற்றிலும் மறந்து விட்டார்.
இவ்வுண்டு பெண்களுடன் கோயமுத்தாருக்கு
மாற்றலாகிப் போய்விட்டார். கடிதம் கூட
அவர் எழுதுவதில்லை.

பணத்தில் உறவில் பாசம் செத்துவிட்டதை
என்ன என்னவிரிவெனினான் சாததா. போய்
விட்டது கோயமுத்தாருள் பிரமிதமாக விவா
கம் நடந்தது என்று பெயரில் பாத்ததும்
துயரம் அளவு கடந்தது. பெற்ற பெண்ணில்

இவ்வெனடர்:—இந்தரபெர, அசோக! ஐயாவுக்கு செந்திரன் பாக்கு வாங்குகிறார்!
சாசிர:—உங்கள், சாசிர! அவரை 'அசோக' என்று கூப்பிடுகிறீர்கள்!
இவ்வெனடர்:—அதுதான்? அஃ! நம்புகம் அசோக நம்புகம் 1500 நாள்! அதுக்குதான்!
சாசிர:—சொல்லு சாசிர! அஃ! நம்பு! பரமகாம வாங்குகிறார் நாள் சொல்லுதுயர்!

ஒரு பெண்ணை ஒதுக்கிவிட்டுக் கல்யாணத்தை நடத்திவிட்டார் சீனிவாசன். அவருக்கு சமமாக உயர்த்த பதவியில் சக்திரன் இருந்தான். அவனுக்கு அழைப்பு வந்திருக்கும். சக்திரனும் மணம் சொந்தான். பணம் செல்லும் விரைதகனைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு எடுத்தான். நாட்கள் தேடித்து உருண்டு வருடங்கள் வியூழ்க்கி கொண்டிருந்தன.

கிரிவச் சக்திரன் சமீபநாடு அத்துடன் சக்திரனின் அறிவுடைய சக்திரன் சமீபநாடு. பிள்ளைகளாக அவனுடைய மாரா தன் சொந்த அனைத்தையும் சக்திரனுக்கு எழுதி வைத்து விட்டு இறந்தான். சொல்லியபிசு பவமாக விளங்கும் 'பரகதாம் நிமிஷம்' முதலாளி சக்திரன் பெரிய பணக்காரன் ஆனான். மனைவியை தானியாகக் கிழித்தான். கௌரவமும் மதிப்பும் அவனைத் தேடி வந்தன. செல்வத்தின் மடியில் தவழ்ந்தது அவரின் குழம்பும். பங்காரா, சார், கௌமயக்காரன் முதலிய கௌ கௌக்கலங்களுடனும் வாழ்க்கை நடந்தது.

"அம்மா, ரேஷி கம் ஊருக்கு வரப் போகிறோம். இவ்வீக்கி ரேஷியானியை சொன்னார்கள்!" என்று மிழ்ச்சி போக்கக் கூறிய கண்ணனின் குரல் கேட்டுச் சாரதா வின் சித்திரம் திரும்பியது.

"என்றைக்கு வருகிறோம்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே மகளைத் தன் பக்கம் இழுத்து அனைத்துக் கொண்டான் சாரதா.

வாங்குபவர்:—தன் பழைய கடிதம் தான்? இத்தனும் போய் தாதுது ஆய்வு கேட்கிறாயே! ரோம்ப அதில் அப்பா கதை!

மிக்க வந்த ஆராய்:—கண்ண கை, இப்படி சொல்லியே! இத்தக் கடிதம் தந்தக் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறவன். ஈரக்கு திரும் துது குபாய் கொடுக்கிறேன். க கிணையம் செல் திருக்காவகமே! தாதுது குபாய் கொடுக்கப்பட்டார்?

"அடுத்த செல்வாப்பிழைமை வரப் போகிறது. ஊர்வனம் உட கடக்குமாம். என்னை அழைக்கண்டு போய்க் காண்பிக் கிருவா, அம்மா!" கொஞ்சுடைக் கேட்டான்.

"ஆகட்டும் போய்ச் சாப்பிட்டு விட்டுச் சமீப்தாகப் படி" என்று சொல்லி விட்டுச் சாரதா இடத்தை விட்டு எழுந்தான். அவன் மணம் எதிலும் செல்லியவக. சாரதாவின் கல்யாணத்தைத் கத்தியே வட்ட மிட்டது. இப்பொழுது கான் பணக்காரி தானே! இதே கல்யாணத்திற்காவது அழைப்பு அனுப்பக் கூடாதா? என்னை மறந்தே விட்டாரே அப்பா! இம்மாதிரி எண்ணங்கள் ரெஷியம் போட்டு அனுமோதின. மணக்கருள் 4 து பூத்திருந்த பாரம் மென்சாக் கனிந்தது.

கல்யாண கான் ரேஷிக் ரெஷியக் சாரதாவுக்குச் சொல்லிய இப்படிக் கொண்கல்கம். தந்தையையும் தங்கைகளையும் பார்த்து அடித்தது உன்மம். கணவனிடம் இது பற்றிப் பேசப் பவமாக இருந்தது அவனுக்கு.

அன்று காலை பூனா அத்தனில் உட்கார்ந்த சாரதா பூத் தொடுத்துக் கொண்டிருந்தான். அடுத்த செல்வாப்பிழைமை சாரதாவுக்குக் கல்யாணம். இந்த கிணவு எழுந்ததும் சாரதா வின் கண்ணில் நீர் துளித்தது.

"சாரதா! சாரதா! வா! வந்திருக்கிறார்கள் பாரு!" என்று உரத்த குரலில் கூவனன் சக்திரன். பாதி கட்டிய மானியை அப்படியே வைத்துவிட்டு மூன் றாளுக்கு வந்தான் சாரதா. அங்கு உட்கார்ந்திருந்த மனிதர் களைக் கண்டதும் அவனுக்கு மிகுந்த விப்படி மெனிட்டது.

"சாரதா, கௌக்கியமா அம்மா!" என்று கேட்டுக் கொண்டே வெற்றிலைத் தட்டை மகனிடம் பிடினுர் சீனிவாசன். 'அக்கா!' என்று தோனெ மெயில் பேச முடியாமல் திண்டாடினான்.

"அப்பா, இவ்வளவு கான் எழித்து என் னாபகம் வந்தது!" என்று சாரதா தந்தையின் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டான். சீனிவாசன் பேசவில்லை. அவர் கண்ணில் உணர்ச்சி தாங்காமல் கண்ணீர் வழிந்து கொண்டிருந்தது.

"அம்மா, இவானெல்லாம் பாரு! 4 ஏன் அழறே?" என்ற மகளைப் பார்த்துச் சித்தித்துக் கொண்டான் சக்திரன்.

"இவர்களைத் தந்தா, இது உன் சித்தி!" என்று பிள்ளைக்கு அறிவுகப் படுத்தினான்.

"தாதுதுவா? அப்படினா இத்தொரு சித்தி இருக்கான்று அம்மா சொல்லுவானே! அவன் எங்கே?" என்றுக் கண்ணன்.

"அந்த சித்திக்குத்தான் கல்யாணம். அவன் ஊர்வனம் இருக்கா, கல்யாண எல்லாம் அழைத்துக் கொண்டு போகத்தான் கான் வந்திருக்கிறேன்" என்று கூறிச் சீனிவாசன் பேசினான். தம் பக்கமாக இழுத்துக் கொண்டார். தம் பதிகன் இருவரும் பார்த்துக் கொண்டனர். பணத்தினையே பாரம் பிறித்து விட்டது என்பது போலிருந்தது அந்தப் பார்வை!

எப்பொழுதும், எங்கும்

தைதனில் அழுக்கெிருக்கும் கிருமிகள் பந்திக்கெய்வனாம்

அவைகளை உங்கள் இடிலியும் பாவச்செய்வனாம்

இந்த ஆபத்தை தவிர்க்க—

தைதனையும் உடலையும் தவறாமல்

**லைப்பாய்
சோப்பினால்**

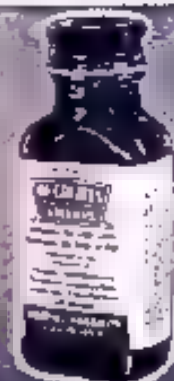
கழுவுங்கள்.

அது அழுக்கெிருக்கும் கிருமிகளெகிறுத்த
உங்களை காப்பாற்றுகிறது.

L. 200-01 TM

Make sure that you understand

with 100%

பார்த்த முகம்

பரிசுக் கதை: பி. எம். சாந்திராஸ் (பரிப்பெயர்)

மொழிபெயர்ப்பு: வாலூசி

வீட்டுக்குள் நுழைந்த அவனைக் கிழவர் திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. இருந்தாலும் காய்ச்சி சப்தத்திட்டுத் து அலுந்தான் வகு விழன் என்பதை அவர் தெரிந்து கொண்டார்.

"இதுட்டுக்கு வரப் பிட்டுக்கு வந்துதுக்கக் கூடாது. வீதரா?" என்று கேட்டான் கிழவர் அவருடைய மனத்தினைப் பார்க்காமலேயே.

அவர் அப்போது அடுப்பில் வேந்து கொண்டிருந்த போதிலும் கிழவிக் கொள் டிருந்தான். அவர் கார்த்திகைகளில் கண்டிப்பும் கவிதையும் ஒதுங்கிக் காத்திருந்தான்.

"கேட்கித்துக் கொள்ளாதே. அப்பா. எனக்கு நாழிகை ஆனதே தெரியவில்லை" என்று வீதரா பதப்படுத்தினார்.

சாய்விட்ட பின் இரவு வேகு நேரம் வரை வீதர் தந்தையும் மகனும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இருவரும் யாரைப் பற்றி எப்போதும் நீண்டதும் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவனைப் பற்றி அவர்கள் ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசவில்லை. அவனைப் பற்றிப் பேசி ஒருவர் மனத்தை ஒருவர் கிளறி வேதனைகளை உண்டாக்கிக் கொள்ள அவர்கள் விரும்பாததே அதற்குக் காரணம்.

"அப்பா, இன்னும் யுத்தம் நிற்க வில்லையா?" என்று கேட்டான் வீதரா.

"நிற்கவில்லை. ஆனால், சீக்கிரம் நீண்டு விடும் என்று நீனைக்கிறேன்" என்று கிழவர்.

"நாம் யுத்தத்தில் ஜெயிப்போமா?"

"ஆம். ஜெயிப்போம் என்று நான் எங்குத் தொன்றுகிறது" என்று தந்தை.

"நாம் ஜெயிப்பதாக வைத்துக் கொள் போம். அதனால் நமக்கு என்ன லாபம்? நமக்கு என்ன சம்மம் ஏற்படும்?"

வீதரா கேட்ட இந்தக் கேள்விக்கு என்ன பதில் அளிப்பது என்பது கிழவருக்குச் சங்கடமாகிவிட்டது.

"நமக்கு அத்தான் என்ன சம்மம்? யுத்தம் முடிந்தால்... சாழிகை ஆகிவிட்டது. போகாமல் தாங்கு" என்று கிழவர்.

"யுத்தம் முடிந்தால் அவர் வந்து விடுவான்" என்று சொல்ல வாயெடுத்தார். ஆனால் அவ்வாயத்தை மூடப்படுத்தினால் அவருடைய மனவேதனைகளைக் கிளறுவதாக முடியுமோ என்று எண்ணிக் கிழவர் பேசாமல் இருந்து விட்டார்.

"இன்று அதிக நாழிகை ஆகிவிட்ட வில்லையே. அதற்குள் எப்படித் தாங்க முடியும்?... அப்பா, அது என்ன சப்தம்?" என்று கேட்டான் வீதரா.

"விமானங்களின் சப்தம் போல் இருக்கிறது" என்று விளக்கினார் கிழவர்.

"சப்தம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறதே! ஏதானால் விமானங்கள் பறந்து சென்று கின்றனவோ?"

"இருக்கலாம்."

"நம்முடைய விமானங்களா?"

"நான் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? நம் முடையதாக இருந்தாலும் இருக்கலாம்."

வீதராவுக்குத் தன் தந்தையிடம் பல விஷயங்களைக் கேட்க வேண்டும் போல்

இருந்தது. போர் முனைக்குச் சென்றுள்ள தன் கணவனைப் பற்றிப் பல கேள்விகளை கேட்ட வேண்டும் போலிருந்தது. எனினும் கேட்பதற்கு வாய் வரவில்லை. எனவே, அவன் மொனமாகப் படுத்துக் கொண்டான்.

எங்கும் இருள் குழந்திருந்தது. விமானம் எவன் சேதம் இப்போது மறந்து விட்டது. எனினும் காந்தியம் மரங்கள் அங்குமே சேதமும் கடல் அங்குமே சேதமும் ஸீர்தராவின் கொந்தளிக்கும் மனத்தை மேலும் கிளறி அவளை என்வெனா செய்தன.

செம்மோ (ஸீர்தராவின் கணவன்) இன்னும் ஏன் போர் முனையிலிருந்து திரும்பி வரவில்லை? அவன் இதற்கு முன் சேர்ந்தார் போல் இவ்வளவு அதிக காலம் அவளை மறந்து இருந்ததில்லையே!

ஸீர்தா தன்னுடைய கணவனின் பெயரை அடிக்கடி வாங்குதல் சொல்லிய வண்ணம் மேலருக்குத் தெரியாமல் மெதுவாக அழுது கொண்டிருந்தான். தான் அவ்விதம் பெயரைச் சொன்னால், தன் கணவன் எங்கு இருந்தாலும் அவனுடைய காதிக்கு விழலாம் என்பது அவன் நம்பிக்கை!

ஸீர்தா சேதடி செய்வதில்லையாயினும், அவன் தூங்கவில்லை என்பது மேலருக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் அதை அவர் வெளிக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

செம்மோ வேறு காலமாகத் திரும்பி வராததைக் குறித்து அங்காட விட்டுக்காரர்களும் உறவினர்களும் ஸீர்தாவிடம் ஓயாமல் தங்கள் கவலைவைத் தெரிவித்தனர். கவலைவையும் துக்கத்தையும் வெளிக்குத் தெரியாமல் தான் எவ்வளவு மனநலத்தையும், பிறர் அதை அறிந்து கொண்டது அவளுக்கு வெட்கமாக இருந்தது. தன் கணவன் திரும்பி வராததைக் குறித்து அவர்கள் எவ்வெவரும் உன்னைவரையே கவலைப்படுகிறார்கள் என்று தான் அவன் எண்ணினான்.

"எனக்காக இந்தக் போரும் கவலைப்பட்டு மனத்தை அவட்டிக் கொண்டது நியாயமா?" என்று தந்தையைக் கேட்டான் ஸீர்தா.

"எல்லாம் கடவுள் கிருபைதான். ஸீர்தா! அவர்கள் எல்லாரும் அவ்வளவு அன்பு உன்னம் படைத்தவர்கள்" என்று மேலர்.

அடுத்த திவச ஒரு நாள் நிகரென்று விதம் குழிந்து கொண்டது. நிகரென்று ஆகாயத்தைப் பிளந்து கொண்டு போர் வந்து விட்டது போல் ஜனங்களுக்குத் தோன்றியது. ஆகாயத்தில் ஒரு மோகம்கூட இல்லாமலிருந்தும் எங்கெங்கோ இடியும் மின்னலும் தோன்றின. கட்டிடங்கள் எரிந்ததோடங்கொண்டன.

அப்போது தான் ஆகாயத்தில் பறக்கும் பலக விமானங்கள் குன்றுகளை விசைவெள்ளை என்பது ஜனங்களுக்குத் தெரிந்தது. அவர்கள் குழந்தை குட்டிகளுடன் அவ்விடிக் கொண்டும் அழுது கொண்டும் அங்குமிங்கும் அவர் கோலமாக ஓட ஆரம்பித்தனர்.

அப்போது ஒரு சோன வயதுக்கு மத்தியில் ஒரு விமானம் எரிந்த வண்ணம் பேரொலிகளோடும் வீழ்ந்து விழுந்தது.

அதைக் கண்ட ஸீர்தாவின் தந்தை விமானம் விழுந்த இடத்தை நோக்கி ஓடினார். என்ன நேரிந்தது என்பது தெரியாமலேயே, ஸீர்தாவும் 'செம்மோ' 'செம்மோ' என்று அவ்விடிக் கொண்டு தந்தையைப் பின் தொடர்ந்து ஓடினார்.

எரிவும் விமானத்தைச் சுற்றி ஜனங்கள் கூன்று கொண்டிருந்தனர். ஸீர்தா வெறி பிடித்தவன் போல் எவ்வெவரையும் தள்ளிக் கொண்டு முன்னே சென்றாள்.

மேற்படி விமானத்தின் ஈதா புறத்திலிருந்தும் ஐவாங் சேய்ந்து. அதிலிருந்து வெளியே தப்பிவர ஓர் இளைஞன் பெரு முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தான்.

'செம்மோ' 'செம்மோ' என்று அவ்விடிக் கொண்டு ஸீர்தா விமானத்துக்கு அருகில் சென்றாள். உடனே அவளது தந்தையும் மற்றப் பெண்களும் அவளைப் பிடித்து அப்பால் இழுத்துத் தள்ளினர். அவர்கள் இழுத்துத் தடுத்தோவிடிக், ஸீர்தா ஐவாங்குள் பிரவேசித்திருப்பாள்.

அப்போதும் அவன் செம்மோவைப் பற்றியே சினைத்துக் கொண்டிருந்தான். விமானத்தில் அகப்பட்டிருக்க கொண்டிருப்பவன் செம்மோவாக இருக்குமோ என்ற பிரமை அவளுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது!

"பாவம்! அவன் ஒரு சிறு கையவையோல்
தொன்றுகிறது. யாராவது அவனுக்கு உதவி
செய்யுங்கள்" என்றனர் சில பெண்கள்.

"அவன் பகை விமானி அல்லவா? அவ
னுக்கா உதவி செய்வது?" என்று சில
இளைஞர்கள் சிறிவிழுந்தார்கள்.

"யாராவது சென்று அவரை ஜவாஸ்தி
லிருந்து காப்பாற்றுங்கள்" என்று கூக்குர
லிட்டான் லீத்தர்.

"கட்டாது, கட்டாது. அவன் எங்கடும்"
என்றனர் சிலர்.

"என் அருகில் செல்லுங்கள். நிறுத்தி
அவன் கிணைச் சுட்டாலும் சுட்டு விடுவான்"
என்று கூறினார் சுட்டத்திலிருந்த ஒருவர்.

விமானியோ ஜவாஸ்தியைப் பார்த்துப் பரி
தாபமாகக் கையை உயர்த்தினான்.

"அவன் இனிப் பிழைக்க மாட்டான்"
என்று அங்கவாய்த்தனர் சிலர்.

"அவனைக் கொல்லுங்கள், அவனைக்
கொல்லுங்கள்" என்று வேறு சிலர் கூக்குர
லிட்டார்கள்.

அந்நேரம் இருந்த ஒரு இளைஞன் ஒரு பாதைக்
கட்டிப் படுத்து விமானியின் தலையை நோக்கி
விட்டு எறிந்தான். நல்ல தவணவாக அது குறி
தவறிவிட்டது.

எந்தாவன் தந்தை அந்த இளைஞனைத்
தொடர்ந்துடன் பார்த்துவிட்டு, ஒடிச் சென்று
ஜவாஸ்தியிலிருந்து அந்த விமானியை வெளியே
தூக்கிப் போட்டார். பிறகு மற்றொருவன்

குடைப் உதவியின்றிப் போய் அவர், உயிருத்
குப் போயிடும் அந்த இளைஞனைத் தன்
விட்டுக்குத் தூக்கிச் சென்றார்.

பகை விமானியை மேற்பாடி கிழவர் அவ்
வாறு காப்பாற்ற முற்படுவதைக் கண்டு
சிலர் ஆத்திரம் கொண்டனர். எனினும்
அதையெல்லாம் கிழவர் சிறிதும் பொருட்
படுத்தவில்லை.

"ஆகாயத்திலிருந்து இறங்கும் வகையில்தான்
அவன் நமக்கு விரோதி. மேலே விழுந்து
காயம்-அடைந்தால், அவனுக்கு உதவியெல்ல
வெண்டியது நம் நாட்டின் சுதேசியரின்
அக்கறையுள்ள ஓர்வொருவரின் கடமையும்
ஆகும். காயம் அடைந்து குற்றுயிரும் குலை
உயிருமாக விழுந்து விடப்பவனைக் கொல்லு
வது ஜீவகாருண்யமற்ற, மனிதத் தன்மை
வாய்ந்த கொடியசெய்தை யல்லவா? நமது மீமா
னிகள் பகை நாட்டில் விரானம் நெறுங்கி
விழுமதாக வைத்துக் கொள்வோம். அவர்கள்
எல்லாடைந்து உயிருக்கு ஊசலாடும்போது
பகை நாட்டினர் அவர்களைக் கொல்ல முற்ப
ட்டால் நம் மனம் என்ன நாடுபடும்?"

இவ்விதம் அந்தக் கிழவர் கூறுவதைக்
கேட்டுப் பலர் வாயடைத்துப் போயினர்.

கிழவரின் மூயற்சியால், பகை விமானியின்
காயங்களுக்கு ஒரு லாஸ் கட்டுக் கட்டினான்.
அந்த விமானிக்கு வேண்டிய உணவு முதலிய
வற்றை லீத்தர் கொண்டு வந்து கொடுத்த

தான். அவ்விதம் செய்தால் தன் கணவன் போர்முனையிலிருந்து யாதொரு காயமுமின்றி உயிர் தப்பித் திரும்பி வந்துவிடுவான் என்பது அவனது கம்பிக்கை!

பலக வீமானியான அந்த இளைஞனுக்குப் பல இடங்களில் கடுமையான காயங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. எனவே, அவன் இவ் பிழைப்பை அரிது என்பது மிழவருக்குத் தெரிந்து விட்டது. எனினும் அதற்காக அவனுக்குச் சிகிச்சை செய்யாமல் அவட் சிவமாக விட்டு விடலாமா?

அந்த இளைஞனும் போச முடியலிலும், கைகையிலும் மிழவருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தன் கன்றியைத் தெரிவித்தான். அதற்கு மேல் அவன் கூற விரும்பியது என்ன என்பதை அவர்களால் ஊகிக்க முடியவில்லை.

“இவனுடைய முகத்தை எங்கேயோ பார்த்ததுபோல் இருக்கிறது, சிங்கன் எப் போதாவது இவனைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா?” என்று கேட்டான் ஸீத்ரா.

“நாம் இவனைப் பார்த்ததில்லை. இருந்தாலும் இவனை நமக்குத் தெரியும்” என்று மிழவர் கூறியது ஸீத்ராவுக்கு ஒரு புதிர் போல் தோன்றியது.

கடவுளால் சிறுத்துக்கப்பட்ட யாவரும் உயிருத் தெரிந்தவர்கள்தான் என்ற மிழவரின் உயர்ந்த சித்தாந்தத்தை, உலக அனுபவம் இவ்வாத ஸீத்ரா எவ்வாறு உணர்ந்து கொண்ட முடியும்?

அந்த இளைஞனைப் பார்த்ததும் ஸீத்ராவுக்கு அவனது தோற்றம் அகால மாணம் அடைந்த தன் சகோதரனைப் போல் இருந்தது. மிழவருக்கும் தன் பிள்ளையைப் போல்

தோன்றியது. அவரது மகன் இப்போது இருந்தால் வயதிலும் தோற்றத்திலும் அந்த இளைஞனைப் போலவே இருப்பான்!

உயிர் பிரிவும் தறுவாலும் இருந்த இளைஞன் திடீரென்று மிழவரின் கையைப் பிடித்து அன்புடன் முத்தமிட்டான்.

“இன்னும் சிறிது நேரத்தில் எல்லாம் முடிந்த விடும்” என்று மிழவர் மிகுந்த துக்கத்துடன்.

மிழவரின் கையைப் பிடித்திருந்த இளைஞனின் கைகள் தடாலென்று மேழை விழுந்தன.

அதைக் கண்டதும் ஸீத்ரா வியர் விய்மி அழுதான். மிழவரின் கண்களிலிருந்தும் நீர் ததும்பி வந்தது.

“என் வாழ்க்கையில் இரண்டு புதல்வர்களை இழந்தேன். என் ஒரே பேண்னான ஸீத்ரா பிரிவாற்றுகையால் வேதனைப் படுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இப்போது என் கையை எடுத்து முத்தமிட்ட இந்த இளைஞனின் பிரிவும் எனக்கு அவ்வளவு துக்கத்தைக் கொடுக்கிறது” என்று மிழவர் அறிந்தத் தொடங்கினார்.

நமக்கு அவர்கள் பகைவர்கள்; அவர்களுக்கு நாம் பகைவர்கள். நாம் நம்முடைய சொந்த நாட்டுக்குச் செல்வவேண்டிய கடமைையைச் செய்வதாக நினைக்கிறோம். பகைவர்கள் தங்களுடைய சொந்த நாட்டுக்குச் செல்வ வேண்டிய கடமையைச் செய்வதாக நினைக்கிறார்கள். மேற்படி கடமை உணர்ச்சி போரில் வந்து முடிவிறது. இவர்களில் யார் குற்றவாளி? யார் குற்றலாசி அல்ல? இதை எவர்தான் நீர்ணயமாகக் கூறமுடியும்? இந்த இளைஞனைப்போல் எத்தனை லட்சக் கணக்கானவர்கள் போருக்குப் பரிவாரின்றனர்? படுகாயமடைந்து டெக்கும் ஓர் இளைஞன் தலையில் கல்லுத் தூக்கிப் போடும் அளவுக்கு ஜனங்களைடையே துவேஷத்தைத் தூண்டும் போரின் கொடுமையை என்ன வேன்று சொல்வது?

இவ்விதமாகக் மிழவரின் சித்தனைக் குடிக்கொண்டிருந்தன.

ஸீத்ராலோ, போர் முனைக்குச் சென்றான் தன் கணவனைப் பற்றிய நினைவில் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

இந்த இளைஞனின் மனைவியும் தந்தைப் போல் எந்த ஊரில் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்? அவன் மாத்திரமா? போர்முனைக்குச் சென்றான் கணவன்மாரின் பிரிவாற்றுகையால் இன்னும் எத்தனை லட்சக் கணக்கான பேண்கள் சோகத்தில் ஆழ்த்திடுகிறார்கள்? உலகத்தில் போலார்க் காட்டிலும் மானிட வர்க்கத்துக்குப் பயங்கரமான ஒரு விஷயம் வேறு எதுவும் இல்லை. போர் காரணமாக எத்தனை குடும்பங்கள் சிதைந்து சீர்குலைக்கின்றன? இரத்த வெள்ளம் ஓடும் படி செய்யும் கொடிய போர் கண்ணீர் வெள்ளமும் ஓடும்படி செய்கிறது.

இத்தகைய சித்தனைகளால் ஸீத்ராவின் உடல் கடுங்கியது.

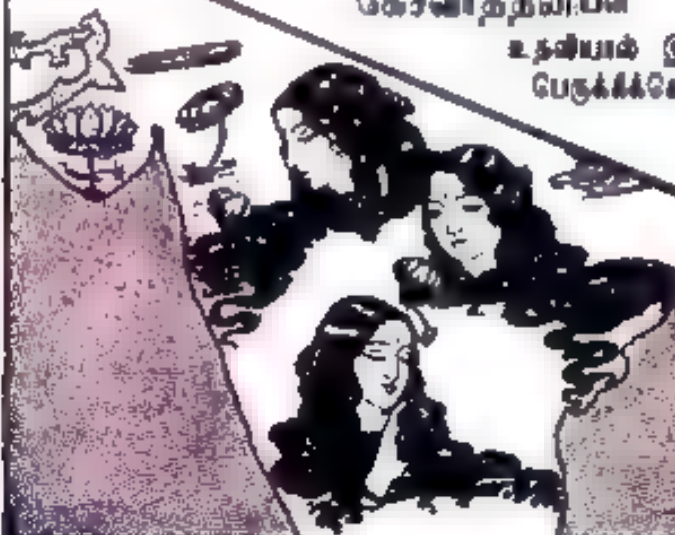
பிரச்சி (மிழவருக்கு நினைபு மாண்பைப் போட்டு விட்டு):— கையோரங்களே, நமது மாபெரும் தரிசவர் அவர்களின் திரு முகத்தை தேரில் பார்க்கும் பாக்கியம் இப் போருதுதான் தங்களுக்கு மிகைத் தருக்கிறது!

செய்த உத்தமினிடையே
தேரும் அந்தர்பின்
முக மண்டித்துக்கு எடு ஏது?

உத்தமையும் உத்தமையையும்

கேசவர்த்திவர்பின்

உதயியாக இன்றே
பெருக்கிகொடுப்புகள்

கேசவர்த்திவர்பின் 14. அந்தர்பின் 14. தயம் கேசவர்த்திவர்பின். எத்தம் மண்டித்துக்கு.
தேவர்த்திவர்பின் எத்தமையையும், கோயமுத்தூர்

பருத்தி தூக்களுக்குப் பிரதான உதயியை

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிட்.

மதுரை - தூத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 தூத்துக்குடி - தேவர்த்திவர்பின் தூக்கள்

எத்தமையையும் விசேஷமான தூக்கள்

கைத்தறி, மில் தறி, பின்னல் தறிகளுக்கேற்ற சகலவித
மான ஒற்றை, இரட்டை, மடக்கு காரிக்கன் தூக்கள்

தூக்கள் தூற்பதைத் தவிர தேய்வதில்லை

000

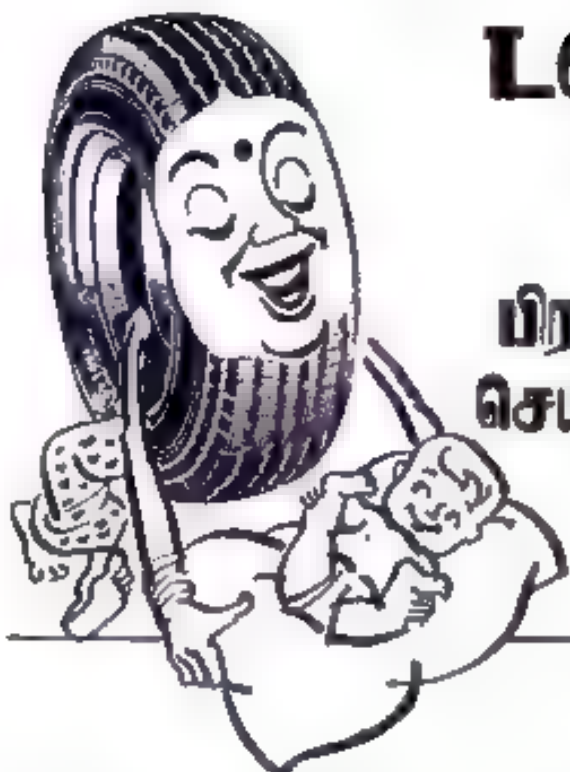
மாதேஜர்கள்

ஏ. க. எப். ஹார்வி லிமிடெட்

பேர் : 250 (4 Lines)

மதுரை

தந்தி : "தூத்து"

டன்ஸப்

மீது

சூக

மிரயாணம்

செய்யுங்கள்

207-27

மில்க் ஆப் மக்னீஷியா

மற்றுமொரு

ஐ. டி. எஸ். தயாரிப்பு.

வகித்திறனை புலிப்பெயர் போன்ற
மலகத்தைய அளிக்கும்.

தயாரிப்பாளர்:
சி. எஸ். இன். கர்னல் & கோ. கோ.
கொல்கத்தா, மகிஷாபுரம், பெங்களூர்.

விநியோகஸ்தர்:

பென்ட் & கோ. லிமிடெட்.,
தபால் பெட்டி நெ. 63
கொழை

அனுமகம் கொடுத்து வெற்றிகரமாகக் கேட்டார். அவருக்கு வெற்றி எடுத்துக் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கும்போதே மதுரை வண்டிகளாகிறது. அப்போது பத்திரிகை பார்த்துக் கொண்டிருந்த கண்ணாடிக்காரர் கிடைசென்று எழுந்து, வாரிசு கருட்டிச் கொண்டு வண்டியை நோக்கி ஓட ஆரம்பித்தார். நோட்டைக் கொடுத்தவர் பாதிக் சிவனதை வாங்காமல் போவதைப் பார்த்த மாடசாமி அவரைக் கூப்பிட வந்த வித்தான். அதற்குள் ஓடிக்கொண்டிருந்த வண்டியில் அவர் தவி ஏறிக்

ஐஸ் போட்ட சர்பத் ஒன்றை வாங்கிக் குடித்து விட்டுக் கலித்தியம் தொல்லை ஒரு வாரப் பத்திரிகையை எடுத்துப் பிரித்துக் கொண்டு போய் நோட்டைக் கொடுத்தார் ஒரு கண்ணாடிக்காரர்.

"சிலிசுறை இங்கு, ஸார்!" என்று மாடசாமி சொன்னது அவர் காதில் விழாததாகத் தெரியவில்லை. ஏனெனில் அவர் பத்திரிகையில் ஆழித்து விட்டார். மாடசாமி நோட்டை வாங்கிக் சிவனதைப் பெட்டியில் போட்டு விட்டு வியாபாரத்தைக் கவனிக்கானான்.

ரயிலுக்குப் போகிற உட்படம் ஒருவாறு கலித்தியம் அவன் கண்ணாடிக்காரரைக் கவனித்தான். அவர் பிளாட்டபாரத்துத் தான் ஓடித்தியம் கிடந்த பெஞ்சியில் உட்கார்த்து பத்திரிகையில் புதைத்திருந்தார்.

அவருக்குச் சிவனதை கொண்டுபுது எப்படி என்று மாடசாமி யோசித்தான். கடை முதலாளி ராமையா கல்லாப் பெட்டியைப் பூட்டி விட்டுப் போயிருந்தார். தட்டிய கிடந்த சிவனதை யெல்லாம் மூன்று ரூபாய்க்கு மேல் இரந்து. வேறு எங்காவது போய் நோட்டை மாற்றி வராமென்றுதான்.....வேறு எங்கு போவது? அந்த ஸ்டேஷனுக்குத் இருந்தது இன்னும் ஒரு மக் கடை மட்டும்தான். அந்த மக் கடை நாயர் சிவனதை இருந்தாலும் கொடுக்க மாட்டான்.

அவரிடமே நோட்டைக் கொடுத்து விட்டுச் சிவனதை கொடுக்கும்படி கேட்டாவென்று என்று மாடசாமிக்குத் தோன்றியது.

அவரிடம் சிவனதை இருந்தால் நோட்டை ஏன் கொடுத்திருர் என்ற கிணவும் அத்துடன் கூடவே எழுந்தது.

சிவனதை இவ்வாறு விட்டால் பத்திரிகையை வாங்கு திரும்ப வாங்கிக் கொள்ளலாம். சர்பத் சர்ப்பிட்டதற்கு.....?

இப்படி யோசனை செய்து கொண்டிருந்தான் மாடசாமி.

மதுரை மாவட்டம், தான் புறப்படுவதற்கு மூன்று மணிக்கு ஒரு மூலை ஊதிற்று.

இந்தச் சமயத்தில், நாயர் கடைலில் காப்பி சர்ப்பிட்டுவிட்டு வந்த ஒரு பிரயாணி ஒரு

கதவைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே சென்று விட்டார். வண்டி போய் விட்டது.

கடைக்குச் சேர வெண்டியை ஆரணப் போக, ஒன்பது ரூபாய் பத்தனு அனுமத்தாகப் பெட்டியில் கிடந்தது. அதை என்ன செய்வது? முதலாளி வந்ததும் விவரத்தைச் சொல்லி அவரிடம் கொடுத்து விடுவது?

அம்மது.....
மாடசாமியின் மனசில் ஆயிரம் யோசனைகளும், புனராவோசனைகளும் எழுந்து எழுந்து குமைத்தன.

மாடசாமி கமர் பத்து வருஷங்களுக்கு முன், டிக்கட் இல்லாமல் அந்த லிபெரலனுக்கு வந்து சேர்ந்தான். அவன் அங்கே இறங்க வேண்டுமென்று உத்தேசித்தோடு வரவில்லை. அந்த டிக்கட்டைச் சோதகர் அவனை அங்கே இறக்கி விட்டு விட்டார்.

அவன் பரக்கப் பரக்க விழித்துக் கொண்டு பிளாட்டபாரத்தில் நின்றுபோது, பெட்டிக் கடை, ராமையா அவனைப் பார்த்தார்.

"வாடா, அப்போலி எங்கிருந்து வருகிறாய்?" என்று பரிசுடல் கேட்டார்.

"தென்காவியி விருத்து!" என்று கணீரென்று பதில் கொன்னான் மாடசாமி.

ராமையா உட்கட வேன்று கிரித்த விட்டு, அவனை அருகில் அழைத்தார். அவனுடைய ஊர், பெயர், விவரம் எல்லாவற்றையும் அவ் புடன் விசாரித்தார். எப்பனுடைய கவர்ச்சியான தோற்றமும், துருக்கான பேச்சும், அவருக்கு ரோம்பவும் பிடித்துப் போயிற்று. தன்னுடைய தாயும் தந்தையும் இறந்து விட்டார்கள் என்றும், எங்காவது போய் வேலைசெய்து பிழைத்துக் கொள்ளலாமென்று புறப்பட்டதாகவும் அவன் சொன்னான்.

அவன் பரியோடிருப்பதை அறித்து நாயர் கடைலிலிருந்து இரண்டு தோசைகள் வாங்கிக் கொடுத்தார் சர்ப்பிட்டச் சொன்னார்.

என்று முதல் அந்தப் பெட்டிக் கடைக்கு எடுபிடி வேலை செய்து கொண்டு ராமையா யின் ஆதரவில் வளர்ந்து வந்தான் எப்பயன்.

மாடசாமி கொஞ்சம் பேர்வயனுை பிறகு சௌகரியம் அவனைக் கடைலிலிருந்தே வியாபாரத்தைக் கவனிக்கச் சொன்னார் ராமையா.

மாடசாமியின் இயற்கையிலேயே கெட்டிக் காரணம் இருந்தான். இந்தப் பத்து வருஷ காலமாக எல்லாவிடங்களிலும் காலம் விடியத்தில் கை கண்டிப்பாகவும் நடந்து வந்தான் மாடசாமி. இதுவரை அவனுக்கு வேண்டிய யிருந்த தேவதாயம் வயிற்றுக்கு உணவும், உடுக்கும் கொம்புத் துணியுமே. இதற்கு ராமையா எவ்வளவு குறைவும் வைக்கவில்லை. மற்றபடி மாடசாமியின் வீடு, வாசல், படுக்கை எல்லாம் எல்லாம் அந்தப் பெட்டிக் கலையும் பின்பாபாரம்தான்.

ஆனால் கொஞ்ச காலமாக மாடசாமியின் மனசில் ஒரு குறை ஏற்பட்டிருந்தது. தன்னுடைய உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் ராமையா கொடுக்க வில்லை வென்பதுதான் அந்தக் குறை. எத்தனை காலத்துக்குத்தான் இப்படி வே வயிற்றுக்கு மட்டும் உழைப்பது? காது மோரப் போல் வீடு, வாசல், சம்பாதித்யம், குடித்தனம் என்று தானும் இருக்க வேண்டியார்?

கடை கல்ல வாபத்தில்தான் நடந்து வந்தது. இதிலிருந்து கிடைத்த வருவாயைக் கொண்டு பணியில் ஒரு 'ஷாப்' திறக்கும் சிவையி லிருந்தார் ராமையா. இவ்வளவு உண்மையுடன் உழைக்கும் தனக்கு 'இந்தா, ஒரு லுத்து ரூபாய் சம்பளம்' என்று கொடுக்க அவருக்கு மனம் வரவில்லையே என்று மனம் புழுங்குவான் மாடசாமி.

அதிலும் காது திணங்களுக்கு முன்பு நடந்த சம்பவம் ஒன்று மாடசாமியின் மன நிலைக்கு முத்தாய்ப்பு வைத்தது போலிருந்தது.

மாடசாமியின் தாய் மாமன், குடும்பத்துடன் பழனிக்குப் போகிறவர் என்று அவளை அகலாத்தாகச் சந்தித்தார். மாடசாமியைக் கண்டவுடன் அவ்வற்ற மகிழ்ச்சி

புடன் கூடிய சாளரங்களை விசாரித்து விட்டு, உடனே பக்கத்தில் நின்ற மனைவியையும் மகனையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்தார். அவர்கள் எல்லாரும் வண்டி மூலமாக அங்கே இறங்கியிருந்தார்கள்.

அத்தனையக் கண்டவுடன் மாடசாமி நக உப்பிலிட்டுப் பக்கத்தில் நின்ற பெண்ணைப் பாசத்து, "இது நம்ம கோமதி யில்கூடா?" என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டான்.

பத்து வருஷங்களுக்கு முன் பரட்டைத் தலைவன் பாவாடை கட்டிக் கொண்டிருந்த போது அவளை அவன் பார்த்திருந்தான். இப்போது அவன் எப்படி வளர்ச்சி பெறியதாக உருமாறிப் போயிருந்தான்!

"ஆமப்பா; உன் கோமதிதான்" என்று அவர் சொல்லி விட்டுச் சற்று நேரம் அந்த புஷ்டியான ரொணைச் சாதித்தார்.

கோமதி இதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்டவள் போல் உடனே தன் தாயர் பின்னால் போய் மறைத்து கொண்டாள்.

பின்பு அவர்கள் கொஞ்ச நேரம் போகிக் கொண்டிருந்து விட்டு, இன்னும் பதிலேயே திணங்கலில் திரும்பி வரும்போது அவளைப் பார்ப்பதாகச் சொல்லிப் போய்விட்டார்கள்.

அவர்கள் திரும்பி வரும்போது கோமதிக்குத் தனது அப்பாவிப்பாக ஒரு அநுமையான ஆறு கஜம் புடவை வாங்கி மாமனிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று திடீராகத் சொல்லி கொண்டாள் மாடசாமி.

இதற்கு வேண்டிய ஒரு பத்து ரூபாய் இவ்வளவு தான் உழைத்ததற்காக ராமையா ல்டம் கேட்டால் கொடுக்க மாட்டாரா?

இதை மென்ச அன்று ராமையா ல்டம் கேட்டும் விட்டான் மாடசாமி.

"பணம் ஒன்றும் இப்போது கிடையாது. அப்பனே! போய் வேலைவைக் கவனி!" என்று கிரத்தாட்சண்மமாகச் சொல்லி விட்டார் ராமையா.

மாடசாமிக்கு மனம் இடித்து விட்டது. அவருக்கு வேண்டியது நெகை, மற்றவர்களுடைய ஆசாபசங்களைப்பற்றி என்ன கவனி? அதற்கெல்லாம் அவனவனுக்கு என்று காது காசைகவினிருந்து.....

மாடசாமியின் கண்கள் பெட்டியில் விடந்த பத்து ரூபாய் நோட்டைப் பார்த்தான். அவனுடைய ஆசையைப் பூர்த்தி செய்வதே நெகை கொடுத்ததுபோல் பத்து ரூபாய் அது மத்தாகக் கிடந்தது. அதை எடுத்து வைத்துக் கொண்டுபோனால்? வேண்டுமானால் கடைக்குச் செல்வென்பது ஆறுநூற் பில் அன்றையப் பெட்டியில் போட்டு விட்டால். மற்றபடி இதனுடைய ராமையாவுக்கு பணம் ஒன்று? மாடசாமி அந்த நோட்டைக் கையில் எடுத்தான். அது பணம் வென்று புதுமை குவியாமல் அழகாக இருந்தது.

"அட திறத்தப்பா! தலைவிலே பிளாஸ்திக் போட்டுண்டா பெர்வ 'விகாஷ்' ஆயிட்டா என்னமோ?"

அதைப் பார்த்துப் பார்த்த அலறுண்டவ ரோடு 'நிம், நிம்' என்று வேகமாக அடித்துக் கொண்டது.

மாடசாமியின் மனம் இப்போது வேறு திசையில் திரும்பிற்று.

ஒரு வேளை அந்தக் கண்ணாடிக் காரை ரயிலில் திரும்பி வருபவராக இருந்து சாமையா இருக்கும் போது வந்து இதைப் பற்றிக் கேட்டு விட்டால் என்ன செய்வது?

கையிலிருந்த 'கோட்டைப் பெட்டியில் போட்டு விட்டு மாடசாமி மீண்டும் போயித்தான்.

அவ்வளவு திட்டமாக அவர் இங்கே வந்து எப்படிக்கேடிக் குடியும்? இப்பேர்ப்பட்ட மறநிப் பேர்வழி அதை வேறு எங்கேயாவது ஏன் தொலைத்திருக்கக் கூடாது?

"இங்கே ஒன்றும் சிக்கல் குபாய் போட்டு கொடுக்கவில்லை, ஸார்!" என்று முழுப் போடாகப் போட்டு விட்டால் அவரால் என்ன பண்ண முடியும்? தவிர அவர் நான்கே வந்து—அதையும் சாமையா இருக்கும் போது கேட்கப் போகிறார் என்பதுதான் என்ன சிச்சயம்?

அந்தப் பத்து குபாய் போட்டு மாடசாமி யின் கண்ணைப் பறித்தது, அவன் மனதைக்

கொக்கி போட்டு இழுத்தது. அதைச் சட் டென்று எடுத்து மடித்துக் கைக்குள் வைத் துக் கொண்டான் மாடசாமி.

.....ஒரு வேளை அவர் வந்து கேட்டு விட்டால்?

மாடசாமியின் போல்லாத மனம் ஆசையை யும் கிளப்பி விட்டு, பிறகு எதிர்வாதமும் பேசிற்று. அவன் களைத்துப் போனவன் போல 'கூஸ்' என்று வாயால் பெரு மூச்சு விட்டான்.

"அதுதான் ஒரே போடாக....."

அவர் அதை ஒப்புக் கொள்ளாத பிடி வாக்காரப் பேர்வழியாக இருந்தால்..... சச்சரவு வந்துக்கொது - காது பேர் கூடு கிளக்கன். அந்த டிக் கடை நாயர் வயி வ மூன்றால் வந்து 'என்ன சாமையா! இவ்வளவு பெரிய மனிதர் சுமமா போல் சொல்வாரா!' என்று பரிந்து பேச வருகிறான். அப்பொழுது என்ன செய்வது?

இதையெல்லாம் பார்த்தும்போது சாமையா என்ன சினைப்பார்? இத்தனை காலமாகக் களங்கமற்ற கம்பிக்கையுடனிருந்தவர் என்ன சொல்வார்.....?

மாடசாமியின் மனம் 'ஓ!' என்று பத்து வருஷங்களைக் கடந்து சென்றது. அவன்

பிரபல டாக்டர்

டாக்டர் கந்தசாயியைப் பற்றிக் கோவிலில் புகாரைப் பதிக்க முடியாது. அவ்வளவு பிரபலமான டாக்டர்; கைதாவிக்காரர் என்று கை எல்லாம் பெயர். ஆறுதலப்பட்ட விவரம் பெயராம். அவர் கைக்கு கொடுக்கும் சிகைப்புத் தண்ணீருக்கும் பக்காத் தண்ணீருக்கும் பங்குதான்.

அவர் மடித்துக் கொண்டு ஒரு விளையாட்டு, ஒரு நாள் அவரிடம் திருவாரூர் போகும்பயம் வந்தார். அங்கே அவர் ஏதோ கட்டி மாதிரி வீழ்ந்தது. அவர் போதுகூடியபயம் தவித்துக் கொண்டுவிட்டார். வேறு வேறு ஏதோ டாக்டர் வந்து பார்த்தார். "இது ஒன்றும் பிரமாதமில்லை. உயிர், வெளியே ஒத்தடம் கொடுங்கள். இரண்டு நாளைப் பரிசுரைப் போய்விடும்" என்று.

போய்விடும்பயம் அவர் கோக்கத்தைக் கொண்டு கொண்டு விட்டுக் குவந்தார்.

போய்விடும்பயம் தமது சமையற்காரனிடம் ஒரு பாதிரித்துவம் வேகிரும் பருகம் கொண்டு வரச் சொன்னார். சமையற்காரன் "எதுக்குங்க" என்று கேட்டான்.

"சாவிவிடுக்கிற கட்டிக்கு வேகிரி ஒத்தடம் கொடுக்கத்தான்" என்று போய்விடும்பயம்.

"கட்டிக்கு வேகிரி ஒத்தடம்! உடனே உடனேயே! வேகிரி ஒத்தடம் கொடுத்தால் கட்டி பழுத்துப் போகாது போய்விடுமே! வேண்டாம். குளிர்ந்த தண்ணீரில் கைவைத்து குளியலிட்டுக் கொடுங்கள். இரண்டு நாளைக் குணமாகிவிடும்" என்றான்.

அவ்வளவு அந்த கைவைத்தோடும் கோவில்தொடர்பில் விட்டான். போய்விடும்பயம் என்ன செய்வார் பாவம். கைவைத்தோடும் கட்டி பழுதுவதைத் தவிர.

அப்போது நான் கைவைத்தோடும் போய்விடும்பயம் டாக்டர் கந்தசாயி விட்டுக்குப் போனார். வழக்கம் போல நோயாளிகள் கட்டிம் அந்த மாயிடுக்கு. இரத்தமும் டாக்டர் கந்தசாயி, போய்விடும்பயத்தைப் பார்த்தது "சாவி விடுக்க! கட்டி எப்படி வீழ்கிறது?" என்று கேட்டார்.

"கட்டி குணமாகி விட்டது" என்று முகத்தில் சந்தோஷம் போட்டான்.

"நெய்யெடு! நெய்!" என்று டாக்டர். உடனே கொக்கம் பாய் "ஆனால்..." என்று.

"சாவி விடுக்க! ஆனால்..." என்று.

"சாவி விடுக்க! கொக்கம் பாய். வேகிரி ஒத்தடம் கொடுக்கவில்லை. என் சமையற்காரன் வேகிரி ஒத்தடம் கொடுத்தான் கட்டி இரத்தம் போய்விடும்பயம். குளிர்ந்த தண்ணீர் ஒத்தடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று பிடியாதம் வீழ்ந்தான். அதனால் அவன் இப்படியாகியே விட்டு விட்டான்!" என்று போய்விடும்பயம்.

டாக்டர் ஏதோ யோசித்த யோசனை. "என் சமையற்காரன் கட்டிக்கு வேகிரி ஒத்தடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னான். அதனால் தான் கொக்கம் பாய்..." என்று.

கந்தசாயி ஏதோ வீழ்ந்த கம்பித் தாண்டிப் பார்த்தான். அங்கே நான் அவன் அனுமதியாக வந்து நின்றேன். இதே இடத்தில் நின்றேன் கொண்டு தான் "வாடா, அப்பா!" என்று சாமையா அம்புடன் அவனைக் கப் பிட்டு ஆதரவு காண்த்தான்.

இதே சாமையா "போடா கொளியே!" என்று இப்போது கந்தசாயி "இப்போது கந்தசாயி ஒரு கணம் அவனுக்கு ஏற்பட்டது. அப்படியப்பட்ட நிலையை நினைக்கக் கூட அவன் மனம் வந்துவந்து. கையிலிருந்து குயாய் கோட்டைப் பெட்டியில் போட்டு விட்டு ஒரு பெருங்கடல் உட்கார்த்தான் மாடசாயி.

அவனுடைய மகமேய்க்காம் விவரத்தில் கொட்டிக் கொண்டுவிட்டது. சாவி கைத்தொடர ஒரு டம்மரில் சாவி போட்டுக் குடித்து விட்டு சிம் மிடுகாக உட்கார்த்தான்.

சாவி கொடுத்த விவரம் இப்போது வந்த சாமையா சிம்மியைப் பெட்டி கையில் பார்த்து விட்டு, "சாவி! அவரமன் கொடுத்தது" பந்த குயாயிக்கு மேல் என்ன விவரம் வந்தது?" என்று கேட்டான்.

மாடசாயி நடந்த விவரத்தை விவரமாகச் சொன்னான்.

ஆனால் சாமையா இப்போது கொடுத்த விவரம் போல் சாவி கொடுத்த விவரம் போல் போனான் போனது மாடசாயிக்கு சாவி கொடுத்த விவரம் இப்போது.

★

சாமையா ஒரு வாசத்தத்தில் வீழ்ந்த சாமையா இப்போது ஆசாயிபாடல் கொடுத்த வந்தான். அவனுடைய மகமேய்க்காம் சாவி கொடுத்த விவரம் இப்போது. இப்போது "மாடசாயி! நானும் இப்போது கொடுத்த பாதிரி ஒரு பாதிரி கைட ஆசாயிபாடல் போடேனும். இப்போது இப்போது உன் போனும். சாவிபாடல் பாதிரி பாதிரி கைகைச் சொந்தம். என்ன கொடுத்தான்? என்ன கொடுத்தான்?" என்று கேட்டான் சாமையா.

மாடசாயிக்கு என்ன கொடுத்தான் என்று தெரியவில்லை. அவனுக்கு உச்சரிக்கும் ஒரு குளிர் ஏற்பட்டது. சாவி கொடுத்த விவரம் இப்போது. அவன் கைகள் தானாக ஏழ்ந்த சாமையா சாவி கொடுத்த விவரம். அவனுக்கு ஏற்பட்டிருந்த விவரத்தில் சாமையாபாடல் சாவிபாடல் ஆசாயி அதே கண்ணாடிக்கார்தான் என்பதைக் கூடக் கவனித்தான்.

அறிவாளி!
ஸெவன் ஒ'கிளாக்
ஸ்ஸாட்டெட்
பிளேடுகளினால்
தினசரி முகத்தை
கடிவரம் செய்து
கொள்கிறார்.

ஸெவன் ஒ'கிளாக் ஸ்ஸாட்டெட் பிளேடுகள்

இந்த நாள் உத்தமரூப ஆவரம் செய்கிறப்பதிலும் இந்த நாள் அறிவாளி ஆவரம் செய்து வருகிற அருகில் தாவித்திட கொண்டு ஆவரம் செய்வதற்கு அந்த ரேஷன் தோட்டில்.

ஆனால், தினசரி கிடைக்காத இவ்வாறு, உத்தமரூப ஆவரம் செய்து கொடுத்திருக்கிற வேலுவன் ஒ'கிளாக் பிளேடுகள் கிடைத்திருப்பதால் அறிவுடைய, வேலுவன் ஒ'கிளாக் பிளேடுகள் அறிவுடையவர்களை, உத்தமரூப ஆவரம் செய்கிற, தெரிந்த உத்தமரூப ஆவரம், உத்தமரூப ஆவரம் கிடைக்காத நாள் தினசரி.

வேலுவன் ஒ'கிளாக், அறிவாளி தோற்றம் இவ்வாறு, அறிவாளி தோற்றம் செய்து கொள்கிறார்! தினசரி வேலுவன் ஒ'கிளாக் பிளேடுகளிலும் ஆவரம் செய்கிறார்.

7 o'clock

ஸெவன் ஒ'கிளாக் ஸ்ஸாட்டெட் பிளேடுகள்

10 பிளேடுகள் கொண்ட
பாகெட் ரூ 1

55(13) 7000.

26. ஆபத்தும் ஆராய்ச்சியும்

மீராணி அப்பொழுது பார்த்த உருவம் வேறு யாரும் இல்லை. சந்தேகமும் ஸாஷ்டத்தனமும் கொண்ட கோவிரத்தன் தான். கோவிரத்தன் தான் என்பது தெரிந்ததும் அவன் மனத்தி லிருந்த பயமும் கடுக்கமும் மறைந்து, கோபமும் ஆத்திரமும் பொங்கி எழுந்தன.

"கான் கிணத்தப்படிபேதான் ஆயிற்று. எனக்குத் தெரியும், இன்று சாத்திரி நீ அந்த காடோடிப் பச்சைக் கையகின்ற விஞ்சுதை வேடிக்கைப் பரிக் கப் போகாவென்று. கான் கிணத்தப்படிபேதான் நடந்து விட்டது. உனக்கு அந்த ஸாஷ்டப் பொறுக்கிப் பயல் சிங்காரத்திடம் ஒரு மேகம் விழுந்திருக்கிறது என்பதும் எனக்குத் தெரியும்" என்றான் கோவிரத்தன் தன்னுடைய திறமையால் ஒரு சகலபந்தை கண்டு பிடித்து விட்டவன்போல். "அதன்பற்றி உங்கடென்ன! என் கையை மலிகாதபோடு விட்டு விடு. இல்லாவிட்டால்..." என்று சீறினான் மாதவி.

"அவ்வளவு பட்டப்பாடப் போனதே, மாதவி. இப்போது நீ என் கையில் சரிவானபடி கித்திக் கொண்டு இருக்கிறாய் என்பதை மறந்து விடாதே. ஊகாவதும் ஊர் உன் தாத்தாவிடம் கம் கம்பான விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசி ஒரு ஸூதரன் செய்யப் போகிறேன். ஆனந்தனுக்கு உங்களைக் கலவாணம் செய்து கொள்ள இஷ்டமின்மை என்று எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். ஆகையால் முறைப்படி ஊர்தான் உங்களைக் கலவாணம் செய்து கொள்ள வேண்டியவர். உண்மையை அணுகிறது என் சொல்பெறுபடி சென்று..." என்று அவனிடம் சமாதானமாகப் போலீஸவர் போல் அவனைத் தவிர்த்து அணுகித் தொண்ட ஸூதரன் கித்தான் கோவிரத்தன்.

அந்த சமயத்தில் அவனிடமிருந்து மீளுவதற்குச் சரியான வழி எதுவென்று யோசித்தான் மாதவி. திறகு எட்டென்று தன் இலையிலிருந்து

எதைபோ எடுத்தான். சிலவு வெளிச்சத்தில் அவன் கையிலிருந்த அந்தச் சிறிய கத்தி பன பன வென்று மிஸ்ஸியது. கோவிரத்தன் அந்தக் கத்தியைக் கண்டதும் "ஹா....." என்று உச்சரிட்டான்.

"மலிகாதபோடு என் கையை விட்டு விடு. இல்லாவிட்டால் இந்தக் கத்தி உன் கெடுகெடு ஏறும்" என்றான் மாதவி. கத்தியை அவன் கழுத் துக்குச் சமீபமாகக் கொண்டு போய்,

கோவிரத்தன் மாதவியின் கையிலுள்ள கத்தி யைக் கண்டு உண்மையிலே பயத்து விட்டான். ஆனால் அவன் தன் பயத்தை வெளிப்ப காட்டிக் கொள்ளாமலிருக்கப் பிரயத்தனப் படுவதவர் போல் ஒரு சிறப்புச் சிறந்தான். மாதவியின் கையை விடாமியேய், "இதென்ன மாதவி! இந்தமாதிரி வேடிக்கை பெண்மாம் நீ இதற்கு முன் செய்ததில்லையே.....! திடீரென்று உனக்கு என் இந்த கிணவாட்டியப் பிரியம் வந்தது! உனக்கு எதற்கு இந்தமாதிரி ஸாஷ்டப் ஆபத்தாகச் செய்யலாம்....." என்றான். மல்லிய சிலவின் ஸூனியில் அப்பொழுதுதான் அவன் கடுத்திருந்த உடைபையைக் கவனித்தான். "ஓ அப்படிபா! இப்பொழுதுதான் விஷயம் புரிந்தது. நீ அந்த காடோடிகள் மாதிரிபோ உடை உடுத்திக் கொண் டிருக்கிறேயே.....! அதற்குத் தகுந்தாற்போல் இந்த ஆபதமும் உன் தாலிலே இருக்க வேண்டி யது சிவாயம்தான். அந்தக் காட்டுமீரான்கடிக் "உட்டத்தை விட்டுத்தான் நீ வந்து விட்டாயே? இனிமேல் உன் வாயில் கத்தி எதற்கு! அதை விடு என்றிரு....." என்றான்.

திடீரென்று அவர்கள் இருவருடைய கைகளைத் தையும் கவசிக்கது இன்னொரு கை. ஒன்ற! அவர்கள் இருவரும் சிதறியப் பார்த்தனர். ஆனந்தன் அவர்களை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்க னான். அவர்களுக்குச் சமீபமாக வந்து இருவர் முகத்தையும் மாறி மாறிப் பார்த்துவிட்டு

அவர், "இந்த வேலையைத் இந்த இடத்தில் உங்களுக்குள் மனம் உண்டா? இவர் உங்களை ஏதாவது சொந்தரடி செய்கானா, மாமனி!" என்று கேட்டார். எல்லாத்தொடும் பதிலித் தொடும்.

அந்த நேரமாக இருவர் அவர்களிடையே வந்து முடிந்தபொழுது போனதில் தன் உணர்ச்சிக்குள் சிறிது மாற்றம் கொண்ட வேண்டி, சிறிதளவு அவர் மேதவாகத் தன் பிடிவிலிக்குத் தாதுவின் கையால் கைய விட்டார். மாமனி எட்டென்று வந்தது சிறிது கத்தியை மறுபடியும் தன் இடத்தில் சொல்லிச் சொன்னார். "முடிந்ததானால்தான் உங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறவர் களுக்கு என் கைய புத்தி கற்பிக்க வேண்டாமா, அந்தான்..." என்று ஆனந்தமாய் பார்த்து.

அப்பொழுது அங்கே என்னதான் நடந்திருக்குமென்று ஆனந்தம் உணர்ந்து அதற்குச் சொன் டார். "அந்த ஈரடோடிவிலிப் பழக்கத்தினால் அவர்கள் முடிந்ததானமேலும் உங்களுக்குத் தருகின்றது, மாமனி. நீ இப்பொழுது அந்தக் கருத்தியை என்னதும் செய்யத் தவிர்த்துக் கொடு என்று சொல்லிடுவோம்" என்று ஆனந்தம்.

"அந்தக் கருத்து எங்கு கொள். ஆனால் என்னை என் பதற்குத் தான் வேண்டாமா!.....இப்பொழுது கொடுத்த வார்த்தை, அந்தான்! மறுபடியும் இவர் என் கையிக்கு வரக்கூடாது. அப்படி வந்தால் நீயைக் கொடு என் இவர்களைச் சொன்ன விடுவோம்" என்று மாமனி துடிக்காதுடன்.

மாமனி மீதான கோபத்தொடும் அவ்வாறு தொடரும் இப்பொழுது ஆனந்தம் தெரிந்து கொண் டான். தன்னுடைய திறமையாலும் வார்த்தை உயிரினால் மாற்றிக்குச் சொன்னதும் ஏற்படும்படி சொல்லி நினைத்தான். "அந்த ஈரடோடிவிலிப் போலீசு அவ்வளவு இடுகின்றது. அவர்களை வாய் வளையப்போம் அவ்வ, மாமனி! இந்த வேலையில் அவர்களுடைய விருத்திக்குச் சொன்ன வேலையைப் பார்த்து வேண்டுமென்று உங்களுக்கு அவர் தொன்றியதுதான் விவரம். என்னை உங்களால் விட அவர்களோடு கொடுக்கப் படுக உங்களுக்குத் தாங்களும் இடுகின்றது. நீயாவதே போல் உடைய வார்த்தையினால் பார்த்தால் உன்மையாக இருக்க அவர்கள் பார்த்தவனோ என்று கூடத் தொன்றுகிறது. உங்களுக்கு இடமும் ஆனந்தம்! அவர்களோடு போய்ச் போகத் தடுவாரோ என்று கூட என்னை இடம் இடுகிறது..." என்று.

"என் அவர்கள் எப்படியாகும் என்னை தெரிந்து கொள்ள அவர்கள் சித்தமாய் இடுக் கின்றனர். என்னை அவர்களோடு பழகும்பொழுது ஏற்படும் ஆனந்தம் விட்டிருக்க ஏற்படுவ திலும், என்னுடைய அவர் முறையதும் தந்த வேளையில் நீயாவது கருத்தியைக் கட்டுப்பாடு இல்லாமலும் ஓடிவாடி வந்தவனாய் ஏற்படு தான். அப்படி எல்லாவிதம் வாரும் அவர்கள் போகத் தடுவாரோ என்று கூட என்னைத் தொன்றுகிறது..." என்று ஒரு பெருமூச்சு விட்டுக் கொள்ள.

அவர்களைக் கொட்டி ஆனந்தம் அவர்களைப் பார்த்து தொடர்ந்து ஒருமுறை பார்த்தான்.

"ஆமாம். உன்மையிலேயே அவர் ஒரு ஈரடோடிவிலி" என்று சொல்லிவிட்டுக் கொள்கிற அந்த இடத்தை விட்டுச் சிறிது தூரத்தில் வந்தது சிறிதும்.

ஆனந்தம் மாமனியை விட்டும் கொண்டுபோய் விட்டு விட்டுத் திரும்பி வந்தான். சிறிது கொள்கிற

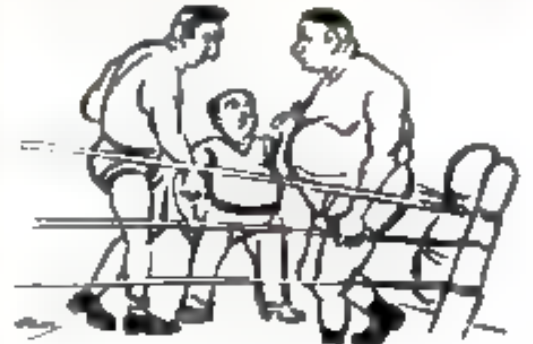
தும் அவனும் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு விட்டான். "மாமனிக்கு இவ்வளவு வேலையும் வரும்படியாக நீ என்னை சொந்தம் என்றுதான் எனக்கு விளங்கவில்லை. சிறிதுமேல் அவ்வளவு பெரும் வந்தால் உங்களுக்குத் தெரியவில்லை. நீ உயரத்தில் இன்னும் சொல்லப் பாடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பெண்ணிடம் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பத உங்களுக்குத் தெரியவில்லை. உங்களை விடும்படி பெண்ணிடம் நீ கொடுத்திருக்கிறது. மாமனி உங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற உங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற உங்களுக்கு என் அப்படியாவது. நீ தான் அவருக்கு ஏதோ கொடுத்திருக்கிறாய். சிறிதும் சொந்திக்குக் கொடு..." என்று ஆனந்தம் வந்ததத்தொடு.

"அவர் என்னை அந்தக் கருத்தியைக் குத்திக் கொண்டு விட்டதான் நினைத்தான். அவர் அப் படிச் சொல்லுகின்றது என்னைத் தெரியும். அந்தக் கருத்தியைப்போல் தான் வாரும் அவர்களிடம் வேறு இரக்கத்தையாக நடத்துக் கொண்டு வர வேண்டும். ஒருவர் அவர் என்னைக் கருத்தியைக் குத்திக் கொண்டு வர ஆர்வப்படுவதற்கிடம், அந்தவாறு என் படியப்படு போவதற்கிடம், என்னுடைய என்னமென்றால் சிறிதுமேல் உங்களிடம் குடும்பம் சொந்தத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதுதான். ஒருவர் மாமனியின் சம்பளமும் அந்த வேலையாக வந்தவின் சம்பளமும் அப்படியாவது போலிருக்கிறது. இந்தக் கொள்கை யைக்கு ஒரு சம்பளமும் கருத்தியைக் காட்டுவதற் கில் அந்தக் கொள்கைத் தெரிந்த கொள்கையால் விவரப்பாடு தெரிந்ததோ" என்று அந்தவாறுத் துடிக்கிறார்.

"கொள்கை! ஏதாவது சிறிதளவு கொண்டு தெரியாதே. மாமனி ஒரு வேளையே, அப்படியான போல், முட்டிச் செய்வதாய்தான். இதைத் தவிர அவர்களிடம் ஏதோ சம்பளம் இப்பொழுது நீ நினைக்கிறாய், இதைவாய் முட்டாத்தான்" என்று ஆனந்தம்.

"என் முட்டாத்தானே! எப்படியாவது ஒருவேளை இடுகத் தவிர, ஆனந்தம்! என்னைப் பார்த்து உங்களுடையதே! மாமனியின் வார்த்தை யிலேயே ஒரு அந்தவளம் இப்பொழுது என் நினைப்பது உங்களுக்குத் தெரியாது முட்டாத்தான்..." என்று கொள்கைத் தீர்மானமாய் துடிக்கிறார்.

"ஆனந்தம் அவனுடைய அப்படியாவதுதான் போதாதது கருத்தித் தன் மூலமாய் உடைத்துக்

செய்து:—இந்தக் குடும்பம் என்ன உடைய இருவருக்கும் தான். தான் வேறும் செய்த எப்பொழுது வந்ததும் கொள்கையாக.

அழகிற்காவ அரிய சாதனம் 'ஒட்டின்'

"Of all the toilet creams that I have used, I unhesitatingly prefer Oatine Cream as being the pleasantest and most satisfactory for improving the complexion."

Kanan Devi

OATINE
SNOW AND CREAM

Make sure seal

is unbroken

on

வலியை ஒழியுங்கள்

**ஸாரிடன்
'ரோஷ'**

98-000123

பாண்டியன் இன்ஷூரன்ஸ்

கம்பெனி லீமிடெட்

(இந்தியாவின் ஸ்தாபனம்: 1833)

தலைமை ஆபீஸ்: மதுரை

சிறந்த சேவை செய்து வருகிறது

நேருப்பு, கம்பக், மோட்டார், விபத்து

முள்ளா கவனித இன்ஷூரன்ஸ் திட்டங்கள்

மொத்த ஆஸ்திகன் - - ரூ. 87,00,000

இளைகள்: பம்பாய், கங்கூத்தா, தாகுரி, சென்னை
திருவனந்தபுரம், கோயம்புத்தூர்.

அவனும் என்மொழையும் புறக்கணிப்பேன் பட்டார். அவரைச் சேர்ந்தவர்களுடையும் முத்த வாக எய்தியே போது. அவன் எவ்வளவு வன்மையாகப் பட்டாரோ வென்றுமென்று என்மொழை செய்த விட்டதை எண்ணிக் கோபமடைந்திருந்தார். பாலம்! அந்தக் கட்டத்தாசியடைய தங்கத்தை பண்ணிக் கொள்ளவும், கொள்ளத்தை எண்ணித் தங்கம்தான் பச்சைதரப்பெட்ட வெண்டி பிடுகிறது.

ஆகவே, தன்னைத் தங்கமாவது மூலம் கொடுத்த படு பொலவாரை எடுத்துக்கொள்கிற பண்ணியும், அநெய்யைக் கொள்ளுவது இவ்வ முத்ததோடு பொலவாரை என்று தங்கம் எதிர்பார்த்ததும் இயற்கையானதோ! கொள்கிற தங்கம் இருக்கும் இடத்தைத் தேடிச் சென்று போனார்.

சரி! உங்களுக்கு எப்போதே உங்கள் படுப் பந்தாரை அவன் தரிசுமையில் உட்காத்திருப்பதைக் கண்டிருக்கிறீர்கள் அல்லவோ வெறுக்கிறது.

கொள்கிற தங்கம் நோக்கி வருவதைக் கண்டதும் தங்கம் பரபரப்போடும் பயத்தோடும் எழுந்திருந்தார். கொள்ளத்தின் ஒரு விழிப்பைக் காத்திருக்கும் இரக்கமும் காணப்பட்டதை அவன் அறிந்தார். அவனுடைய பட்டிலும் பருமும் சித்தி தணிந்தன. "எங்கோக் கண்டு எதற்காக இப்படி பயப்படுகிறேன்! இப்போது இங்கு எவர் உங்களை நோக்கியே செயல்படவில்லை. எங்கோப் பார்த்தாலே அது உங்களுக்கு விதங்கமல்லவா! என்மொழை நோக்கு எப்படி முடிவென்று சிந்தித்தார்களோ என்று எனக்குத் தெரியும். அவர்களுடைய கம்பிக் கையால் கிளப்பும் பரபரப்புப் போலவே அவர்களைக் குத்தித் திருத்த புருஷன் ஈரத்தானென்றும் எனக்குத் தெரிந்த போன்றே நீதானென்றும் சிந்திப்பே இரண்டு பொருளும் இங்கேயே பார்த்தாங்க. அவர்களை சிந்தித்தபோது தங்கமேயே. ஆனால் எனக்குத் தெரியும், உன் மனம் அப்படி இங்கு என்று தங்கம், என் மனமும் அப்படி, இங்கு, எது பொருத்தவாழ்கிறதோதான் மனம் பொருத்த வேண்டாமா! கீழும் என்னும் குழுகைப் பருவத்திற் குதித்த கொல்லாமை விடுகிறதெனினும். அப்போது இருந்த உன் மனம் என் மனமோடு ஒட்டினதா யிதே என்று எனக்குத் தெரியும்" என்று சொல்லியவாறே கொள்கிற உட்காத்தார்.

அவனும் அவனுக்குச் சரியான உட்காத்தார். "ஆமாம், கொள்கிறேன்! கீழும் என்னும் கொள்கிறவர்களை மனமாய்க் காண்கிறேனெனும். உன் மனம் எனக்குச் சேரும்படி சிந்திப்பே உண்டு. ஆனால் எவர் உங்களைப் பரபரப்புகளைக் கொள்ள....." என்று சொல்லியவன் மனமே பொத்தி நோக்குமல் தங்க குளத்தில் கொண்டார்.

".....ஆதர்சபாடலியும், என்பது எனக்குத் தெரியும், தங்கம். இதற்காகச் சிவனடியுடையதே. ஈரமும் உங்களைக் கவனமாய் செய்து கொள்ளுகிறேன்மென்று, உங்களுடைய எண்ணம் கொள்ளாத கைத்தரம் எனக்குப் படுகிறது. உன் மனம் எனக்குத் தெரியும். ஒருநாள் பட்டிலை எதிர்த்திருக்கிற இரண்டு கையால் வந்தாங்கியே, அவர் களை, ஊக்கம் என்னும் கையால் கட்டி உங்களுக்கு அரை, இப்போது" என்று சித்தித் கொண்டே கட்டினான் கொள்கிற.

இருந்த விட்டதும் தங்கம் அவன் கைப்போடு பார்த்தார். "உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்.....?" என்று சொன்னார்.

கொள்கிற சித்தித் கொண்டே "எனக்குத் தெரியும், என் தெரியுமா....." எனவும் உங்களைப் பொலத்தான் இந்த மனம் ஒரு இடத்திலே

உபாத்தியாயம் (எனக்கு வருப்பம் ஒரு சிவனப் பெண்ணுக்குக் கித்தம் சொல்கிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்) — இப்போது பார், உங்களுக்குப் பத்து வீரக்கம் இருக்கிறதான். அந்த நான்கு வீரக்கம் இங்கு என்ன கைத்துக் கொண்மோம்... அப்போது...!

மாணவம்:- ஆதர்சபாடலம் பட்டம் தந்து போய் விடும், சார்!

பரி கொடுத்தவிட்டுத் தவிக்கிறேன். உன் மனமே உன் தனியே எனக்குத் தெரியும்தானே என் மனமே உன்னதமும் உன்விடம் சொல்லுகிறேன். அந்தப் கையாண்டோடு பட்டிலை சிவ் பேத்து மாதவித்து ஒருத்தி வந்தானே, அவந்தான் என்னை மயக்கிப் பித்தாக்கிவிட்டான். ஆனால் என் கதை உன் கதைகளிடையே மனம் மனது. அவனுக்கும் என்மேலே ஆக இருக்கிறது. வானத்து உட்காத்தியம் 'வா, வா' என்று உப்பிட்டாலும் கம்பமே அவை கொடுக்க முடியுமா! இந்த ஊக்குகே நோக்கிக்கொண்ட ஒரு குழைப் பேத்தியைப் பற்றி என் மனமாய்க் கிடக்க முடியுமா! ஆனால் கிள்கிற கிள்கிற உருகிக் கொண்டிருக்கிறேன். உட்காத்தியமும் எட்டிக் கையால் பிடித்துப் போய் கையா என்று கொண்டிருக்கிறேன்....." என்று சொல்லி ஒரு பெருந்தை விட்டார்.

தங்கம் அவன் முத்தமப் பரிதாபத்தோடு பார்த்தார். "ஆகத்தனம் என்மேலே நோம்ப இரண்டாம் கைத்திருக்காது. ஆனால் அதனும் என் புண்ணியம், கொள்கிற! அவர்களுக்கேயே எனப் பணம், வா, 'வீடு, வாசல், சிவம், சிவம், வாடு, உண்மையாக உண்டு. பெரிய மனிதர்கள், ஆனால் என் ஈடுபாடுகளைத்தானே! கைக்கு எந்த விதத்தில் அவர்களோடு உறவுகொள்ள அருகதை! இதெல்லாம் கைத்தியக்கொத்ததைய்தான். ஆனால் இந்த மனம் ஏனோ கெட்டுப் போகிறது. இவ் வளவு தூதிக் கட்டத்தோடு பிறந்த எனக்கு எதற்காக இந்த உயிர் கைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றுகூடத் தொனது.....?" என்று.

"வினாக்கள் எதிர்ப்பட்டு ஏதாவது சேர் தட்டித், தங்கம். நீ அந்த மனிதன் மனமே கைத்த ஆக ஒருநாளும் வினாவுது. அவனுக்கு உப்பிமேலே ஆக ஒரு பட்டிலுக்குக்கு அந்தக் கதையையால் சிந்தித்துவிட்டே கூடாது. நீ வினாவுக்குத் தட்டிப்பாடு. நீயேயும் ஒருநாள் அவன் உங்களைக் கவனமாய் செய்துகொண்டு இந்தக் கட்டத்தை விட்டு உங்களைப் பிடித்து ஆழத்தில் கொண்டு போய் போகிறது, பார்!" என்று திடீராக குரலில்.

"அப்படி கூடும் என்று என்ன சிந்திப்பே, கொள்கிற!" என்று சொன்ன தங்கம்.

“என் னா! நீயை பார்த்தும்
கருவியைத் துக்கிக் கொண்டு
இளம்பி விட்டாயா?”

“என் னா! பண்ணுதேது!
புறாவை வளவி வந்தேன். ஏதே தீய
தும் உடைத்து விட்டேன். இருப்பீர்
கொடுக்கக் கொண்டு போடுதேன்!”

“என் தீயமாய் அப்படித்தான் உட்கல்
போகிறது. அந்த மனிதனுப் பார்த்தாலே தெரிய
விடுமோ, அங்குப் பூரணமாக வம்புமான் என்று!
ஆனால் வம்புமன் பேசுதலால் வம்புக்குள் போ இது
தே இந்த ரகசியத்தைத் தெரிந்து கொள்ளக்
கூடாது. அப்படித் தெரிந்தாலும் அவர்க்கு வம்பு
மன் விதம்பலப் பார்த்தோடினோடு விட்டு விடு
படி செய்வதற்கும் இவதத்தான் என் உன்
விடம் கொள்வதற்காக வந்தேன். என்னைக்கு
இப்போ நம்ப இரண்டு பேர் மேலும் கொடு
மாயும் வெறுப்பாயும் இருக்கலாம். ஒருபுறம்
அவர்க்கு கொடுப்பதையும் வகுத்ததற்கையும் உன்
தனம் செய்வதாயே வந்ததுவிட்டு வம்பு
கொடுப்பதையும் வகுத்ததற்கையும் வகுப்பதையும்
இருவரும் தானும் சொந்தே வம்புமன் உன்
இடத்தை விட்டு வெளியே விரும்பினால். அப்
புறம் தனிவாய் பிச்சு வன் மாதலியாயும்
உன் குலத்தையும் சேர்க்கவேண்டும். என் இது
வரும் சொந்தே போவதைக் கண்டால் பகிர்த
லும் என் தனிவாய் போல் என்னை உன்னை
மாய்க் காணத்தைக் கழிப்பே போடுவோமென்று
நினைத்துக் கொள்ளுவாய்க். வேறு தெரிவிக்க
கொடுக்கும் கொள்ளு மட்டிலும். இதில் உன்
குல் செய்வதற்கான” பம்புமன் சொன்னான்.

“சம்பந்தம்தான், சிவனாயி” என்று சொல்லி
அவன் முகத்தைப் பார்த்தான் தன்னை.
அப்போது அவன் மாதலியைத் தெரிந்து இது
கொடுத்து ஒன் ஏற்பட்டதோன் இதுமாதலி
கொண்டும் ஒரு பிசாசும் ஏற்பட்டது.

கோடுவந்த தன் வந்ததற்கும் மாதலி ஒரு
காழ்க் வந்ததற்கும் போன்றதைத் தனித்த
போன்றமென்று நினைத்தான். ஆனால் அவ
னுக்கு அதை நினைப்பதைத் தெரிந்து கொள்ளத்
தகுந்த சந்தர்ப்பமே வரவில்லை. வேறு என்

விதமான ஆதாரமும் கிடைக்கவில்லை. வன்
வைத் தனிவாய் சந்தித்துப் போல் சந்தர்ப்பமே
கிடைக்கவில்லை. ஆனால் என்னவது ஒருநாள்
அவர்க்கு தனிவாய் சந்தித்து பிசாசு உன்மைய
வைத் தெரிந்து கொண்டுவிட வேண்டுமென்று
அவன் நினைத்திருந்தான்.

ஆனால் இத்தகைய காரணம் பிசாசுக்கும்
போது தன்னுடைய கொந்த வன்னை எப்படி
பாதுகாத்துக் கொள்வது என்று அவன் நினைத்
கொண்டான். அவனுடைய ஆலோசனையால் பட்டிக்
காரின் சொந்திலேயே இருந்தது அவன் பட்டிக்
காரனுடைய பேத்தியைக் கல்யாணம் செய்
கொண்டால் தான் அவனுடைய சொந்தத்திற்குக்
கல்யாணம் அடைவான். ஆனால் உன்மையில் அவ
னுடைய பேத்தி பார்த்துநதான் அவனுக்கு
விளம்பவில்லை. உன்மையால் வேறு காரணத்தின்
தனிவாய் இருக்கும் தன்மையால் பட்டிக் காரின்
பேத்தி என்று நினைக்கப்பட்டால் அவர்க்கு கல்யா
ணம் செய் கொண்டு அவன் முயற்சிக்க
வேண்டும். ஆனால் அதற்கு ஆதாரமில்லாமல்
போல் மாதலியே பட்டிக் காரின் பேத்தி என்று
நினைக்கப்பட்டது விட்டால் அவர்க்கு கல்யாணம்
செய் கொண்டு வேண்டாம். முயற்சியில் ஒருபு
வேண்டும். ஆனால் மாதலிக்கும் அவனுக்கும்
அவ்வளவு பொருத்தம் இல்லை. அவர்கள் சில நாட்
களை அவன் மீது அவனுக்கு பம்புமன்களாக
வெறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அன்று இரவு
அவர்க்கு சந்தர்ப்பம் குத்திக் கொடுக்கக்கூட அவன்
தயாராக இருந்தான்.

ஆனால் அவன் மாதலியிடம், தான் அந்த
கொண்ட ரகசியத்தைக் கொண்டுவிட்டது அவர்க்கு
தன்னைக் கல்யாணம் செய் கொள்ளும்படி செய்
வதாயிற்று! அப்படிச் செய்வதும் மாதலியே
விருப்பம் அவர்க்கு கல்யாணம் செய் கொண்டு
சந்தர்ப்பம் உடைத்ததால் நினைப்பில் என்று என்னை
மும். இதை என்னும்போது உன்மையால்
பட்டிக் காரின் குற்றம் மனையத்தைக் கார
பாற்ற வேண்டுமென்பதை அவன் மறந்து விட்
டான். மாதலி தன்னைக் கல்யாணம் செய்
கொண்டு அதனால் பட்டிக் காரின் சொந்த
மறந்தும் அவனுக்கு எப்படியாக இருந்தான்
ஒரு ரகசியத்தையும் அவன் மாதலியோடு வைத்
துக் கொண்டு சந்தர்ப்பம் இருந்தான்.

இதையெல்லாம் நினைக்கும் போது என்
கொள்க தன்னைக் கொண்டு தன்னை அடித்த நி
காரத்தில் நினைவு அவனுக்கு வந்தது. அவ
னுடைய உட்கா கல்யாணமும், மாதலியும்,
அவனுடைய நினைவுக்கு வந்தது. மாதலி அவன்
மீது ஆகை வைத்திருக்கிறது, அவன் சிவனாயி
இரண்டு நூறு தடவை தனிவாய்க்கு சந்தித்திருக்
கிறது. அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் நினைவு கொ
டுக்க என்மையும் அவனுக்குத் தெரியும். சிவன
சந்தித் மீது வைத்த மோகத்தில் அவன் வந்த
தற்குள்ளே இரண்டு பாதலி எத்தனையது தனி
வாய் காரணத்தையும் செய்வான் என்று அவனுக்கு
பட்டது. முயற்சியில் சிவனாயிதை ஒழித்தான்
தான் மாதலியிடம் அவன் கொடுக்க முடியும்.
சிவனாயிதையும் மாதலிக்கும் உன் கொடுக்க
வந்ததற்கு வேண்டுமென்று அவனுக்குத் தென்
னது. இது பிசாசுமன்கள், தன்னுடைய மாய
வாய் பட்டிக் காரின் கொள்ளு போதும்.
ஆனால் அவர்கள் இந்த ரகசியத்தைக் கொண்டு
போனும் வேறு ஏதாவது விபரமான முயற்ச
தும் முயற்சியாயிற்று!

அந்த பிசாசும் அவனுக்கு அவ்வளவு தாமதம்
தான் பட்டவில்லை. (தொடரு)

நீங்கள் இன்று உங்கள் பற்களை மக்ளீன் செய்தீர்களா?

மக்ளீன்ஸ் செய்தீர்களா? பற்பரக நுய் நு வீதமாக வேலை செய்கிறது. பற்களை வெள்ளைப்பாதி, அலகுகளைப் பளபளப்பாக்குகிறது. உணர்வுகளைத் தூண்டுகிறது. — இவை எல்லாம் ஒரே வாயத்திலே தான். அதனால்தான் உங்களுக்கான பல்பரக மக்ளீன்ஸ் செய்தீர்களா? உதாரணமாக பற்பரகையைப் பித்தெடுக்கிறீர்கள். மக்ளீன்ஸ் தினமும் இது நடவணை உய் செய்கிறார்கள்.

“...உங்களது அற்புதமான மக்ளீன்ஸ் பற்பரகையை மதிக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவிக்கவே நான் எழுதுகிறேன். எனது சிவந்திரில் பலர் இப்பொழுது இதை உபயோகிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.”

இப்போது பெரிய அளவிலும், சித்திரமான அளவிலும் அளவிலும் கிடைக்கிறது.

பற்களை அதிக வெண்மை யாக்குகிறது

சித்திரமான அளவிலும்.

பேர. எம். மாக்ளீன்ஸ், லண்டன் அலகில் (இந்தியா) லி.,
தலைக மேட்டி 8377, பம்பாய் 38, தலைக மேட்டி 387, சென்னை
தலைக மேட்டி 1370, மதுரை.

NTU 46,726.

தீயாகி யார்?

என். பி. ஹக்ஸன்

“அவன் என்ன இருந்தாலும் பணக்காரி என்பதைக் காட்டி விட்டான். நான் வரிதாய்கூட அது கைக்குக் கொள்வதும் கொடுப்பதாக ஆகும் என்பதைக் காண்பித்திருக்கிறேன், என்னவோ!” என்று சொல்லிவிட்டான்.

“என்னவோ, என் கொடுத்த கைத்தொகை அப்படியே தான். அவனைக் குற்றம் சொல்லி என்ன லாபம்?” என்று சொல்லிவிட்டான். ஆனால், அவன் மனமும் உட்கூறத் தன்னைவிட உதர சைவத்தை என்னவி வகுத்ததான் செய்தது.

அவன் உன் பக்கம் குறுக்கிட்டுப் போது அடுத்த விட்டுப் பாட்டி வேண்டுமென்றுப் பேசிக் கொண்டிருந்தது காண்பித்திருந்தது. “இருக்கிறேன் அவன் குறுக்கிட்டுக் கூண்டு சிறையு கொண்டிருக்கிறான். ஆனால், அவன் தன்னைச் சாந்தா பத்திர சூயாசை அனுப்பி விட்டுத் தான் வரமுடியுமாது என்று சொல்லும் எழுதி விட்டானாமே!”

“அவனுக்கு என்னவோ பணக்காரி. அன்னாபா வீடுகளுக்கும் அவன் ஏதாவது தானே! அவன் விட்டுக் கல்யாணத்துக்கு வந்தால் கொள்வதும் குறைந்தது விட்டான்!”

“பணக்காரியா? அந்தப் பணமும் கொள்வதும் வாராவே வந்தது என்பதை நீசாத்துப் பார்த்தால் தானே! பார்த்துப் போனால் அவன் பணக்காரியானதால் தான் கத்தரம் ஏதாவது. அவன் அந்தக் காலத்தில் செய்வதை ஒரு நடவை இல்லாவிட்டால் ஒரு நடவை நீசாத்துப் பார்த்து வேண்டாமா!”

கத்தரம் தவறாமல் பிடித்துக் கொண்டான். அவர்கள் சொன்னது உண்மையாக. தான் ஏதாவதுதான் தான் அவன் பணக்காரியாக முடிந்தது என்பதை உணர்ந்தபோது அவன் மனம் இறந்த காட்சிக்கு போகும் பார்த்தான். தன் நீசாவற்று உட்காந்திருந்தான்.

பிடுகெட்டு வயதிலேயே அனாதையானான் கத்தரம். அவனுக்கு அவன் வயிற்றுப் பாட்டைக் கவனிச்ச வேண்டியதுடன் பிறிதொன்று வயதில் ஒரு தங்கையைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பும் ஏற்பட்டிருந்தது. கல்யாணமாக அவன் தந்தை அவனுக்குக் கொடுத்த நிலத்தைக் கொடுத்திருந்தான்.

அவன் அப்போது எஸ். என். எஸ். எஸ். பான்சு செய்து இருந்தான். மேலே படிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை அவனுக்கு நீரம்ப இருந்தது. ஆனால், பொறுப்பை உணர்ந்த அவன் வேலை தேடிப் புறப்பட்டான். அதிர்ஷ்டவசமாக அவனுக்கு வேலையும் கிடைத்தது. நீசாத்தின் மூலம் வரும் வருவாயையும், ஊதியத்தையும் வைத்துக் கொண்டு ஒருவாறு ஒப்போற்றி வந்தான்.

காட்சியின் போக்கில் அவன் தன்னை சார் தாவுக்குக் கல்யாணம் செய்ய வேண்டிய சந்தர்ப்பம் கெடுப்பெற்றது.

வரன் தேடும் விஷயத்தில் பட்டே பட்டே போவதில் எல்லாம் தானம் போடுவது இயல்பு என்றும் கத்தரம் எந்த மூலம்? அவன் அங்கத்தினர் மிகுந்ததே தவிரச் சரிபாள் வரன் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தான் அவன் மீதான தான் சம்பவத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டான். அவருக்கு ஒரு மகன் இருப்பதாகவும், கல்யாணமும் பொறுமையும் கொண்ட பெண்ணிருந்தால் ஏதாவது இருந்தாலும், அவன் மருமகனாக ஏற்றுக்கொள்ளச் சம்பவம் தவிர என்றும் அறிந்தான்.

மறுபடியும், தந்தைக்குப் புறப்பட்டான் கத்தரம். சம்பவத்தைப் பார்த்துப் பேசினான். “பெண் மனதுக்குப் பிடித்திருந்தால் போதும்” என்று சம்பவம். “ஆனால், கல்யாணத்துக்கு என்னைக் கையை விட்டு எதுவும் செய்வதில்லை தவிராக இல்லை. ஏனென்றால் பார்ப்பவர்களுக்கு எங்கள் கதி கெட்டுப் போய் பணம் செய்வதில்லை பெண் எடுத்ததாக இருக்கக் கூடாது அல்லவா? மட்டுமே, கல்யாணத்தில் ஏதற்கும் குறைவு இருக்கக் கூடாது. அதை கவிரதாய்ப்படி. கட்டித் தர வேண்டும்” என்று சம்பவம்.

கத்தரத்துக்கு முதலில் மனப்பாக இருந்தது. கடைசியில் உலுக்கு ஆசைப்பட்டால் மிகையை மறந்துவிட வேண்டும். தங்கைக்குப் பணம் கடைத்த இடம் வாங்கவேண்டும் என்றும் வேலை வட்டிபம் செய்யக் கூடாது என்ற நிர்மாணத்துக்கு வந்தான்.

பெண் பார்த்து வந்தாள். அதைத் தொடர்ந்த திருமணமும் வந்தது. எதிர் பார்த்ததற்கு மேல் செய்வதற்கு விடவே கத்தரத்தின் கைம் முழுவதும் அடமானத்துக்குப் போக வேண்டியது.

திருமணம் முடிந்த சாந்தா புகழைக் கொண்டு, ஊரே அவனுடைய அதிர்ஷ்டத்தைப் பாராட்டிப் பேசி வந்திருப்பதை.

ஆனால் மனந்தான். இதற்குள் அவர்கள் வாழ்க்கையில் எல்லாவோ மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு விட்டன. கத்தரம் ஒரு பெண்ணின் கைப் பிடித்தான். அவன் கைகள் வாயும் மீட்கப்படாமல் முழுதும் போயின. தங்கை சாந்தாவின் மாரியாகும், மர்மனாகும் ஒருவர் பிள் ஒருவராக இவ்வளவாக விட்டு மறைந்தனர்.

திருமணத்துக்குப் பிறகு சாத்தா அடியோடு மாறிவிட்டிருந்தான். அவன் தனையன் விட்டுக்கு வருவதே இல்லை. கடிதப் போக்கு வரத்து கூட அவ்வளவாக இருக்கவில்லை. சாத்தாத்தின் கல்லாணத்தின்மேலாக கணவனை அழைத்துக் கொண்டு வராமல் அவன் மாதிரியும் வாழ்ந்திருந்தான். அவனும் இரண்டு நாட்கள் தங்கவில்லை. காலைப் பந்தவான் சாயலிடும்கூட திரும்பிவிட்டான். அவனுக்குத் துழுவதை பிறந்த சேல்திணைக் கோட்டமேலும் சாத்தா வரவில்லை. ஒரு ஆண்டின் பழுவில் அவன் ஆண்டு சிலைகளைக் கொண்டுவரப்போது தான் அவன் பத்து ரூபாய் பணத்தை மட்டும் மணிவாசல் சேல்து விட்டுப் போகாமல் இருந்தது.

சாத்தாத்தின் கண்ணில் நீர் துளித்தது. "பணம் படைத்து விட்டால் என்மோருபேர் அவ்வளவுதான் போதும். சேலத்தத் தனையன் கூட வேண்டாதவனாகி விடுவோம்!" என்று எண்ணி வருகிறான்.

மனிதனின் ஆதரவாகவோ காவல் கொள்ளாவது உட்சிவம் சேல்துதான். அதற்கென்று சின்ன சில்திணை அது மீது வந்த இல்லை. சாத்தாத்தின் மகன் சத்துருவுக்கு ஈட்டு வயது விறைந்தது. அவனைப் படிக்க வைக்க வேண்டிய அவசியம் தேவீதது. சோதனை போய் இரத்தச் சாயத்தின் சாத்தாப் வேலை சேல்து வந்த கம்பெனியின் லாபக் குறைவால் ஆள் குறைப்பு ஏற்பட்டுச் சாத்தாப் வீடு இருந்தே தேவீதது. பண்டங்கள் கண்ணில் சாத்தாத்தின் கை சேல்த்து விட்டது. ஒதுகால் கசையா "ஏன், சத்துருவைச் சாத்தாவிடம் ஒன்றிரண்டு வருவாய்கள் விட்டு வைத்தால் என்ன?" என்றான்.

சாத்தாத்துக்கு மாரடைப்பின் தீவிர போசனை உருவாகப் பாடே அவன் தன் தங்கைக்கு விசுவாசம் கடிதம் வாழ்கிறான்.

நாட்கள் மறந்ததற்குள் சாயன், சாத்தா விடமிருந்து கடிதம் எவையும் கொடக்கவில்லை. வேறுபுறம் சிலையில் சாத்தாப் ஒரு கால் அவன் ஊர்த் துக் கெளம்பினான். கூடப் பிறந்த பாயன், வளர்த்த தோவாய் இரண்டுமாக அவனை உருவிக் தன்வந்தது.

அவன் தந்தைக்குப் போய்ச் சேல்து போது காலம் எட்டு மணி இருந்தது. பந்தவாய்க்கல் கூடப் போதும் விசுவாசத் தங்கைவாய் பாய்க்கல் போதும் அவனோடு பதக்கல் பாய்க்கல் வாழ்ந்து அவன்.

அவனுக்கு கவிதையாய் வரவேற்பு வாய் தந்ததைத் தவறாக இருந்தது.

சாத்தா வாய்க்கலில் சேல்து கொள்புருத்தான். அவன் வாய்க்கல் கவனித்த விட்டு ஒரு கணம் வாய்க்கல் கிழிர். ஒது ஒரு கணம்தான். சேல்து கணம் கணம் விட்டு விட்டு ஒரு கணம் போய் விட்டான்.

சாத்தாத்துக்கு போசனைவாக இருந்தது. வந்தவனை "சா" வென்று கூப்பிடாமல் அவ்வளவு வேகமாக உள்மே போயினான் என்று துணைத்தான். ஆனால், அவன் அதன்

"என்ன சா, அப்படி வீழ்த்து விழுத்து அதன் பருத்ததின்மேல் போட்டியில் பர்க் பெற்றவர்களைக் குறித்தாகையப் படிக்கிறீர்கள்? உங்களுக்கு இத்தப் போட்டியில் ஏதாவது பரிசு விழுத்திருக்கிறதா, என்ன?"

"இல்லை, இல்லை! தான் ஒரு தாவன் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன்! அதன் சாதாய்க்கலாய் பெயர் வைக்க வேண்டும். அந்த சாதாய் புதுப் பெயர் கொட்குறா என்று தேய்க் கொண்டிருக்கிறேன்!"

குன் தன்வந்தும் விட்டது. ஒருவாறு மனத்தைத் தப்பிப்படுத்திக் கொண்டு தங்கையின் விட்டுக்குத் துறைத்தான். தப்பிக் தவறி ஒரு வேளை தங்கை சாத்தா தன் கண்ணில் பதியினோ என்று அந்த ஆணையோடு கற்று வாழ்ந்து போகிறான்.

சாத்தாவைக் காணவில்லை. உள்மே போகாமல் எழுதிக் கொண்டு கடிதம் தாழ் போட்டு இருக்கிறது. சற்று கெள் சா. சாத்தா பாய்க்கலாய், பிறகு தன்னாலும் மனம் போடு விட்டது விட்டு வெளியேறினான்.

இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு.

வரலாய், சேல்துத் தங்கையின் பந்தாய். அவனான என்மோருக் சேல்து சாத்தாத்தின் படுத்த படுக்கையாகக் விட்டிருந்தது. வாய் வாய்க்கல் "சாத்தா! சாத்தா!" என்று புலவிக் கொண்டிருந்தது. அவன், கசையாவுக்குத் தன் சாத்தானைக் கொல்சேல்துவிட வாய் என்று ஆத்திரமாக இருந்தது.

அன்னக்குத் சாத்தாப் கொல்சேல்து. உணர் போடு இருந்தான். கசையா அவன் பங்கத்தில் அமர்த்திருந்தான். வாய்க்கல் கடிதம் தட்டப் பாய் ஒரு வேட்டது. சசையா படித்திருந்து சேல்து கடிதவைத் திறந்தான்.

சாத்தா சேல்து கொண்டிருந்தான்.

அவனைப் பர்க்கலிவ கசையாவுக்குப் பர்க்கல் விட்டது. கடிதம் மறுபடியும் சாத்தாப் அளவுக்கு அவனுக்கு வேறுபு ஏற்பட்டிருந்தது.

ஆனால், இதை எதிர் பார்த்தவன் போல சாந்தா முன் ஹாக்கோதையாக உன்னை வந்து விட்டான். "என்ன மன்னி, அன்னு சேனக்கியமா?" என்று கேட்டான்.

"ஏன், கொஞ்ச நஞ்சம் உயிர் இருந்தால் முழுவதையும் போக்கடித்துவிட்டுப் போக வாம் என்று வந்தாரா? வீடு தேடி வந்தவனை விரட்டிவிட்டு அன்னு, மன்னி உறவு கொண்டாய்க் கொண்டு வருகிறாரா?" என்று சீறினான் கசியா.

சாந்தாவின் கண்களில் நீர் துளிர்த்தது. "மன்னி, உனக்கு எதுவும் தெரியாது, உன்னை வர, எல்லாம் விவரமாகச் சொல் கிறேன், வழி விடு" என்றான்.

கசியா விட்டுக் கொடுக்கவில்லை.

இதற்குள் விவரம்புரிந்துகொண்ட சந்தரம் வரவாக்கு வந்தான். கசியானை அறட்டி விட்டுச் சாந்தாவை அன்போடு அணைத்து உன்னை அழைத்துச் சென்றான்.

உன்னே துழைத்த சாந்தா நாற்காலி ஒன்றில் உட்கார்கிறான். சந்தரம் ஏதாவது பேசுவான் என்று காத்துக்கிடந்த அனாருக்கு ஏமாற்றமாக இருந்தது. "ஐ ஏன் விட்டிய் துழைத்த வேளை நல்ல வேளை அன்னு, எனக்கு கல்ல காலம் பிறந்து விட்டது" என்றான் தழதழத்த குரலில்.

சந்தரம் நினைத்தான், "சொல்லுவதைக் கொஞ்சம் வலசாமாகச் சொல்வேன் சாந்தா!" என்றான் சிரித்து ஆவதுடன்.

சாந்தா சொல்ல ஆரம்பித்தான் :-

"என்னைப் பார்ப்பதற்காக சாம்பலிலும், அவர் மனைவியும் வந்தார்கள் அல்லவா?"

அன்றைக்கே என் மாயியார் என்னைத் தனி யாகக் கூப்பிட்டுக் கொஞ்சநேரம் பேசினான். 'எனக்குச் சொத்து இருப்பதெல்லாம் நீதான் தான் சாந்தா, ஆனால் முதலில் கொஞ்சம் நீ பொறுமையாக இருக்கவேண்டி இருந் தும்' என்று பிடிவை போட்டான்.

"என் கணவனுக்கு அப்போது ருதலாகவே ஒரு நாடகக் கலையுடன் நட்பு இத்தது. பரம்பரையான பெரிய குடும்பம் சாழித்து போய்விடக் கூடாதே என்பதற்காகத் தான் சாம்பலியம் ஏழையானாலும் மனம் செய்து கொள்ள முன் வந்தது. பெற்றோர்களின் தொந்தரவு பொறுக்க மாட்டாமல் அவர் என்னை மணக்க முன் வந்தார். இந்தத் திரு மணத்தால் உன் சங்கடம் கொஞ்சம் குறையு மும், பொறுமையாக முயல் முல் ஓடு வேளை கணவனையும் வழிக்குக் கொண்டித்து விட வாம் என்று துணிச்சலோடு நான் இதற்குச் சம்மதித்தேன்.

"ஆனால் என் முயற்சியெல்லாம் பயனளிக்க வில்லை. இதற்குள் என் மாமனார், மாமியாரும் இறக்கவே அவர் கொட்டம் அதிகமாயிற்று.

"அவர் ஒரு இரவு உட விட்டிய் தம் துவேத இல்லை. தங்களுக்குள் என்னிடம் அன்போடு பேசியது விடையாது.

"நீங்கள் இதைப்பெல்லாம் அறிந்தால் வருத் தப்படுவீர்களே என்றுதான் நான் நம்பினால் பார்த்தாலே வீதும்பயில்லை. வீடு தேடி வந்த போதும், மனத்தை நிலப்படுத்துகி் கொண்டு கதையைத் தாழ்ப்போட்டுக் கொண் டேன். என் சங்கடத்தை நீங்கள் அறியக் கூடாது என்பதுதான் என் ஆதர" என்று சொல்லி முடித்தான் சந்தரம்.

"சாந்தா, நீதான் உன்னையில் திராவிட, நான் உனக்காக என் சொத்தையே நிராகம் செய்ததாகவும் நீ என்னை உதாசினம் செய்து விட்டதாகவும் சீனைத்து வந்தேன். ஆனால், எனக்காக நீ அநுமையான வாழ்க்கையைப் பெற வாய் செய்துவிட்டாய்!" என்று அங்கலாய்த்தான் சந்தரம்.

சாந்தா அவனைத் தேற்றினான். "வருத்த வேண்டாம் அன்னு, என் கணவர் இப் போது சளிப்பட்டு விட்டார். நா உன்காரி இறந்து விட்டாள். மொன வாரம் வீடு திரும்பிய அவர், தர்மம் மன்னித்தவிடச் சொல்லிக் கண்ணீர் விட்டார். தன் அன்பு முழுவதையும் என் மீது கொடுத்தார்" என்றான்.

சந்தரம் மதிப் பேசவில்லை. "சந்தரம் நீ வர அக்கா, ஒதுடின்னா கார்டி காப்பிடு" என்று சொல்லிய என்னைவர் சாந்தாவைக் கசியா இழைத்துச் சென்றதைப் பார்த்த போது அனாருவும் அறிமயமம் கிந்தினான்.

"பெண்கள் எங்காவது கலப்படத்தில் எதை யும் ஏற்றுக்கொண்டு விடுகிறார்கள்! சற்று பசப்புதான் அவளை சாம்பலியர் விரட்டி நான், அதற்குள் விழுந்து விழுந்து உபசாரம் செய்து கொடு" என்று வியத்தான் அவன்.

"வாருங்கள், ஸார்! உங்களுக்கு இந்த ஹோட்டல் சோம்பச் சௌகரிய மானிருக்கும். உங்கன் விட்டிய் இருக் கிற மாநிலியே இருக்கும்!"

"அடப் பாவம, தான் விட்டி விருத்த தாயை எதுவெதென்! மத்த தானக்கு, ஒரு மாறுதல் இருக்கட் டுமே பத்துநாள் ஹோட்டலுக்கு வந்தேன்! நீங்கள் வீடுமாநிலி இருந் தும் என்று சொல்லுகிறீர்களே!"

உடம்பம் சந்த
விகாரமான புன்னி
களும் பருக்களும்
களை உடம்புமீட்டன

“இரண்டு வகுடங்களைக் கண்டது முகத்தில் பருக்களும், தடிப்பு களும் திறைத்து இருந்தன. கைக்குக் கிடைத்த எச்சளானித மான ஹைல்களையும், கீழ் களும், களீம்புகளும் உப யோகித்தும் யாதோரு பளனும் சிறிதும் காணாததனால் பெரிதும் கவலைபற்றேன். உடம்பியில் அதிஷ்டவாயாக “க்ரூஷன்” உபயோகிக்கத்தீர்மானித்தேன், ஆச்சரியம்! ஆறு வாரங்களில் எனது முகம் யாதோரு களங் களமியிற் ஆனபோது இது வரை ஒருவிதமான பருவோ, புள்ளிகளோ வந்ததில்லை. திவந்தோறும் “க்ரூஷன்” உட்கொள்ளும் நான் அது இன்னமும் ஒரு நாளும் இருக்க மாட்டேன்.” — Mrs. J. A.

முகத்திலுள்ள பருக்களையோ அவலட்சணமான புள்ளி களையோ மாற்றக்க முயலா தீர்கள். இரத்த அசத்தியே இவற்றிற்குக் காரணமாகத் தால் உட்புற சிசிச்சையே இவற்றின் மூல காரணத் தைத் தாக்கும். “க்ரூஷன்” இரத்தத்திலுள்ள அசத்தங் களை வெளி யேற்றட்டும்; உடனே சருமத்தின்மேலுள்ள சகல வித களங்கங்களும் அகன்றுவிடும். திவந்தோறும் உட்கொள்ளும் ஒரு சிறு அளவு “க்ரூஷன்” உங்களுக்கு இரத்தத்தைச் சுத்தமாப் வைத்திருப்பதோடு சருமத்தை ஆரோக்கியமாயும், தெளிவா யும் வைத்திருக்கிறது.

“க்ரூஷன்” உங்கள் ஆரோக்கியத்திற்கும் ஆனந்தத்திற்கும் உதர உதர

மலேரியாவுக்குப் பிறகு

விரைவில்
குணமடைவதற்கு

உடல் அனேகமாகியதற்கும் சிறகு தன்மையி் உட்கடையும்
விரைவில் குணமடைவதற்கும் மூலம் போரிலுடனும் விளங்க

ஒரு தன்மையினால் பிடி அனேகமாகியதும்,
செரு சேக்சர் குணமடைக்க உதவும்தும்
உடனாகு தன்மையினால் உதவும்தும்
மலேரியாவுக்கு (Angier's
Emulsion) உட்கொள்வதும்.

எல்லா கொடுமைகளிலும்
விபரமேகிய மூலம் விளங்கும்

ANGIER'S
EMULSION

மருத்துவக் கல்வியும் (Angier's Emulsion) சிறகு தன்மையினால் உதவும்தும்
மலேரியாவுக்கு (Angier's Emulsion) உட்கொள்வதும்.

சரும நோய்களை

அலகியப்படுத்த வேண்டாம்

சோமல்

ஆனின்ட்மென்டை
உபயோகியுங்கள்

மலேரியாவுக்கு (Angier's Emulsion) உதவும்தும்
மலேரியாவுக்கு (Angier's Emulsion) உதவும்தும்

மலேரியாவுக்கு (Angier's Emulsion) உதவும்தும்

தயாரிப்பவர்கள்: பாரத் டிரக் ஹவுஸ், மதுரை.

சென்னை நகரம், சென்னை, மலே ஆதலாதி, சத்யகுமாரா
சுதானி திடங்களுக்கு மலேரியாவுக்கு (Angier's Emulsion) உதவும்தும்

மெஸர்ஸ். எஸ். ஆன்ட் எஸ். கம்பெனி
மலேரியாவுக்கு (Angier's Emulsion) உதவும்தும்

"சொல் பணம், ஒன்றும் தயக்கமே"
என்று அப்படி சொல்லிப் பஞ்சாட்சரம்.

கடத்திக் காலையிலே இரண்டாவது பெண்
சகலியா பாடல்களைப் படித்துக் கொண்டிருந்தாள்.
கடைசிப் பப்பம் ரவி பாடப் புத்தகம் ஒன்றை
வைத்துக் கொண்டு போய்தான் பார்த்துக் கொள்
யிருந்தாள். அவர் கையால் சேய்து கொண்டிருந்
தாள். அவளுக்குத்தான் ஸ்ரீமே இக்கி. பணம்
சகலியாவையும், ரவியையும் உற்றுப் பார்த்தவாறு
ஒரு சில நிமிஷங்கள் இருந்தாள். பிறகு மெது
வாக, "என்னைப் பற்றி என்ன கிளக்கிவிட்டேன்"
என்று கேட்டாள் பஞ்சாட்சரத்திடம்.

பஞ்சாட்சரம் புரிந்து கொண்டார், அவனுடைய
மனத்தில் என்ன இருக்கிறதென்றது. அவன் ஒளி
இன்றும் சிறிது சேரத்தில் மறைந்து விடப்
போகிறது. போகத்தகு ஒவ்வொரு ஆகைக் கை
வன் வாயால் புழுமுதலாகக் கேட்ட அவன் அவன்
கொண்டிருக்கிறான் என்று கிளங்கினார்.

"இதென்ன அட்டைக் கேள்வி பணம், உன்னைப்
பற்றி என் என்ன கிளக்கிறேன் என்று உனக்குத்
தெரியவில்லையா! நீ இவ்வாறு விட்டால் எனக்கு
இந்த உயரமே பாலவனமாகத்தான் இருக்கும்.
உன்னைப் போன்ற உத்தம மனிதனையா என்
அடைத்தது பெரும் பாகிலும், என்னைக்குமே
இப்பாக்கிலும் கெடக்கூடாது. என் இந்திய என்

பஞ்சாட்சரம் பற்றிப் போனார். "என்ன
பணம், என்ன?" என்று கேட்டவாறு அவ
னுடைய முகத்திலிருந்து கண்ணீர் எடுத்தார்.

பணம் உத்தியை: "இவ்வளவு என்னைத்
தாய்கள் புஷ்பித்தின, அதைக் கேட்டக் கேட்
என் இதயம் துயரத்தின் எல்லையை எட்டிவிடுந்
தாய்கள் உன்னைப் பிடித்தேன் என்பதற்காக
அவ்வாறு. ஆனால் என் அந்தப் புஷ்பித்தி மொழி
கொடுக்க அருமைப்படுத்துகள் என்பதற்காகத்தான்.
என் இப்படிப் பெருகிறேன் என்று நினைக்கா
தீர்கள். ஒன்றும் புரியவில்லையே, எனக்கு
எதிரும்பும் சிறந்த காரணமோ என்று என்னு
தீர்கள். என் உணர்வைகள் சொல்லப் போக
தேன். கைமாறப் கேளுங்கள்.

"உங்கள் சொல்லையா மனம், உத்தியி என்
தெய்வம் என்னைப் போற்றினீர்கள். அதை
பெயரால் உன்மையால் அனுபவித்து மெழ
முடியவில்லையே என்று வருத்தமாய் விருக்கிறது.

"உன்மையால் சொல்லித்தேன். இந்திய என்,
பிழிவாக்கு வருடம்வரை என் இந்த விஷயத்தை
தவிர்ப்பதற்குக் காப்பாற்றி வந்த விட்டேன். ஆனால்
இன்று அதைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை, அதைச்
சொல்லிவிட வேண்டுமென்று என் மனம் அவ்வா
கொண்டிருந்தது. அதை அறிந்து நீங்கள் என்னைக்
சொல்லுகிறீர்கள் என்று என்னிடம் சொல்லுகிறீர்கள்

என்று கூட இப்பொழுது
என் மனம் போலிக்கவில்லை.

"என்னைத் தாய்கள் என்
வித சிந்தனையும் சொல்லா
மன்றான் இந்திய வருடம்
கொண்ட விட்டது. எனது
அப்படிப்போதான்
கொண்டேன்.

"என்னுடைய அந்த
பிள் பிள்ளை தாய்கள். அவ
விடம் என் அப்படி ஒன்று
வந்ததும் சிவனது சிறு
வயது முதலே சேறுத்தி
யோன். அவர் விளையாடும்
புத்தகம் என்விடம் வந்த
வந்ததான். என் விளையா
டும்புக் கால்கள் அவர்
அருகில் பாலவனாகி விடு
வான். என் விருக்கின்
ஒட்டத்தையே என் கொட்
டாமல் பாடுபான். அது
விடமும் என்விடம் துள்ள
தவனின் விடமாய் விடு
வான். இப்படி என் விளையா
டும்புக் கொண்டிருந்த

கொண்டிருந்தேன் என்விடம் அது உன்னுடையதான்.
உன் இவ்வாறு சொல்லுகின்றும், வினாக்களத்திலு
றும், அந்த நேரத்தாலும், புன் சிவியாலும், பற்றி
சிந்தனை குறைபாடு பணிக்கொண்டதும் என்னைத்
கொண்டேன் சொல்லத்தக்கே இருந்ததும் சொல்லும்.
உன்னைக்குமேயே எப்போதும் இருப்பது போன்ற
கிளையலிடம் பாலம் திரும்பினாய் பணியைத் துற
ஒன்றும் கேட்காதது" என்று உத்தியை.

அவ்வாறாகக் கேட்டக் கேட்டப் பணவிலித்
உன்னைக்குப் பெரும் வேதனை உண்டாகியது.
அவர் புஷ்பித்தினத்தாய்க் குடியாவும் தந்தனத்
தான். அவர் சொல்லி முடித்ததும் அவன்
அவ்வாறாக் கொடுத்த பெருமுகம் விட்டான்.
இதென்ன. "என்னை மனம்விடுகிறேன்"
என்று கேட்டவிட்டு முடித்ததும் ஒவ்வொன்றை
முடித்ததையப் போல் விடம் அது - புஷ்பித்தினம்.

மேலும் சொல்லும் சொல்லுவதை வளக்கி அது
என்விடம் அவனிடமாக் காணாக் காற்றிவிட்டது.
என் னுடைய பாலம் சகலியைத் தாய்கள் அவ்வா
ருமைப்படுத்தும், ஒரு விவரத்தின் சகலியையும்
என்று காணும் அவனுடைய மேலாத்தின் மூலம்
சொன் என்பதில் ஆசரிப்புகள்.

"என் விருக்கினியை வைத்திருந்த வந்தவன், இப்
போது காணும் உன்மையால் சந்தேகத்தை அது
பயித்துக் கொண்டு, கண்ணின் திட்டம்வந்ததால்
என்னை விழப்பி விடுவான் போல் இதுமையாறு
பாடுபான். அவன் சிறிதும் அஞ்சாமட்டான்.
என் கண்ணின் அருகில் அவனுடைய கண்ணு
டம் சந்தித்து விட்டு காணத்தாய் தன் குனி
வும். சில சமயம் என் அருகில், 'என்ன அது
தான், என்னை அப்படியே விழப்பி விடுவது
போல் பாடுகிறான்' என்று கேட்டிருக்கிறேன்.

மனைவி :—காணியில் கரையில்லாவிட்டு
இவன், சாத்துக்குப்பறம்! டவுன்
மன்னிரண்டனா! எப்படி யிருக்க
கிறதென்று ஒரு கவிதா எப்பிட்டுத்
தான் பாருங்கோன்!

கணவன் (பழத்ததைத் தின்று
தோண்டி):— பேசுபயிக்குக்கிறது.
கொஞ்சம் மிளகாயில் பொடியும்
உப்பும் மாதிரித் தோண்டு வா!
பழத்ததைத் தோண்டுக் கொண்டு
தினால்தான் தங்குயிருக்கும்!

"அவன் சிறிதுகூட திடுக்கிடாமல் 'பவானி
கீ வினை வாலிக்கும்போது உன் முயற்சி முயற்சி
விட எந்தவித அழகம் விளங்குகிறது தெரியுமா?
அதை விட்டு என் கண்ணை ஒரு கணம்கூட
அகற்ற முடியவில்லை' என்பான்."

"என் உங்களுக்குப் பெருமதித் துள்ளும்.
'இப்படி, கீ வேலி செய்தால் என் இனி வினை
வாலிக்கும் மாட்டேன்' என்று உறுவென் போய்க்
கொடுத்தான். ஆனால் என் கிரியை வினைத்
தந்திரம் மீட்டுவதை நீருத்தான்."

"இருவரும் ஒருவரை போலுவர் மனமா
கொடுத்தோம். இதில்தான் இவ்வ வர்த்தமயப்பற்றி
எல்லாவற்றை கொட்டினான் கிட்டிபெறும். அந்தக்
கற்பனிக் கொட்டினான் கட்டி சித்திரம் உண்மை
பாக மாற்றப்போகும் கட்டிக் கெடு அருகியேயே
இருந்தது என்று என்வி அகமெழித்தோம். என்
தாயாரும் தாயவனின் பத்திரிகை என்னை
செய்தவிட ஆளப்பட்டான்."

"ஆனால் அன்று அந்தை பரப்பப்பட்டான் என்னை
விட்டுக்கு முடிவாக என் தாயாரிடம்." "கொனி
வந்து பாடுகள். என்வென் சாயத்தின் வந்தவன்
அப்படியே மனவிடக் கொடுக்கும்" என்று
அவரின் தவித்தான். என் தாயும், நானும்
ஒடிபெறும். அங்கு போய்ப் பார்த்ததும் தாயவன்
மீதான மீதான விழித்துக் கொண்டிருந்தான்.
'தாயவா! தாயவா!' என்று அவரின்மேல்."

"அவன் என் தலைவன் தன் மனப்பில் எப்பித்த
வாரிவிட்டு விட்டு மனம் மென்மையாக விருந்தான்.
கட்டின ஆவெனத்தான். 'பவானி, என் போடு
நென். என்மேலில் உனக்குத்தான் காதல் அறி
வேன். ஆனால் என் இனி இவ்வவத்தின் வர
மாட்டேன். கீ ஒரு கவிதா என்வென் அடைந்த
கவிதா வரத் தின்று. அவ்வவத்தான்.
நினை அகிதா விட்டது."

"சிறிது காலம் என் கொத்தின் அடியில்
போட்டு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். என் தாயர்
எனக்கு விவாகம் செய்ய கிப்பித்தான். என்
முதலில் மறுத்தேன். ஆனால் அன்று தாயவன்

கொண்ட மொழிகள்—அவனுடைய கவிதை
வேண்டுமோ—என் காதல் ஒத்தித்தது."

"தாயவன் என் அன்பன், அவனுடைய கிரியை
பத்திரம் புறக்கணிக்க முடியாது. அவனுடைய
கட்டினக்கு என் கிரியை, வேறுபடுத்திப் போடு
காமல்—என்னை அப்பணித்துக் கொள்ளத் தீர்
மானித்து விட்டேன்."

"அப்பறம்தான் உங்களை மனத்தேன்."

"எனக்கு இந்த கிரியை என்விதக் குறையும்
இருக்கவில்லை. கிடைத்தற் கவிதா போக்கெனம்
போன்ற தங்களைக் கணவனுடன் பெற்றேன்."

"ஆனால் என் தங்களுக்குப் பணவிடை செய்த
தெல்லாம், தங்களை இப்பத்தி வாழ்த்திய தெல்
லாம் என் தாயவனுக்காக. என் இதுவத்தின்
அவ்வாறத்தில் தாயவனுடைய உருவத்தான்
செய்துக்கப் பட்டிருக்கிறது."

"என் உங்களை என்மேல் வேறுத்ததில்லை.
புறக்கணித்ததில்லை. உங்களுடைய ஆசைதீர்
என்வென் ஆசைதீர் இப்பத்தி. இவ்வ
மக்கும் காதலாம். என் உங்களை உண்மை ருபத்
தைக் கணவனின் தாயவனின் உருவத்தான்
என் உங்களைத் தென்பட்டது. அவனுடைய
ஆக்கிய என்னைத் தங்களுக்கு அப்பணம்
செய்து விட்டது."

பவானி சிறிது நிரந்திரன். பிறகு "ஆம்.
என் உங்களை என் தாயவனுக்கு என்விதக் கொண்டு
தான், என் அன்பு, வாழ்வு முழுதும் உங்களுக்கு
அப்பணம் செய்து விட்டேன்" என்று."

பஞ்சாட்சரம் இதைக் கேட்டு அப்படியே
விடப்பில்—ஆத்தி விட்டான், மனத்தின் கொள்
வெனது உணர்ச்சிக் கிரியைக் கிட்டித்தான்."

"என்னை மனவித்து விட்டேன் என்று சொல்
கூங்கன். என் உங்களை கிப்பித்தான் என்வி
கொடுக்காமல், தாயவனுக்கு அவனுடைய கட்டினக்
காக கொடுத்தேன். என் கொடுத்ததெல்லாம் உங்க
ளுக்குக் கொடுக்காமல், தாயவனுக்குக் கொடுத்தாக
என்வென் கொடுத்தேன். உங்களை என் மனத்தி
விட்டேன். என் மனப்பாவி" என்று."

பஞ்சாட்சரம் தினைத்தான். "பவானி கவிதா
பட்டே, உங்களை ஒரு தங்கும் இல்லை. எனக்குக்
கொஞ்சமும் கவிதையோ, கொடுமையோ ஒன்றும்
கிடையாது. இதில் மனப்பிப்பிக்கு என்னை இருக்
கிறது. கீ என்னை ஆசைத்ததில் ஆத்திரியதை,
என் பத்திரியாக இருத்ததை எப்படி மறுக்க
முடியும். தாயவனுடைய கட்டினதையே மறுக்க
மல் அவன் வாக்குப்படி கட்டித்தொண்டி. தான்
உத்தம பத்திரி" என்று."

"கிப்பி உத்தமமான புருஷர் உங்களை விட்டுப்
போகிறேன்" என்று பவானி, அத்துடன்
அவனுடைய ஆவி பிரிந்தது."

இன்று பத்திரிகை கட்டினதான் விட்டான்."

"அப்பா, எப்பிட வரவில்லையா?" என்று
கவிதா கிப்பிட்டான்."

"இந்தக் கவிதாவிட்டேன் அம்மா" என்று கவி
தாவிட்டு கொண்டு பஞ்சாட்சரம், அவர் மனைவி
பவானியின் கிரியைவிட்டு விடுபட்டு."

அவர் பவானியை மனக் கவிதையோ முயற்சி
தும் அந்த கிரியை இருந்த ஒவ்வொரு என்னை
கவிதா அங்குக்குப் பவானியை கிரியைட்டான்.
அவனுடைய கவிதா கிரியைக்கிரியைக்கூட பவானி
கவிதா கிட்டான். தன் குழந்தைகளும் அங்குக்குப்
பவானியை கிரியைட்டான்."

அவருக்கு

சிறிக்கவே அச்சமாயிருக்கிறது!

சரஸ்வதி பத்திரிகை

S.R.
TOOTHPASTE

for teeth
and gums

சரஸ்வதி பத்திரிகை

பெரிய வானில் இப்பொழுது கடைக்கிதா

தொழிலாளர் சங்கத்தினால்
பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு
தொழிற் பாதுகாப்பு விதிகள்
என்பதும் விவாதமாகியது.
அங்கு முடிவாகியதும்
அவ்வாறு.

வண்மையாக
சலவை செய்யப்
பட்டுள்ளன

யிரகாசமாக
சலவை செய்யப்
பட்டுள்ளன

ஸன்லைட்
சோப்பினால்
தான்

தனக்கே அத்தகுந்தவர்களை மென்மையாக்கும் சோப்பாகவே தன்னை வெற்றி!